

جغرافیای
تاریخی ری-تهران

تألیف
سرتیپ میرحسین مکی‌نخیا
استاد و انشده فصری

۱۳۳۲

قیمت ۳ ریال

تقدیم بروان پاک رادمرد دانش پرور
امیر شهید میرزا تقی خان امیر کبیر

جغرافیای

تاریخی ری - تهران

تألیف

سرتیپ میرحسین یکرنگیان

استاد دانشکده افسری

۱۳۳۲

تمام حقوق برای مؤلف محفوظ است

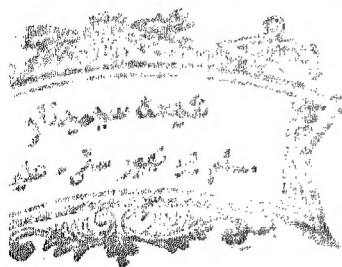
این کتاب در کتابخانه ملی و موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی ثبت شده و کپی غیرمجاز آن مجاز نیست.

این اثر ناچیز را تقدیم روح برفتوح مرحوم امیر کبیر اتابک اعظم می نمایم

سرتیپ یکرنگیان نویسنده این کتاب که
تالیفات متعددی در تاریخ و جغرافیای
ایران و کشورهای همسایه دارند

فهرست کتاب

صفحه	موضوع	صفحه	موضوع
۷۶	کارخانه ها	۲	تاریخ تهران - ری
۷۱	زیارتگاه ها	۳	بخش یکم - ری
۷۳	تکیه دوات	۱۵	بخش دوم - تهران
۷۴	آب تهران	۲۱	بخش سوم - تهران جدید
۷۶	مطبوعات		بخش چهارم -
۷۸	کتابخانه ها	۲۳	جغرافیای تهران
۸۰	بهداری		بخش پنجم - تقسیمات
۸۲	روشنایی	۲۴	سیاسی تهران
۸۳	فرهنگ	۳۱	جواهرات سلطنتی
۸۵	بانکها	۳۷	سازمانها
۸۸	اماکن عمومی		بخش ششم - دهستانهای
	بخش نهم - شهرستانهای	۴۲	اطراف تهران
۹۱	تابع استان تهران		بخش هفتم - سوانح
۹۱	ساوه	۵۶	و حوادث تهران
۹۲	دماوند	۶۵	حوادث بعد از شهریور
۹۳	قم		بخش هشتم - مشرقه
۹۵	محلات	۶۹	حرفه و پیشه و هنر
۹۵	قزوین		

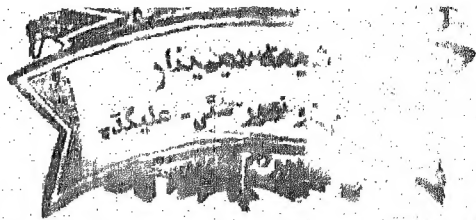
مهر آغاز

تهران که یشترازی یک قرن ونیم است مرکز و پایتخت ایران گردیده قاعدتاً بایستی اطلاعات تاریخی و جغرافیائی کاملی اذاین شهرستان و بخشهای تابعه آن در دست باشد، ولی کتبی که تاکنون در این موضوع تدوین و منتشر شده آنطور که باید اطلاعات لازمه را در اختیار نیکدارد، و بیشتر اقتباس و نقل و قول از آثار نویسندگان چندین قرن پیش است که در اطراف ری مدارکی باقی گذارده اند.

اینجانب که علاقه مخصوصی بجغرافیای کشور خود داشته و دارم و تمام کشور ایران را چند مرتبه گردش کرده ام، چه در مأموریت های رزمی و چه هنگام شناسائی مرزها و محورها، یا در فرصت هاییکه در توقف ممتد استانها حاصل میشد از مشاهدات خود یادداشت های جمع آوری نموده ام که اگر عصری باقی بود و فرصتی بدست آمد در تنظیم و تدوین جغرافیای کامل ایران اقدام خواهم نمود. و چون اصلاً تهرانی (و از اولاد امامزاده سید محمد ولی که بقعه آن بزرگوار در درکه و نسل پنجم امام چهارم است) هستم مدت ها بود که اطلاعات لازمه را جمع آوری میکردم، کتب قدیم و جدید را بررسی نموده و برای بدست آوردن اطلاعات بیشتری بکلیه وزارتخانه ها، کتابخانه ها و دانشمندان مراجعه کرده و از محضر کلیه معرین مخصوصاً مرحوم مهندس بنایری کسب فیض نمودم، معیناً آنطور که منظور نظر بود نتیجه بدست نیامد، بنابراین تا آنجائیکه میسر بود اطلاعات در اطراف شهر ری و تهران قدیم و جدید را جمع آوری و در دسترس خوانندگان عزیز میگذارم، باشد که دانشمندان و اهل تحقیق نگارنده را بتقاضی و اشتباهات آن آگاه نمایند تا در چاپ آئینده کتابی جامع و بی نقص تقدیم هموطنان عزیز شود.

موضوع کتاب

در این کتاب چنانکه اسم او مینماید از جغرافیای تاریخی تهران بحث میشود. بدو در نظر بود، موافق ادوار گذشته مباحث این کتاب به بخشهای مختلفه تقسیم و شرح هر دوره جداگانه تشریح شود ولی چون تاریخ ری، تهران، مهران و شمیران پیوستگی کاملی بهم نداشتند، لذا به بیان کلیاتی از ری و تهران قدیم اکتفا نموده و در مورد تهران کنونی، مخصوصاً از زمانی که پایتخت سلاطین قاجار به گردید مطالب بیشتر و مشروح تری در اختیار خوانندگان گذارده میشود.

تاریخ چیست، جغرافیا کدام است

تاریخ عبارتست از گزارش احوال کائنات و تغییرات و انقلابات آن، این تاریخ را تاریخ عمومی گویند و گفته اند آنچه از آغاز آفرینش تاکنون واقع شده تاریخ گذشته است و نتایج آن تاریخ آینده.

تاریخ اساساً بر دو نوع است: تاریخ طبیعی، تاریخ اجتماعی؛ تاریخ طبیعی عبارتست از گزارش انقلابات و تغییرات طبیعت، مانند پیدایش جماد، نبات، حیوان، انسان و انواع آنها بویژه نژادهای متنوعه انسان و حیوان.

اما تاریخ اجتماعی یا مدنی عبارتست از حوادثی که ملازم پیدایش اجتماع و تمدن بشر بوده یا حوادثی که بعد از حصول اجتماع حادث گشته است، مثلاً مهد تمدن اولیه بشر در کدام نقطه بوده، تمدن فلان قوم از کی آغاز شده، فلان قطعه از چه زمانی آباد و مرکز اجتماع گشته، حالات اولیه مردم آن چه بوده، یا سلطنت فلان خاندان از کی تشکیل شده و چه زمانی منقرض گردیده و چه آناری از خود باقی گذاشته است، فلان شهر در کدام قرن بنا شده، یا فلان بنا در چه تاریخ ویران گردیده، فلان قبیله و ملت بچه وسیله ترقی کرده است یا رو به انحطاط آورده، خلاصه آنکه هر چه متعلق بحالات بشر و حوزه های اجتماعی اوست، همچنین آنچه را که حاکی بر اتفاقات غیر منظره است (قحط، غلا، طاعون، وبا و امثال آن) و این تواریخ بر دو نوعند: تاریخ عمومی، تاریخ خصوصی.

آنچه عمومیت دارد و راجع به نژادهای بشر است تاریخ عمومی نام نهاده اند، ولی آنچه را که مربوط بقوم، ملت، نژاد و کشور معین باشد تاریخ خصوصی مینامند، باز آنها بخش میشوند به: تاریخ، تاریخ نظامی، تاریخ جغرافیائی و نیز جغرافیا بخش میشود به جغرافیای طبیعی، سیاسی، اقتصادی، انسانی، نظامی و جغرافیای تاریخی که بحث ما بیشتر در این قسمت است.

تاریخ تهران = ری

کتابی که در باره ری و تهران نوشته شده باشد یعنی تمام مطالبش اختصاص بساین شهرستان داشته باشد وجود ندارد. در نزهة القلوب، مرآت البلدان، ناسخ التواریخ و غیره بقتضای بیان چند سطر در اطراف این دو مکان نوشته شده است.

کتاب تاریخ ری و اصفهان تألیف آقای شیخ جابر انصاری و تاریخ تهران تألیف آقای جواهر الکلام مطالب مربوط باین دو محل را از سایر تواریخ و اسناد کلچین و اقتباس نموده اند و الحق خدمتی بسزا برای روشن شدن پیشینه تاریخی نموده اند که در این کتاب هم از مطالب آنان استفاده شده است.

ولی برای تشریح وضع جغرافیا و شرح اوضاع تهران در يك قرن و نیم اخیر بیشتر از مشاهدات و اطلاعات شخصی و معلومات معمرین بصیر و پیرمردان مطلع تهران و پرونده های ادارات استفاده شده است .

اینك بشرح تاریخ شهرکهن ری که مدفن حضرت عبدالعظیم (ع) میباشد میپردازیم :

بخش یکم = ری

از گفته امین احمد رازی : ری ولایتی با نام است ، درمسالك وممالك آمده که ازخراسان و عراق ، بجز بغداد هیچ شهری بزرگتر و آباداتراز ری نبوده ، مگر نیشابور که پهناتر واقع شده .

اصحمنی آورده «الری عروسالدنیا» ودربنسای ری اختلاف بسیار کرده اند بعضی برآند: ری را ، رازی بن ثقلان بن اصبهان ملوج بنا کرده ، برخی گویند : رازبن خراسان ساخته و از هوشنگ نیز نقل میکنند .

واما حمداله مستوفی آورده که شهر ری شهر شیت پیغمبر است ودر زمان المهدی بالله عباسی عمارات شهری بدینوال بوده ، مدارس و خواتق ۶۴۰۰ ، حمام ۱۳۶۰ مساجد ۶۴۰۰ ، طاهونه ۱۲۰۰ ، کاروانسرا ۱۲۷۰۰ ، مناره ۱۵۰۳۵ ، یغچال ۱۴۵۰ ، عصارخانه ۱۷۰۰ ، قنات جاریه ۱۸۰۹۱ وروخانه نیز بسیار بوده ، معلات ۹۶ و درهرمحل ۶ کوچه ودرهرکوچه ۴۰۰۰ خانه و ۱۰۰۰ مسجد ودرهر مسجدی ۱۰۰۰ چراغدان از طلا و نقره و غیره بوده که هرشب روشن میکردند و مجموع خانه ها هشت بار هزار و سیصد و نود و شش بوده که مردم می نشستند لایعلم الغیب الله « بنظر نگارنده اغراق ومبالغه است » .

درمجموع البلدان آمده که ری زمان بهرام چنان آباد بوده ، باغستان ری و اسبهان پیوسته یکدیگر بوده «مقصود تهران وکرون اصفهان بوده - نگارنده» .
واصحاب تواریخ نوشته اند : بکرات آتشبر بقتل عام و زلزله ویران شده وپاز عمارت یافته ، تازمان خلافت ابو جعفر منصور و ائقی عمارت براصل یافت وروز بروز درتعمیر و آبادانی میافزودند تا حدانه چنگیز بوقوع پیوست وکرت دیگر بقتل عام ویران گشت .

شیخ نجم الدین دام قدس سره در کتاب مرصاد العباد که از تألیفات اوست نوشته : دراین فتنه از شهری که مولد و منشاء این فقیر است هفتصد هزار مردم صاحب اعتبار بدرجه شهادت رسیدند ، ولایت ری ابتدا نه بلوک بوده بدین موجب «غار» «فشاپویه» «بهنام» «سبب و رنج» «خوار» «زرد» «اسفجان» «شیران» «شهریار» و «ساوجبلاغ» .

و در نزهة القلوب آمده که رودبار قصران از توابع ری بوده و در عهد غازان خان

تعلق بولایت رستم دار گرفته و در این ایام چهار بلوک است : نخستین را ری اعتبار کرده اند ، باقی را علیجده ساخته اند . چنانچه ۱۲ بقریات احوال نوشته خواهد شد و حق تعالی آن مقدار خیر و برکت بدان ولایت ارزانی داشته که عقول و اوهام دروادی آن سرگردانست چنانچه اکثر ضروریات قزوین که قرب چهل سال محل اقامت سلاطین صفویه بوده از آن ولایت بحصول

می پیوست و ایضا غله و سامان مردم کاشان از ری به حصول می پیوندد و اهل رستمند از وساده و قم نیز از آن شهر منفعت بخش دارند و انواع میوه در آن دیار خوب و فراوان میشود، خصوص خربزه و انگور که هر قدر صفت کنند گنجایش دارد و همچنین انار ملیسی که یکی از ترشی با اوست و انجیر، زردآلو و امرود که آنرا طنزی نامند و شفتالو و هلو خوانند در غایت نراکت و شادابی و راست مزگی به حصول می پیوندند که همه عزیزانرا نصیب شود که دست و دهنی بیالایند ... و خوبی آن زیاده بر اقطار چون روشنی خورشید در نصف النهار از واضحات است و اکثری از فضلا و فصحا در توصیف آن جرسی جنبانیده . چنانچه ۱۰ امام خاقانیراست : پست عراق وری و خراسان ری است و ری ...

و چون سطرپی چند در صفت ری گفته شد بهری از مذمت نیز نوشته آید، چو در همه جا نیک و بد میباشد، در فصل خزان که آغاز اختلاف آب و هوا و نوغان اطباست، مردم بنابر رسوم عادت چندان ملاحظه نمی نمایند و ناهار میوه بسیار بکار میبرند لذا تب و لرز مینمایند و این تب و لرزشبانه روزی از دوسه ساعت زیاده نیست، بعد از آن برخاسته هر چه خواهند میخورند و بهرجا میروند، چو مشهور است: جمعی از دوستان بایکدیگر برای میرفتند یکی را تب آمده از همکنان التماس کرد که شما ساعتی توقف نمائید تا من رفته پلرزم و بیایم، دروقتی چنین خاقانی بدان دیار رسیده و از افراط میوه او را عارضه دست داده و هسراینه این چند بیت انشاء نموده :

دور از مجاوران مکارم نمای ری	خاک سیاه بسر سرآب و هوای ری
.....
دائم که عقرب تن من شد لقای ری	عقرب نهند طالع آن من ندانم آن
جو در من است زاب و گل جانگزی ری	از خاص و عام ری همه انصاف دیده ام
.....
جان میبرم چو سست اجل در قفای ری	ری در قفای جان من افتاده من بجهد
بی کش میگریخت ز دست و پای ری	دیدم سحر گوی ملک الموت را که پای
بویحیی ضعیف چه باشد بیای ری	گفتم تونیز، گفت چوری دست کین کشاد

در نزهة القلوب از روی طرفکی آورده که اصفهانی وراذیرا در باب خوبی شهر باهم مناظره افتاد هر یک هنر شهر خویش عرض میکردند، اصفهانی گفت خاک اصفهان مرده را تا چهل سال نریزند، رازی گفت خاک ری مرده را چهل سال بردردکان در دادوستد باز دارد و در بیشتر کتب معلوم شد که اهل ری همیشه مخالف یکدیگر باشند اما بسخا و رادی شهره و منسوب بوده، سخن ایشان راست و پسندیده باشد، بدوستداری پینمبر و خاندانش بمالنه تمام بکار برند. و اصل شهرری در حادثه چنگیز خان چنانچه ۱۰ گذشت نوعی خراب گردید که نقش آبادانی بسالکلیه محو گشت و امروز در آن مملکت یکی تهران و دیگری وراهمین است که ذکری خواهد شد :

طهران در زمان فرمانروایی شاه طهماسب صفوی بزیست باره و زیور بازار آرایش یافت و سمت شهریت پذیرفت و الحال بحسب جد اول و انهار و اشجار سایه دار و باغات جنت آسار مستثنی از یکدیگر شهر و دیار است و بر شمال رویه اش کوهستان نیست موسوم به شهمیران که قطعه ایست از قطعات جنان و هیچ مستشندی در خوبی زیاده بر آن نیست که در ایام سابق این کوهستان

را شمع ایران میگفته اند و در مضافاتش اقسام میوه نیک میشود، خصوصاً کیلاس که با نهایت خوبی و آفر و بیقیاس میباشد و همچنین کوهستانیست در دو فرسخی مشهور به کن و سولقان که آن نیز از بسیاری آب روان و کثرت درختان بامیوه های الوان غیرت بوستان چنان تواند بود، و از فواکش امروز شفتالو نوعی خوب میشود که هر کس را آرزوی آن میشود که چون زبان همیشه در دهان داشته باشد: از این قبیل خصوصیات بسیار دارد.

و باز هفت اقلیم جزو حالات عمادی شهرسازی مینویسد: شهریار بلوکیت از بلوکات ری متضمن قراء معموره و آبادان و بحسب مرفزار و بساتین و باغات رجحان بر باقی بلوکات دارد و در افواه بازه مردم این عهد تهران را گاهی نکوهش میکنند:

تهران و آب سنک لچ و باد شهریار
مدحش مگو که خال رخ هفت دوزخ است
و جزو گزارش قاضی محمد مینکارد: از سادات ورامین است قاضی عطاءاله برادر قاضی محمد و قاضی عبدالله و قاضی سدید پسرانش و (امیر رکن الدین) و (میر محمد قاسم) و (قاضی عهدی) و (امیر عنایت اله) از متولیان حضرت عبدالعظیم بن عبدالله بن علی بن حسن بن زید بن حسن بن حسن بن علی امیر المؤمنین (ع) بوده و (امیر علی شاه) پسرش و (امیر نورای) متولی و (امیر ظهیر الدین ابراهیم) متولی و (امیر محمد الدین اسمعیل) متولی و (شیخ شهاب الدین) متولی امامزاده ابوالحسن و (شیخ ابوالقاسم) پسرش و (آغا غیاث) حضرت بزرگوار عبدالعظیم (ع) در مقبره مشهد شجره در ری مدفون شده و در آن مشهد حضرت امامزاده حمزه بن موسی الکاظم مدفون بوده که آنحضرت بزیارت و خواندن فاتحه تشریف میبرد و بعد در ضلع غربی متصل بشمال زمین را میشکافند جسد صبیحی در آن محل یافتند و آنرا امروز قبه امامزاده طاهر بن طاهر میخوانند و اطراف امامزاده و صحن بزرگ پنج صحن دیگر ساختمان شده قبور بسیاری از بزرگان دین و دولت است که تذکره القبور در مجلدی بزرگ میشود از آنجمله قبر ابوالفتح رازی و مرحوم حاج ملاعلی کنی و علمای بزرگ دیگر و مشایخ نامی از سلاطین ناصرالدین شاه و از شعرافا آنی «استخوانهای کریمخان زند را رضاشاه» «پهلوی کبیر باین مکان مقدس انتقال داد مقبره مجلل او نیز در همین مکان است. عبدالحسن هژی» «و سپهبد حاجیعلی رزم آرا از نخست وزیرانیکه بدست افراد متعصب وابسته بفدائیسان اسلام» «کشته شدند نیز در ایوان باختری حضرت عبدالعظیم مدفونند - نگارنده».

و ورامین زمان پیشین حاکم نشین بوده و قلعه درغایت حصانت داشته الحال بعد از تهران مجلی درری از آن شگرفتر نیست. و از میوه جات: انگورش بر تمام ری رجحان دارد. و مضافات نیک چنانچه: یکی از آن مواضع خارخه است که حاصلش قریب سه هزار تومان است و بیشتر ارتفاعات یک من صد من میشود.

و ایضاً حسن آباد است که حاصل آن از دوهزار متجاوز است و همچنین چند موضع دارد که حاصل آن پانصد تومان است تا سیصد تومان.

و دولاب را نوشته قریه ایست از اعمال ری متصل بتهران که الحال شهری عبارت از آنست و از مشاهیر مردمش ابو بشر محمد بن احمد بن حماد انصاری و...

صاحب هفت اقلیم پس از این گزارشها نام مردانی هنرپیشه و بزرگ اندیشه شهری را قریب پنجاه نفر اسم برده که برگزیدگان آنها عبارتند از:

صوفیه و عرفا (ابو ذکریا یحیی بن معاذ) از محدثین (عبدالرحمن ابی حاتم حنظلی) از متبحرین

علوم و نوابغ (امام المتکلمین فخر رازی) از اساتید اطباء (محمد بن ذکریا) و از فضیلت (قاضی مسعود) و از علما (امیر تاج الدین حسن) و از عرفای ترانه سنج (شاه صفی الدین) از شعرا (غزالی و کمال الدین بندار) (آشوب تهرانی) (خموش تهرانی) (صفای لواسانی) و... که جمیع اسامی و شرح خلاصه احوال آنها مجلدی جداگانه میشود.

در دایرة المعارف **بستانی** مینویسد: ری شهری از بلاد دیلم و جزو عراق عجم و پنج کیلومتری تهران طرف جنوب شرقیست. ولادت **ابوبکر محمد بن ذکریا رازی طبیب و هرون الرشید** در آن سرزمین بوده. شهری مشهور از بزرگترین بلاد عجم که مورخین عرب نامش را برده اند و گفته اند مرکز بلاد چهل از آنجا تانیسابور یکصد و شصت فرسنگ و تاقزوبین بیست و هفت و فرودگاه حاج خراسان و ترک. و آن شهر را از بناهای **کیخسرو** پسر سیاوش گفته اند و سبب آن دانسته: **کیکاوس** تخت روان هوایی درست کرد و سوار آن شده که در هوا بالا رفته با آسمان رود خداوند بسا را بحکم او گذارد تا او را بفراز ابر رسانید، بعد او را در دریای مازندران فرود انداخت. و چون کیخسرو پادشاه شد آن تخت را آورد که بسا و بیابان رود همانا بجایگاه **ری** که رسید در آن سرزمین شهر ساخت و نامش **ری** نهاد. و عمرانی گوید بانی ری فیروز بن یزدجرد بود و نامش را فیروز گذارد و پس از آن ری را ساخت و **رام فیروز** وری بگفته او دوشهر است.

یاقوت گوید رام فیروز را شناسم ولی **ری** را دیدم شهر نیکو شگرف با آجر و کاشی کبود ساخته در فضایی گشاده و پهلوئی آن کوهیست که هیچ گیاهی در آن نروید وری شهری بزرگ است، بیشترش ویران شده، اتفاقاً من بویرانه ها گذشتم سال ۱۷۶۷ که از هجوم تاتار گریزان بودم دیوارها ویرانه ها را پیا پیا دیدم و منبرها باقی مانده و نقش و نگار دیوارها پدیدار، زیرا تازه ویران شده، از داناتی پرسیدم گفت: سبب ویرانی بس ضعیف بود ولی چون خداوند چیزی را بخواهد با انجام میرسد، مردم شهر سه گروه بودند: **شافعیان** کمتر و **حنفیان** بیشتر و شیعه، و آنان سواد اعظم، زیرانی از مردم شیعه بودند و جنگها میان سنی و شیعه و دشمنی بدرازا کشید و سنیان از ناموران کس باقی نگذاشتند، همانا که شیعه را برانداختند. دشمنی بین حنفیان و شافعیان افتاد و جنگها شد و باکمی مردم شافعیان چیره شدند تا حنفیان را کشتند و خانه هایشان را ویران کردند و جز مجله شافعیان باقی نمانده و آن کوچکترین محلات ری است. چنانچه می بینی و از شیعه و حنفی کس نیست مگر مذهب خود را پنهان دارد.

یاقوت گوید همه خانه ها دیدم زیر زمین ساخته و دالان خانه ها تاریک و بادریک و بسختی آمد و شد میشد و این نظر به آمد و شد لشکریان تا راج کن و یقیناً بود و اگر جزایسگونه خانه ها داشتند جنبه به ری نمی گذاشتند.

و **اسطخبری** گفته ری از اسپهان بزرگتر و جز **بغداد** در مشرق شهری بزرگتر از ری نیست و آن شهری مشبك ساختمان و با آبرو و کرامت و بر نعمت، و يك فرسخ و نیم درازای آن و ساختمانها با چوب و گل، وری را دهات بزرگ است هر يك بزرگتر از شهری از آنجمله (کوهن) و (سد) و (مرجی) و از رستاقهای نامی آن هنده روستاست (قصر آن بیرون و درون) و (بهزان) و (سن) و (شویه) و (دنیاوند) و (وینه) و (شلمبه).

و این کلینی گفته ری بنام مردی از بنی شیلان بن اسبهان بن فلوج ساخته شده و در شهر بوستانی بوده دختر وی به بستان آمده دید دراجی انجیر میخورد ، دختر گفت « بورا انجیر » یعنی دراج انجیر میخورد ، از اینرو اسم شهر کهنه بورا انجیر شد و مردم ری « بهورند » گویند به تغییرش از اصل .

وری سال بیست هجری یا ۱۹۹ بدست عروقه بن زید الخیل طائی گشوده شد که عمار یاسر فرمان عمر او را فرستاد . پس از دوماه فتح نهادند عروه آمده و مردم دیلم بمدد اهل ری آمده و جنگیدند و مسلمین ظفر یافتند و آنانرا کشتند .

و گویند در خلافت منصور که مهدی به ری آمد ، ری تازه را ساخت و گردان خندقی کند و در آن مسجدی بنا نمود بدست عمار بن ابی الخصیب و نام او را بر دیوار مسجد نگاشت ۱۵۸ و باروی نصیلی از آجر کرد ری کشید که گرد بارو خندق بود و نام آنرا محمدیه گذارد و مردم ری شهر درونرا بنام ری خوانده و فعیل را شهر بیرون گفته و قلعه معروف به « زینبی » در درون ری به محمدیه است و مهدی گفت آنرا تعمیر و ترمیم کردند و زمان ولیمه دیش در محمدیه فرود آمده و آن بر مسجد و دارالاماره مشرف بود بعد محمدیه زندان شد و پس از رفتن رافع و برانش کردند وری را در زمان جاهلیه رازی میگفتند و گویند او بر زمین فرسورفته و دوازده فرسنگی ری تازه بوده براه خوار میان محمدیه و هاشمیه ری و در آن ساختمانهای استواری پیا بوده که گواهی بر بزرگی شهر میداده و آنجا نیز ویرانه است ، و در ری قریه « فرخان » است و آن قلعه بزرگ و استوار است ، و مال المقاطعه ری دوازده هزار هزار دردم بوده تا مأمون بآن گذشته مردم ری شکایت برده و هزار هزار دردمش را بخشید .

و اصدهمی گفته ری عروس جهانست و بازار گانی مردمان و یکی از شهرهای نامی زمان عبیداله زیاد برای عمر بن سعد ابی وقاص حکومت آنجا را و گذارد بشرطیکه بالشکر آماده برود بچنگ حضرت سیدالشهدا امام حسین علیه السلام . عمر تردید رای داشت ولی بالاخره جب دنیا و ریاست بر او چیره شد تا بالشکر بچنگ امام رفت .

و از امام جعفر صادق (ع) روایت است که فرموده ری و قزوین و ساوه مله نونه و شوم هستند .

و اسحق بن سلیمان گوید شهری را ندیدم که پست فطرتان را مانند ری بزرگ بنماید . در اخبار پارسیانست هوشنگ که مهلالیل بن قینان باشد و نخست سازنده شهرها ، از آنجمله ری را بساخت وری اولین شهر است که پس از شهر بلخ کیومرث در دماوند ساخته شده و در ری بگفتاری منوچهر زائیده شده و اشک بن اشکان که با اینوخوس جنگید در این شهر نشو و نما یافت و مردی از دیلم بشاهی بهرام بن یزدجرد انیم بر آنجا تاخت ، مردمش را اسیر و شهر را ویران ساخت و بتاراجش پرداخت و قباد پادشاه پارس در آنجا از برابرشمر ذالجنجاک گریخت و شهر او را دریافت و خونس بر ریخت ولی بیشتر بر آنند که قباد خود مرده .

سال ۲۲ نهیم بن هرق بن فرمان عمر « در واجرد » بچنگ مردم ری رفته و جنگیدند و لشکریان را شکسته رو ب شهر ری گذاردند ، زینبی پدر فرخان از ری بیرون آمده و بانعم دیدار

کرده و مطالب صلح و مسالمت شده و با سیاوخش بن مهران بهرام چوین پادشاه ری اظهار مخالفت نموده. سیاوخش از مردم دماوند و تیرستان و قومس و جرجان مدد خواسته و آنان از ترس تجاوز مسلمین بکنک او آمدند و در بالای کوهستان ری پهلوئی شهر سیاه آراسته بنای چنک گذاردند، زینبی بنعیم گفت شمار ایشان بسیار و شمار شما کم است یکدسته سوار بامن بفرست تا من بشهر ری روم و از سستی که ملتفت نشوند و تو با آنها شروع بچنک کن آنگاه ما از آنطرف برابر ایشان برویم، ایشان برابر تو پایداری نکرده میگریزند، بنعیم چنین کرد و دسته ای سوار بسرداری برادرزاده اش منذر بن عمرو فرستاد، زینبی سواران را بشهر برده و سیاوخش آن ملتفت نشده، بنعیم بآن شیخون زد، آنانرا از حفظ شهرستان بازداشت و آنها چنک میکردند و پادار بچنک بودند تا آنگاه که آواز تکبیر مسلمین را از پشت سر خود شنیدند، ناچار گریختند و اعراب کشتار زیادی کرده که مقتولین را با چوب نی میشمردند و درری باندازه مداین غنایم بهره مسلمین شد، وزینبی مصالحه نمود که مرزبانی ری با او باشد و همی شرف ری در خانواده زینبی بود و بنعیم شهر را خراب کرد و آن ری کهنه است و زینبی بنای ری تازه گذارد، بنعیم بوسیله مضارب عجلی فتحنامه با خمس اموال نزد عمر فرستاد و با مصمغان مصالحه کرد بچیزیکه فدیة بدهد برای مردم دماوند، بنعیم پذیرفت.

و گفته اند در سال ۲۱ فتح ری بدست قرطنه بن کعب هجری شد و در خلافت حضرت امیر تولیت ری بایزید بن بیه تمیمی شد و او سی هزار از خراج ری بشکست و حضرت بهجس تأدیش فرمود و یزید از مجلس گریخته نزد معاویه رفته و بسطنت او باز حاکم ری شد و بعد در حوزه امارت زیاده آمد.

و در سال ۶۴ مردم ری پس از مرگ یزید خروج کرده و سردارشان فرخ خان رازی بود و امیرالمراتین کوفه عامر بن مسعود محمد بن عمر بن عطار دلی را بچنک فرخ خان فرستاد، مردم ری او را گریزانده. سپس عتاب بن ورقا ریاحی را نامزد چنک ری کرده و کشتار فزون گشته و فرخ خان کشته و پادارش گریختند و در سنه ۶۸ مصعب بن زبیر فرمان به عتساب بن ورقا والی اصفهان داده که به ری رود و بامردم ری بچنکد بکنایه مساعدتشان بسا خوارج بر یزید بن العاص و جادادن خوارج را درری و عتاب رفته و آنانرا بحصار سخت گرفته تا قلمه را گشوده و غنیمت فزون آورده و دیگر قلاع اطراف را نیز فتح نموده.

خلاصه آنکه پس از یزید فرخ خان رازی آغاز خلافت نهاد و عامر والی از کوفه نخست محمد تمیمی را بالشگری فرستاد و او بشکست و بعد عتاب بن ورقا روانه شد و فرخ خان را بکشت و در امان مصعب خوارج به ری گریختند مردم ری باری آنها نموده یزید شیبانی والی خود را بکشتند و مصعب حاکم اصفهان را مأمور فتح ری نمود تباری را بگشود، و عبدالملک اموی عبدالرحمن اشعثی را تولیت داد و حجاج که امیرالمراتین شد عدی بن زیاد را بحکومت فرستاد و در فتنه عبدالرحمن اشعثی عمر بن ابی صلت بری غالب شد و قبه از جانب حجاج او را هزیمت داد و بعد از حجاج در امارت یزید بن مهلب آمد.

و در سال ۲۴۱ زلزله سختی به ری رسید که خانه ها ویران شد و گروهی بیشمار بزیرخاک مرده و چهل روز مردم بر آنها گذشتند.

در سال ۲۴۹ زلزله دیگر برگشته و ساختمانهای باقیمانده ویران گشته مردم فزون هلاک

گشته وبقیه برون شهر گریختند و سال ۲۸۰ آب زمین چنان فرودفت که هیچ آبی نمایان نبود و یک رطل آب بسه درم بهام رسید و خواربار بسی گران شد و بس از آن زلزله آمد .
 و در ۳۱۴ ری جزو فرمانگذاری آل سامان آمد و دیالیه از آنها گرفتند و به آل بویه سرانجام رسید و ابوعلی محتساح بر آن چیره شد و شمشگیرین زیاده از او گرفت بعد رکن الدوله بویهیی در ۳۳۰ اذ او بستند . سپس در ۳۳۳ ابوعلی بدان تسلط یافت و همی دست بدست سرداران ترك و دیلم چند سالی میگشت و در ۳۳۵ گروهی خراسانیان ریختند و خانه جرجیف و ابن العمید و وزیر رکن الدوله را بتاراج بردند ، و رکن الدوله آمده و خراسانیان او را گریزانلند . سپس چنگ تازه شد و لشکریان رکن الدوله حمله مردانه کرده خراسانیان را شکسته و بسیاری از آنها را کشته و اسیر گرفته و پراکنده شدند و در ۴۲ محمود غزنوی سیبکتکین آمد آنجا گرفت و هزاره زار دینار زر و بیهای پانصد هزار دینار گوهر و ششصد هزار تخت جامه و اسباب فزون کرانمایه بستند . و این گواهی بر توانگری بسیار مردم آنشهر میدهد و آنچه دیدم دولت و سلطنتی نبوده از دول سامانی و بویهیی و ترکمانی و دیلمانی و دیگران جز آنکه چشم داشت مهمشان به ری بوده و مورد جنگهای بزرگ میان سرداران و شاهان شده و در آنحال مجدالدوله بویهیی (۱) شاه ری بود سیبکتکین محمود او را بیرون کرد و ملک بستد ، و از

۱ - ملك تركان حرم فخرالدوله دیلمی و مادر مجدالدوله زنی کارداران و سیاستمدار بود . چون شوهرش ابوالحسن فخرالدوله درگذشت پسرش مجدالدوله هنوز خردسال بود از اینرو خود ملك تركان زمام حکومت را بدست گرفته بانهایت اقتدار بر تق و فتن امور پرداخت . همینکه خبر وفات فخرالدوله بسلطان محمود غزنوی رسید ایلمچی نزد ملك تركان فرستاد خزان و ذخایر او را باز طلبید ، ملك تركان نامه سلطان محمود نوشت بدین مضمون :

«اگر فخرالدوله مرده بازماندگاناش هستند و مایملك او متعلق است باطفال صغیر او»
 «والبته شهرباری چون شما در مال یتیم تصرف نخواهید کرد مادام که شوهر من زنده بود از»
 «سطوت شما اندیشه داشتم ، ولی امروز اندیشه ندارم زیرا اگر خدای ناخواسته هوای تصرف»
 «در مال صغار او کنید من بر حسب ادای تکلیف مقاومت خواهم کرد ، هرگاه مغلوب شدم ننگ»
 «شماست و فخر من ، اگر هم غالب شدم باز هم فخر من و ننگ شما ، چه در صورت اول همه گویند»
 «سلطان محمود با زنی پنجه زده و او را مغلوب کرده و در صورت ثانی گویند : از زنی شکست»
 «خورده و گردد این ننگ تارستخیز بردامن شما خواهد ماند والسلام . خواهی بسم بتاز ،»
 «خواهی بنواز» .

چون نامه سلطان محمود رسید بی اندازه در شکفت شد و بدانش و کیاست و حسن سیاست آن زن آفرین گفت و سالیهای فراوان که سلطان محمود بفتح هندوستان و سایر بلاد اشغال داشت ملك تركان فارغبال بتمشیت امور مشغول بود ، شمس الدوله را بحکومت همدان فرستاد ، اصفهان و ری زیر نظر خودش بود ، تا مجدالدوله بسن رشد رسید ، آنوقت زمام امور سلطنت را بدستش داد و تاجگذاری مفصلی نمود ، ولی توقع داشت مجدالدوله در امور سلطنتی باماد مشورت کند و او چنین نکرد و بوعلی را که با فخرالدوله مخالفت مینمود بوزارت تعیین نمود لذا ملکه تركان رنجیده خاطر بقلعه طبرك اصفهان رفت و از آنجا بگردستان شتافت و بسدرین حسنویه از او استقبال کرد و لشکری بملك تركان داده جنگ مادر و پسر آغاز و ملك تركان بر پسر چیره .

شیعیان بسیاری را بکشت و معتزله را از خراسان براند و کتب فلسفه و مذهب اعتزال و نجوم را بسوخت و از دیگر کتب یکصد بارشتر پیرد و ترکمان غر پس از او آمدند به ری و طغرل سلجوقی سال ۴۳۴ بر آنجا فرمانگذار شد و هفتی بدست سلجوقیان بود. در سال ۵۷۱ بازم زلزله شدیدی روح داد و بسیاری ساختمانها ویران و مردم هلاک شدند و در سال ۵۸۸ جزو سلطنت خوارزمشاهیان گشت، که علاءالدین تکش از طغرل بن ارسلان بن طغرل بن محمد بن ملکشاه سلجوقی بگرفت، او را بکشت و لشگری پیامداری آنجا گذاشت. پس از آنکه تاتار بکشتار و تاراج بلاد اسلامی آمدند، در آغاز قرن هفتم هجری از همه شهرها بیشتر دچار قتل عام و ویرانی و تاراج شد که در هجوم مغول نوشته شده، و آنروز همی بیستی پیش آمد تاکنون که شهری بی اهمیت است از شهرهای دیلم، از آن پنه بسیار عراق میآوردند، و منسوب به ری را رازی گویند، از آن شهر گروه بسیاری از اعیان برون آمدند، قبر کسائی نجوی و قبر محمد بن الحسن از ائمه فقه و دیگر مشاهیر در آنجاست نام این شهر را چیبی بوده.

آقای جابری انصاری در کتاب اصفهان وری نیز نوشته اند: از آثار باستانی شهر بر جمعیت ری هیچ برجی نمانده، جز چند بقعه متبرکه و مقبره علی بن بابویه قمی که معوطه و ساختمان آن بهمت صفویه و شاهان بعد شده و گرنه از دیالمه و سلاجقه آثار مهمی پدید نیست و برج طغرل سلجوقی آنهم نظر بدشمنی مغول با خوارزمشاهیان این برج را نگذازدند در دولت خود ویران شود که دشمن دشمن را دوست داشتند چه تکش خوارزمشاه طغرل را کشته بود.

لردگزن در کتاب خود بنام جهانگردی در ایران ری را اینطور تعریف میکند: میان تهران و شاه عبدالعظیم خرابه های ری دیده میشود، آیا این خرابه ها باقی مانده شهر ری عربها و راجیس هخامنشی ها و اشکانیان است؟ من نمیدانم در «وندیدا» نام دومجل بنام «راجیس» و «دازنا» ذکر شده که شاید همان ری و ورامین کنونی باشد. شهر راجیبی که بسا لیبوا و بسابل آنروز همسری داشته و معاصر هم بوده پیش از يك میلیون جمعیت داشته است. در کتیبه های بیستون میخوانیم داریوش هخامنشی باغیان ماد را در شهر راجیبی دستگیر نمود و از همین شهر اسکنند رکیبر، دارای گدما را تعقیب کرد.

سلوک کوس مؤسس سلسله سلوکید ها راجیس را از نو ساخت و در سال ۲۵۰ قبل از میلاد پایتخت اشک اول گردید. اما آن شهرری که منسوب به برهاسپست در زمان مغول ویران گردید. مورخین ایران و عرب راجع بآبادی و عظمت این شهر چیزهایی نوشته اند که قابل تردید میباشد، مثلاً يك نویسنده ایرانی که خود هم اهل ری بوده در اثر تعصب وطن خواهی چنین میگوید:

« شد و مجدالدوله را در بند نهاد و زمام امور را بدست خود گرفت ولی مهر مادری موجب شد که مجدداً فرزند خود را بر تخت سلطنت نشاند و تا او زنده بود سلطنت مجدالدوله آبسروئی داشت. پس از مرگ آن شیرزن هرج و مرج در عراق پدید شد و بهانه بدست سلطان محمود آمد لشکر عراق کشید مجدالدوله و پسرش را دستگیر و بزین فرستاد زندانی ساخت و اقتدار دیالمه پایان رسید و فرزند شیرخوازی از مجدالدوله در اصفهان باقی ماند (ابو جعفر علاءالدوله) که او هم بعدها بحکومت رسید و اولاد نواده او نیز همیشه در مقام فرماندهی و استانداری بوده اند.

« درری ۹۶ برزن بوده و هر برزن ۶ کوی و هر کوی ۴۰ هزار خانه ، هزار مسجد »
 « و هر مسجد هزار چراغ و قندیل طلا و قره داشته است و مجموع نفوس شهری و توابع آن »
 « ۸۰۰۰۳۹۶ نفر می رسد » .

هرن الرشید در شهری بدتیا آمده و محمود غزنوی در سال ۱۰۲۷ میلادی برابر ۴۱۸ هجری آخرین فرمانروای آل بویه را در شهری منقرض نمود ، سلجوقیان مدتی درری اقامت داشتند ، طغرل سلجوقی در ری بخت رفت ، در سال ۶۱۸ هجری بنا بقول مشهور لشکریان چنگیز هفتصد هزار نفر از اهالی نسامدار ری را کشتند . و چندی بعد از او امیر تیمور بازماندها را از دم تیغ پیدریغ گذراند . عجب آنکه شاهسرخ و نواده او خلیل سلطان از اولاد تیمور مدتی درری اقامت نمودند . خلیل سلطان آخرین پادشاه تیموری در همین شهر بخت رفته و برای عشق و علاقه به « دلشاد الملك » يك امپراطوری پهناوری را برپا داد .

سر برترادر S . PERTER . ARKER در زمان فتحعلیشاه خرابه های ری را دیده نقشه جامعی از آن ترسیم نموده بود ولی اکنون آن نقشه با خرابه ها تطبیق نمیکنند ، زیرا بیشتر دیوارها و بناهای پابرجا فرو ریخته است ، مردم تهران هر وقت که محتاج مصالح بنایی میشوند با کمال بی انصافی بیل و کلنگ برداشته سر وقت این بناهای تاریخی میروند و گذشته از آجر و سنگ جبهه پیدا کردن سکه ها و ظروفهای سفالین هم کهنه کاری میکنند ، البته تاکنون حفاری علمی در شهری اجرا نگردیده و اگر بشود ممکن است آثار نفیس مهمی پیدا شود .

اما در خرابه های شهری يك برج بلند تو خالی با ارتفاع ۷۰ و بهجه ۱۲۰ پا مانند منار بسطام و گرگان موجود است ، بالای برج پیرهایی بخط کوفی نوشته بودند که اکنون خوانده نمیشود ، در مشرق این برج در کنار کوه برج خرابه دیگریست که آنهم فرو ریخته و کتیبه های خط کوفی آن بزحمت خوانده میشود .

برج اولی را آرامگاه طغرل یا مقبره سلطان خلیل میدانند و میان تهرانیه باه نقاره خانه یسزید یا برج یزید شهرت دارد .

در نزدیکی چشمه علی (۱) مجاور خرابه های ری روی کوه شكل بك اسب سواری را با نیزه حجاری کرده اند و ممکن است مربوط ساسانی باشد ، ولی چون پهلوی آن شکل فتحعلیشاه را حجاری نموده اند شكل آن اسب سوار بخوبی معلوم نیست .

فتحعلیشاه در اینجا نیزه بدست گرفته و بر سینه شیری فرو میکند ، قدری دورتر باز هم فتحعلیشاه را روی تخت حجاری کرده اند و مطابق معمول پسرانش اطرافش ایستاده و بالای سرش شکارچیان و چتر داران قرار دارند .

۱ - مرآت البلدان در صفحه ۲۳۹ جلد ۴ می نویسد « چشمه علی ری ، آب این چشمه »
 « از زیر سنگ صلب خارا ئی که در طرف شمال شهر قدیم ری واقع بود خارج شده بجانب جنوب »
 « جاری میگردد . بنا بر تحقیقات و اطلاعات نگارنده قلعه ری بندی که خلیفه مهدی عباسی بنا نمود »
 « بالای همین چشمه و روی تخته سنگ بوده چنانکه حالا آثار آن باقی و نمودار است . نیز احتمال »
 « می رود قلعه طبرک (باورقی صفحه ۹ را نگاه کنید - نگارنده) همین قلعه ری بندی بوده باشد »
 « و سایرین آنرا باین اسم موسوم ساخته باشند . و چون در لغت فارس طبر بمعنی کوه است »

برج گبرها یا قلعه خاموشان مانند برج بمبی در نزدیکی چشمه علی و خرابه‌های ری واقعست، گبرهای ایران سرده‌های خود را در این برج افکنده، بازان و لاشخورها می‌پاشی میکنند.

«قلعه زرتشتی‌ها مرده‌کان خود را در قصر فیروزه بخاک می‌سپارند - نگارنده» در پنجاه میلی جنوب شرقی پایتخت قصبه ورامین واقعست، موقی ورامین پایتخت و مرکز ایران بوده و هم‌اکنون مسجد سلطان ابوسعید فرزند سلطان محمد خدابنده در ورامین است.

قلعه ایرج بساحت ۱۸۰۰ متر در ۱۵۰۰ متر بسا ارتفاع ۲۰ متری آتشکده واقع در آسیاباد با ارتفاع ۲۰۰ پا و بدزادی ۳۵۰ پا و پهنی ۳۰۰ پا از آثار قدیمی ورامین میباشد.

کتاب دهات کشور منتشره از طرف اداره کل آمار ری را اینطور تریف میکند: اسم شهر در قرن ششم پیش از میلاد در کتیبه‌های داریوش کبیر ذکر شده و بناسبت قدمت بنای آن معروف بشیخ‌البلاد بوده و چنانکه بلخ را ام‌البلاد میگفتند. ری در قرن اول هجری بتصرف مسلمین درآمد، و در قرن سوم هجری هنوز شهر بزرگی بوده است و پسه قسمت تقسیم میشده: یکی شهرستان دیگری بازار سومی قلعه.

بین اراک و شهرستان مسجد جامع شهر که بمسجد جامع مهدی مشهور بوده است ساخته شده و اراک را در بالای کوهی بطور جداگانه بنا نموده بودند، بقسمی که تمام شهر از مجل اراک دیده میشده است. طول و عرض شهر ری را در آن تاریخ یک فرسخ و نیم نوشته‌اند، و لسی بعداً بتدریج اهالی قسمت شهرستان و قلعه را ترک و باطراف بازار که محل داد و ستد بوده روی آورده‌اند و چون رودی از بازار میگذاشته، بازار را رود نیز مینامیدند در قرن چهارم شهر ری مورد هجوم طوایف غز واقع و خرابی یافت ولی در دوره سلجوقیان مرمت گردید. طغرل سلجوقی در ری مدفون است و مدفن او در وسط باغی در این وایه در برجی که بنام برج طغرل است میباشد، ولی بعضی مورخین آنرا مقبره **فتخرالدوله** دیلمی هم دانسته‌اند. «گویا فتخرالدوله را هم پهلوی کور طغرل سلجوقی بخاک سپرده باشند - نگارنده» برج طغرل که اخیراً تعمیر شده تا اندازه‌ای تغییر شکل یافته.

خرابی عمده شهری در سال ۶۱۷ هجری و در اثر حمله مغول بوده که بیشتر اهالی را قتل عام و ساختمان‌ها را خراب نمودند.

و قبل از حمله مغول هم بواسطه اختلافات مذهبی و نزاع‌های اهالی قسمتی از شهر خراب شده بود و

«چنانکه طبرستان یعنی کوهستانست. و طبرک با کاف که در فارسی علامت تصغیر است بمعنی کوه»
«کوچک است و این قلعه بر روی کوه کوچک واقع شده ... بعضی گویند منوچهر این قلعه را»
«بنا کرده و برخی قلعه طبرک را زبیده نوشته‌اند ... خاقان خلد آشیان فتاح‌الشاه طاب ثراه»
«که اغلب بچشمه علی بتفرج میرفتند در سال ۱۲۴۸ حکم فرمودند در بالای چشمه علی صفحه را»
«هموار کرده و بر روی سنگ تمثال این پادشاه ذیجاء با بعضی از شاهزادگان منقود سازند ...»
«ابن حوقل اسم چشمه علی را سورنمبی نوشته بقیه این بابویه در نزدیکی چشمه علی میباشد»
«همچنین مقبره صفایه که سه سال قبل بجهة مضجع مرحوم حاج میرزا صفا که از اجله مشایخ»
«عرفا و ارباب دانش بوده در تهران بر حمت ایزدی بیوست جناب اشرف امجد مشیرالدوله»
«بنا نموده‌اند در حوالی چشمه علی است».

بفیده استاد **بارتولد** جغرافیادان معروف بین اهالی شهری نه تنها از لحاظ مذهبی بلکه از جهات مادی و اقتصادی اغلب اختلاف بوده و مخصوصاً اختلاف بین اهالی شهر و سکنه اطراف اغلب منجر به شتادهای زیاد و خرابی شهر شده و حمله مغول هم مزید بر علت گردیده است ، بعد از مغول این شهر دیگر با همیت سابق خود نرسیده و حکومت ری ادنی یکی از خانهای مغول بوده و در زمان غازان خان قسمتی از خرابیهای آن ترمیم شده و در شمال شهر در دامنه کوه قلعه ای ساخته شده که آنرا **طبرک** مینامیدند و تا قرن هفتم این قلعه باقی بود .

پس از مغول ری ضمیمه ایالات شمالی گردید و در زمان حمله امیر تیمور گورکانی چون از طرف اهالی ری مقاومتی ابراز نشد ناحیه ری نسبتاً از خرابی مصون ماند .

آثار خرابه های ارک شهر که بسزوی تخته سنگی بطور سراسیمه ساخته شده بود و در زمان مغول خراب گردید هنوز باقیست ، و دریای کوه آنرا خرابه های دیگر است که ظاهراً همان قلعه **طبرک** باشد که سابقاً در کوه معروف به **سرسره** تصویر یکی از پادشاهان ساسانی در حالیکه سوار بر اسب بوده و نیزه در دست داشته ولی متأسفانه در زمان فتحعلیشاه آن تصویر را محو کرده اند و صورت فتحعلیشاه را که شیری را بانیزه میزند با طرز زنده ای نقش کرده اند .

علت عمده از بین رفتن خرابه های شهری بناهای جدید است زیرا مصالح ابنیه مغروبه سابق را بمصرف ساختمانهای جدید رسانیده اند ، در خرابه های ری در سنوات اخیر از نظر بدست آوردن اشیاء عتیقه و ظروف نفیس از طرف یهودیها حفریاتی شده و اغلب آثار موجوده را نیز خراب کرده اند . بدیهی است چنانچه بطریق علمی حفریاتی در این محل بشود تردیدی نیست که آثاری بدست خواهند آورد که از لحاظ روشن نمودن قسمتهای تاریک تاریخ این سرزمین اهمیت بسزایی خواهد داشت .

فرهنگ جغرافیائی ایران درباره ری مینویسد : ری نام قدیم شاهزاده عبدالعظیم مرکز بخش ری تابع شهرستان تهران ۸۰ کیلومتر جنوب تهران سر راه تهران قم . موقعیت طبیعی : جلگه ، هوا معتدل ، سکنه ۱۲۲۱۹ شیعه ، فاسادی ، آب از چند رشته قنات آرامگاه اعلیحضرت رضاشاه پهلوی ... نه فقط در کشور ایران بلکه در اقطار گیتی غیر از مقبره ناپلئون نظیری ندارد .

آثار قدیمه شهری مطابق خلاصه اطلاعات باستانشناسی بشرح زیر است :

۱ - برج طغرل ، تاریخ بنا ۵۳۴ هجری و تاریخ درجوبی و قفل آهنی ۵۳۴ هجری است ، در زمان ناصرالدینشاه که روپویرالی بود تعمیر شده است .

۲ - مرکز شهر سلجوقیان (حدود حسین آباد - منصور آباد - حاجی آباد قلعه شهری) عهد سلجوقیان که در فتنه مغول ویران شده است . مستقر اهمیت باستان شناس مشهور بنامندگی موزه هنرهای شهر بوستون در سالهای ۳۱۳ - ۱۳۱۴ در این نقاط کاوشهای علمی نموده است .

۳ - مزار بی بی شهر بانو روی قلعه نقارخانه .

۴ - مقابری از زمان سلجوقیان در روی کوه نقارخانه که در کاوشها بدست آمده .

۵ - تپه چشمه علی و قلعه از آثار ابنیه قدیمی از قدیم ترین آثار تاریخی است بدست مغولها منهدم شده .

بطور خلاصه شهرستان ری در زمان خلافت عمر در سنه ۱۹ بدست عمر بن زید الخبیل طائی که بسرکردگی هشت نفر مردانی که شهادت را سعادت میدانستند فتح شد و تساقوط

بنی امیه یعنی آغاز قیام بومسلم خراسانی تابع خلفای راشدین یا سلاطین بنی امیه بوده است (۱۳۰ هجری) و از آن تاریخ بعد بعثت اهمیت موقعیت و استعداد آبادی و مرکزیت تمدن ایرانیان بعد از اسلام، همیشه دستخوش قبل و غارت و ویرانی امرا و کسانیکه داعیه سلطنت داشته اند بوده و دومرتبه هم بر اثر زلزله بشدت خراب و ویران شده است.

المهدی بالله، هارون الرشید و مأمون خلفای عباسی چندی در این شهر متوقف و بر آبادی بعد ویرانی آن همت گماشتند.

چنگ طاهر بن حسین باعلی بن عیسی ماهان سر کرده ارتش امین برادر مأمون در اطراف این شهر بوقوع پیوست.

همچنین چنگ بین محمد بن جعفر علوی نماینده حسن بن زید و محمد بن طاهر نیز در این شهر بوقوع پیوست، و مجدداً سران زیدیه به ری هجوم آورده ابن میکایل نماینده خلیفه را کشتند و روز عید فطر نماز خوانده و مردم را برای بیعت با حضرت (رضاع) دعوت نمودند.

آبادیهای مهم شهر ری بدین شرح بوده است

۱ - خوار ۲ - قار (غار) ۳ - دماوند (دباوند) ۴ - دولاب
۵ - ورامین ۶ - بیست ۷ - دسی ۸ - رنبویه
۹ - ذویق ۱۰ - کلین ۱۱ - مشکاوین ۱۲ - مهرقان
۱۳ - وهبن ۱۴ - محمدیه (نام جدید ری بوده)
از این چهارده قریه فقط قراء از تاه در سال ۲۶۱ که پیدایش نام تهران بوده وجود داشته اند.

و آبادیهائیکه هنگام پیدایش قریه تهران جزو شهرستان ری و آباد و معمور بوده اند:

۱ - اذون که جزو قصران بوده ۲ - اسفندون ۳ - اشنان ۴ - بهران
۵ - جراذین ۶ - خرما باد ۷ - خومین ۸ - دزاه ۹ - دهک
۱۰ - دوربست (درشت باطرشت) ۱۱ - سن ۱۲ - طبرک ۱۳ - قصران
۱۴ - کرج ۱۵ - نرمق ۱۶ - هسنجان ۱۷ - یزدآباد ۱۸ - ورامین
ولی تدریجاً کلیه آنها بر اثر حوادث و قحط و غلا و بیماریهای ساری و ناامنی و مهاجرت مردم آن بجز خومین، دوربست، کرج و ورامین از بین رفته یا اهمیتی نداشته اند.
ولی پس از حمله مغول و استقرار حکومت اولاد چنگیز در ایران قراء دیگری در اطراف ری از نو ایجاد شد مانند: جاجج - جاجرود - جبلورد، شکراب، ساوجبلاغ، طالقان، فیروزکوه، سولقان، کن، لورا، شهرستانک، لار، لواسان و ونک. بنابراین تهران از سال ۲۶۱ تا ۶۱۷ (حمله مغول) همدوش آبادیهای مهم مانند دولاب، خوار و ورامین طوری آباد و مرکزیت داشته که حمله مغول هم نتوانسته آنها نابود سازد ولی ترقی و تنزل شهر ری در او مؤثر بوده.

اما حمله چنگیز که ری را ریشه کن و از بیخ و بن برانداخت تدریجاً تهران رو بترقی رفت.

بخش دوم = تهران

هنگامیکه ری برحسب حوادث طبیعی مانند زلزله و بیماریهای ساری همچنین وقایع جنگها و اختلافات روسقوط و زوال میرفت قریه تهران (طهران) قوس صعودی را طی مینمود .

بستانسی درلنت تهران مینویسد : پایتخت ایران است و از دریای مازندران تا آن شهر بطرف جنوب هفتاد میل مسافت دارد (گویا بطور مستقیم محاسبه شده است - نگارنده) و تا اصفهان پایتخت کهنه ۲۱۰ میل مسافت ، کسه شمال اصفهان افتاده در ۴۲ - ۳۵ و ۵۰ - ۲۰ - ۵۱ طول شرقی ، و شمارش مردمش ۲۱۰ هزارند ، در زمستان که همه مردم داخل شهرند و سال بسال همی بفرزونیست که پانزده سال پیش نصف این جمعیت را نداشت . و آن شهر در صحرای ریگستانیست که از طرف شمال و شرقش کوههاست و شهرهای طرف غربی آن همه بر نعمت که مردمش زراعت آن بلاد را خوب مینمایند ، هوای تهران خوب نیست ، تابستانش گرم که شاه و دولت مردمانش در تابستان یا بکوههای نزدیک میروند ، یا در زمینهای بلند مجاورشاهی (منظور داودیه و قصر قاجار است - نگارنده) و شرن چادر میزنند ، شکل تهران مربع بی انتظامیست ، درازای هر ضلعش یک میل یا بیشتر و دایره محیطش را پنج میل گفته اند ، گرد آن باروی گلی پهنآوری و خندق بی آب است و از باروی آن گوشه هایی بشکل نیمه ایزه برآمده و دروازه ها دارد کسه پاسبانها گذارده اند ، غروب آفتاب منظره تهران از بیرون نیک زیبا مینماید ولی کوچه ها تنگ است و بی نظم و در تهران بناهای نیکو از مساجد و مدارس و کاروانسراها و خانه های بزرگان ایران نمایی دارد و مخازن امته اش بسیار ، اما دیگر ساختمانهای کوچک و خشت و گل ، ولی کاخ شاهی بزرگ با فضای گشاده و ایوانهای بدیعه و ادارات حکومتی و پاسبانان عمارات سلطنتی بساطرافش با بسیاری از حماها و بوستانها و کاخ شاهی خود قلعه ای محفوظ است با باروی شمالی و در جوار شهر قصر دیگریست از شاه که بر محل بلندبست (قصر قاجار را فتحعلشاه روی تپه منفردی ساخته بود - نگارنده) و اطراف شهر گشاده و آبادان و باغات و دوماهات و خانات دارد . سیم تلگراف از تهران تا حدود ترکیه و وقاس کشیده شده و در تهران کارخانه های آهن گدازی و غیره هست و پیشین زمین اهمیت نداشت تا آقامحمد خان آنجا را پایتخت عجم کرد . سال ۱۲۱۰ هجری و ۱۷۹۶ میلادی ، و بازارهای نیکو و کاروانسراها بنا شد و کریمخان زندهم پیش از او آنجا را شهرت داده بود پس از آنکه در هجوم افغان ویران شده . ساختمانهای تازه در آنجا طرح انداخت

و در کتب عرب است که **طهران** یک دهی از دهات ری بوده و آنار ویرانه های شهری تا پانزده میلی تهران است و در قرون سیزدهم میلادی یک دیه کوچکی شده بود که مردمش در خانه های زیرزمینی برای پاس خود از دشمن جا گرفته بودند و همی پیش افتاد و بزرگ شد و سزاوار نام شهریت گردید .

در قرن شانزدهم میلادی و سال ۹۶۱ هجری شاه طهماسب باروی گرد آن کشید که دایره اش شش هزار گام بود و ۱۱۴ برج برای آن قرار داد و در هر برجی سوره ای از قرآن گذارد و چهارده دروازه برای باروی قلعه گشوده و در قرن هفدهم نام آن شهر را شهر چنار گذاشتند . از بسیاری درخت چنار که چنارستانش میگفتند .

و بلطرفون جزو سخنانش گوید تهران تازه ساز نیست و زمان شاه عباس بزرگ شهری با نام و نشان بوده که شاهان صفوی بسیار اوقات در آنجا میماندند .
 در زمان ناصرالدینشاه و شاه حالی و پسرش اصلاحات بزرگ از آن شهر شده کوچه ها و خیابانهای وسیع ، مدارس و بیمارستان و چراغ گاز و جز آن از افزونی آرایش و نمایش پایتختی شگرف است .

صاحب کتاب ری واصفهان گوید : امروزه که پنجاه سال از روزگار نگارش پستانی میگذرد در امتیازات تهران چندین برابر شده و میشنوم جمعیتش در این سال (۱۳۶۱ قمری) به ۷۰۰۰۰۰ بومی و رهنگداری رسیده و چند سال پیش نصف این جمعیت بیش نبود و دایره شهر را حدس میرم بده میل بیش رسیده ...

جنوب تهران امروز بلوک غار بنام شهری خوانده میشود و مرکزش آستانه حضرت عبدالعظیم است و **فشاپویه** مرکزش **رباط کریم** است ، و **شهریار** جنوبی بری حاصلخیزترین و مهمترین بلوکات و دارای دهکده های بزرگ مرکز آن **علیشاه عوض و ورامین** جنوب شرقی است و دو مرکز مهم دارد : یکی قصبه ورامین که سابقاً شهری بوده : دوم امامزاده جعفر (ایستگاه راه آهن ورامین بنام «پیشوا» در امامزاده جعفر واقعست - نگارنده) و شمال تهران شمران است مرکزش **تجریش** و امروز خود شهر ییلاقی تهران شده است از بس عبارت در آن ساخته اند دنباله آن **پدماوند و لار** مازندران میرسد. دهات بزرگش یکی **عمامه** است و **کن و سولقان** هم یکطرف است .

سوهانك ، **نیاوران** ، **سلطنت آباد** طرف دیگر و **زرند** مرکزش خود زرند است. و بخوار که شمال شرقیست مرکزش **گرمسار** است و **ساوجبلاغ** طرف مغرب افتاده و چند ناحیه تقسیم میشود ، کوهستانی دارد دارای دهات بزرگ یکی **برغان** ، **پشند** و ناحیه جلگه اش نیز دهات منظم دارد : چون **پنك امام و هشتگرد** و قصبه **اشتهارد** که مردم بزرگ از آن بدر آمده جزو ساوجبلاغ است و مرکزش کرج که خود شهری شده و **نجم آباد** قصبه مهمی است و در این اواخر مجدداً **طالقان** جزو تهران آمده و از قزوین جدا گشته. و بس است در فضیلت طالقان که چون **صاحبان عباد** و **ذیر** بزرگی از آن شهر کوچک دلی دانا و ذبانی گویند و کفی دریا داشت .

موریه گوید : پایتخت حالیه ایران طهران است، دورباروی این شهر از چهارمیل و نیم الی پنج میل است ، این شهر را شش دروازه است که سردر و جوانب آنها را کاشی کاری کرده ، صورت ببر و حیوانات دیگر را در کاشیها نقش کرده اند ، درست شمال مغربی تهران بعضی یکه برجهای درحوالی باروست که در یکی از آنها يك لوله توپ و يك زنبورك دیدم ... تنها بنسای قابل ملاحظه مسجد شاه میباشد که ناتمام است و غیر از این مسجد شش مسجد كوچك در تهران هست که قابل ذکر نیست . این شهر سه چهار مدرسه بزرگ بیشتتر ندارد . افواها میگویند صد و پنجاه کاروانسرا و بهمین شماره حمام در تهران هست ، دو میدان بزرگ یکی در شهر یکی در اطراف تهران است ، دو عمارت ییلاقی سلطنتی این شهر داراست ، یکی قصر قاجار ، یکی نگارستان که تازه بنا مینمایند .

مرآت البلدان مینویسد در سال ۱۱۵۱ میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهایی که بنصب وزارت و صدارت عظمی سرافراز و فاضلی دانشمند و دبیری بی مانند بود چون مدتی میگذشت که اطوار و اعمال او منافعی برای مبارک سلطنت و مخالف صلاح و سداد حال دولت بود و غرور منصب و نخوت ریاست آنجناب را از مشاورت در امور مراعات برای مبارک پادشاهی بازداشته و نزدیک بود در کار ملک خللی تمام راه یابد چه نیت آنجناب پیوسته توهین امر سلطنت بود .

لہذا هنگامیکه موکب پادشاهی بعزم بیلاقات از شهر بیاغ ننگارستان نقل مکان فرموده و قائم مقام هم در باغ لاله زار متوقف بود در سلخ شهر صفر ۱۲۵۱ آنجناب را بننگارستان احضار فرموده بی آنکه بشرف حضور نایل شود و خیاء جیلی پادشاه مکافات کارهای او را بتأخیر بیندازد هلاک کردند و پیوستگان و فرزندانش را با خود و برادرزاده اش میرزا اسحق را از تبریز مسلوب الاختیار نمودند .

در معجم البلدان و آثار البلاد وجه تسمیه تهران باتاء منقوله را باین نحو معین کرده اند : که چون اهل آنجا در وقتیکه دشمن برای آنها بهم میرسید در زیر زمین پنهان میشدند از اینجهه باین اسم موسوم شده است که **ته ران** یعنی زیر زمین میرفته اند .

هر زمستان ۸۲۰ عامه خر بملوین دادی، روزی جام آبی بدو دادند یکی از خواص گفتش منوش که زهر آکین است ، گفت از کجا دانی؟ گفت جامدار را بگوینوشد، فرمود زواندارم و جامدار را برون کرد اما حقوقش را میداد .

وضع ساختمان اماکن تهران قدیم

فرزینی در **آثار البلاد** میگوید وجه تسمیه **تهران** باتاء نقطه دار اذ اینجهه است که خانه های آنرا از ترس دشمن زیر زمین میساختند و (ته ران) میگفتند .

قاضی عمادالدین در **عیایب البلدان** مینویسد **طهران** قریه ایست معظم جزو ایالت **ری** دارای باغات زیاد و در آن باغات اشجار میوه دار غرس شده و سکنه در خانه های سرداب مانند متوطن اند ، همینکه دشمنی بایشان حمله آورد بآن خانه های تحتانی پناه جسته و هر قدر محصور بودن آنها امتداد یابد بسبب کثرت آذوقه که از فرط احتیاط ذخیره کرده اند آسوده اند و بیرون آوردن ایشان از آن امکان غیر مقدور است .

وضع کشاورزی تهران در گذشته

بعلت کوچکی شهر و زیادی آب وضع کشاورزی روزگاریش تهران قابل توجه بوده است .

احمد رازی مؤلف تذکره هفت اقلیم در این خموس مینویسد :

تهران از زمان فرمانفرمائی شاه طهماسب صفوی بزینت باروی اسواق ، مجلل گردید و سمیت شهریت پذیرفت ، و بحسب جداول و انهار و غرس اشجار سایه دار و باغات جنت آثار مستثنی از بلاد و دیار شد در شمال آن کوهستانیست موسوم بشمیران ، که قلعه ایست از قطعات چنان ، هوا از بوی بر عطر و جهان از رنگ چون دیبا و سپهر ، و زخوبی آن زیاده بر آن ، که در ایام سابق این کوهستان را (شمع ایران) میگفتند و در آن اقسام میوه نیک یافت میشود بخصوص گیلاس که بانهایت خوبی وافر و بی قیاس میباشد و همچنین کوهستانیست در دوفرسنگی آن به کبد و سولقان معروف است ، که

آن نیز از بسیاری آب روان و کثرت درختان میوه های الوان مانند بستان چنان تواند بود و
فواکش نوعی خوب میشود که همه کس را آرزوی آن میشود و از این قبیل خصوصیات
بسیاری دارد

مستوفی در **نزهة القلوب** مینویسد : و تمام ولایات ری ۳۶۰ پارچه دیه است و دیه
دولاب و قصران در زمین **نیر و زرام** ، توهه ، شندر ، طهران و فیروزان از معظم ناحیه
غار است .
طهران قصبه معتبر است و آب و هوایش خوشتر از ری است و در حاصل مانند آن و در مقابل
اهل آنجا کثرت عظیمی داشتند .

دو ن روی دیکلاد سفیر اسپانیا در دربار امپریور که در ۲ ذیحده سال ۸۱۴ هجری
در تهران بوده مینویسد : شهری بسیار بزرگ است و حصار و بارومی ندارد کلیه اشیاء در تهران
وجود دارد و هوای آن بسیار صاف و شفاف و لطیف بوده است .

در دوران صفویه که هر موقع **عثمانیها** از باختر و از **بگان** از شمال خاوری فرصت
می یافتند بایران می تاختند ، شاه طهماسب را که از سلاطین بزرگ صفویست و هشتاد سال عمر کرده
بر آن داشت که بعد از قزوین فکر پایگاه و تکیه گاه دیگری بیافتد ، و چون **تهران** در معبر
خراسان ، کرکان ، مازندران ، آذربایجان بوده بعد از قزوین که پایتخت بود پناهگاه
دوم قرار داد .

و در سال ۹۶۱ هجری فرمان همایون بساختن برج و بارو برای تهران صادر شد .

نویسنده **زینت المبحاس** مینویسد : حضرت پادشاه مغفور (شاه طهماسب) در عمارت
تهران کوشید و بارومی دوران کشید که تقریباً یک فرسخ دور آنست ، این شهر اکنون معمور و
آباد و ارتعاش غله و میوه نیکو میباشد .

مؤلف **ریاض السیاحه** مینویسد : در قدیم تهران قصبه بوده و بتدریج تبدیل بعمارت
نهاده ، شاه طهماسب بن شاه اسمعیل صفوی در وسعت و عظمت آن کوشید و بر آن حصاری معین کشید .
کریمخان زند عمارت آن افزود و در اتساع آن سعی نمود ، شهر در زمین دور اتفاق
افتاده است و سمت شمالش فی الجمله گرفته و سایر اطرافش کشاده است .

همچنین مؤلف **کتاب روح و ریحان** مینویسد شاه طهماسب که پایتخت و مرکز سلطنت
او قزوین بود گاهی برای زیارت مرقد جدش امامزاده حمزه همچنین حضرت عبدالعظیم (ع) در
ری می آمد ، و چون **طهران و مهران** که دو قریه در دامنه شمالی کوه شمران شکارگاه خوشی
بود برای همین نکته چندین بار در این محل اقامت مینمود . و در نتیجه همین توجه شهریاری بساختن
حصار و بارومی برای تهران فرمانداد ، و فی الواقع شالوده آبادانی این شهر بر حسب دستور شاه
طهماسب ریخته گردید .

آنچه از نوشته مورخین مفهوم میگردد : اطراف شهر تهران ۱۱۴ برج برابر شماره
سوره های قرآن بدستور شاه طهماسب ساخته شده زیر هر برج سوره آن دفن گردید و اطراف
برج باکاشی چند آیه ای از همان سوره نوشته شده بوده است .

مجدالدین در **دبستان السیاحه** میگوید : شهر چهار دروازه داشته فاصله هر یک یک ربع
فرسخ بدین شرح : **دروازه حضرت عبدالعظیم** ، **دروازه شمیران** (جلوی پامنار -

نگارنده) دروازه دولاب (بازارچه نایب السلطنه - نگارنده) دروازه قزوین (در حدود میدان شاهپور فعلی - نگارنده) و چون خاک خندقها برای ساختمان برج و بارو کفاف نمیداد از پنج محل (چاله میدان، چاله حصار، گود زنبورکخانه، گود محمدیه و گود قلیخانه که در حدود دروازه قزوین بوده) خاک بر میداشتند.

پس از تکمیل برج و باروی شهر حمام خانم و تکیه مدرسه خانم بدست خواهر شاه طهماسب بنا شد که آثار آن هنوز باقیست، مدرسه خانم بدست عساکر افغانی خراب شد و صاحب دیوان جای آن حسینیّه بنا نمود.

در محل اردک و عمارت گلستان فعلی که آن زمان زمینی بایر بوده بدستود شاه عباس کبیر چهارباغی بنانهادند که چنارهای عباسی آن تا این اواخر ورد زبانها بود.

در زمان صفویه در ایران شانزده بیگلریگی داشته از آن جمله مقر یکی از آنها تهران بوده و این نشانه اهمیت تهران در آن زمانست که در ردیف استانهای مهم محسوب بوده.

کریمخان زند نیز پس از آنکه قشون محمد حسنخان قاجار را شکست داد و خود اورا کشت در ۱۱۷۲ ه. ق. در دیوانخانه تهران بتخت سلطنت نشست، در تابستان ۱۱۷۳ بشمیران رفت و دستور داد در غربت او بنای عمارت سلطنتی و دیوانخانه بزرگ و باغ جنب دیوانخانه و یکدست حرمخانه در تهران بنا کنند و اوایل زمستان که این ساختمانها تمام شد کریمخان از شمیران بشهر مراجعت نمود و در نظر داشت تهران را پایتخت خود نماید.

ولی در سال ۱۱۷۶ از توقف در تهران منصرف شد قصد شیراز نمود و فرزندان محمد حسن خان را بقزوین فرستاد.

آغا محمد خان در ۱۶ سالگی پس از وفات کریمخان (۱۳ صفر ۱۱۹۳) با چهارده تن از خویشاوندان خود در بیستم صفر بحضرت عبدالعظیم رسید و ۲۲ صفر که روز عید نوروز بود در حوالی شهر تهران جلوس نمود.

در تاریخ گیتی گشا مینویسد: چون هوای بلده تهران بحارات و عفونت مایل و سمیات و بامی در آن ولایت متعدد و ملتزمین موکب خدیو آفاق اکثر پروردگان هوای ملاق و مردم پیشه ولایت عراق سرحد نشین و معیشت ایشان در این سرزمین شان بود، بلوکیمست موسوم بشمیران متصل ببلده طایفه تهران و چون در دامن کوه واقع و چشمه های آب خوشگوار از آن جاری و مراعاتش بغایت بسیاری و هوایش سلامت اقرب و توقف موکب ظفر کوکب در این سرزمین اولی و انطباق بود الیه کشور گشائی و اعلام ملک آدائی بجانب بلوک مزبور در حرکت ایام حرارت هوا و هنگام بودن کرما بر ملتزمین اردوی معلی بخوشی و خوشوقتی گذشت ...

چون ایام تموز بانجام و هنگام مدت هوای آتش افروز با ختام رسید، ابرمشکین و سحاب عنبرین خیام سنجایی بفضای کوه و شجر کشید. اردوی گردون شکوه از ساحات دشت و کوه بهرم شهرستان مراجعت بسواد تهران نموده، در عمارات مبارکات که بمعنای سعی و اهتمام این خدیو کیوان مقام صورت انجسام یافته بود مشغول بلوازم عیش و نشاط و اقسام براسم بهجت و انبساط فرمودند

در جای دیگر مینویسد: در حالتی که خیام عروشان در سلطانیه و زنجان مرکوب برجیس و کیوان بود، حکم مقدس جاری و فرمان اقدس بر مزاج ملک ساری شد که عمارتی بجهت خاصه سرکار در بلده طهران پردازند. کارگران دیوان عدالت ادکان شروع بسرانجام کار و تدارک

اسباب بسیار کرده، معماران اقلیدس گشا و بنایان کارآزما و نجاران بدایع نگار و شاهان میکل نگار از هر گوشه و کنار جمع آورده، شروع باساس این بنای زیبا کرده در اندک روزی این عمارت بهشت رونق، سرکوب سپهر مطلق و غیرت چرخ معلق و رشک طاق کسرا و ایوان خورنق گشته، در دیوان خلد و خرم و مکانهای کشیکچی و خدم بنائی چون باغ ادم آراسته و خانه‌ای چون بیت‌المنم با تمام رسید.

... بهار خرم آراشگر عرصه عالم وزیشت بخش بسیط غبرا وزیشت افزای کوه و صحرا گردید ... دامن کوه و کبر از جوشن سیزده‌های تر، رشک سپهر اخضر و قضای بسیط اغیر از هجوم گلپای غنیر احمر افق خاور شد. هزاران هزار دستا نسرا در صحن گلستان بنواهای دبستان سرود خوان شدند و قمریان خوش الحان، در ساحت روز رخشان، بناله و افغان، نوا سنج و نغمه سرا آمدند، در عمارات عالیات تهران محافل بهشت مشاگل و مجلس مینو شمایل برسی که سزاوار، و آئینی که شایسته آنخدیق صاحب اقتدار بود صورت انجام پذیرفت ... در آمدت که موکب ظفر نشان، داور کسری نشان، در طهران انتظام بخش امور پریشان ولایات عراق و توابع آن بود فرصت نموده، بر روز پای جرات بنواحی بلده تبریز و مراغه و غیره گشوده بود ... نوای نای ساکنان صوامع ملاء اعلی را کر کرد و نغمه روئین درای بنیان قصور سپهر والا را اذین برآورد، و درایات شوکت و شان فلک‌سا، و ماهچه اعلام ظفر توأمان از افق شهر تهران، پیش‌خانه کشان همایون از خیام فلک نون بر ربیع مسکون گرد و نه‌های دیگر کون کشیدند.

در وقایع سال ۱۲۰۵ و مراجعت آقا محمدخان از آذربایجان قفقاز مینگارد: بنا بر صلاح وقت ولایات آنطرف رود ارس نپرداخته، بعد از اول میزان قانون حرکت و نهضت را سازو لای منصوری را باوج فلک و نوای نای عزیمت را بگوش ملک دساز و مشقهای ذرتار اعلام همایونرا بهزار باد صبا مانند عشاق پرسوز و گداز بناله خیزی و شور انگیزی آغاز و خروش کوس روئین برده در گوش ساکنین اصفهان و حجاز و نغمه گور که آهنین زلزله افکن بنیان طاق و توان متوطنین نیشابور و شیراز گردید، اذراء راست اعنی پنجگاه خمسه و عراق روانه دارالملک تهران شدند.

در وقایع سال ۱۲۲۹ هجری دستگیری لطفعلیخان زند گوید: امنای دولت آقا محمدخان مصلحت وقت را در آن یافتند که بدون قصوری در اعضاء بهیئت صحیح اورا بهمراه اردو به تهران برده باشند. بناء علیه دیده جهان بین اورا از حلیه بصرعاری و با صله چند روز بصوب طهران روانه ساختند.

«گویند آغا محمد خان درباره لطفعلیخان خیلی نامردی نمود و بدست خود چشمان اورا» «بیرون آورد، اعمال زشتی درباره این شاهزاده جوان و زیبا و خوش اندام و رشید و جوانمرد» «رواداشت که قلم از بیان آن شرم داد و زبان از تقریر عاجز و بالاخره اورا کشت و گوداو گویا» «در امامزاده زید باشد. علی التحقیق یکی از دلیران ناکام ایران و قهرمان شجاعت که در تهور» «و جلادت و رشادت نانی جلال الدین خوارزمشاه و بزرگتر از منصور آل مظفر است بهلوان زند» «لطفعلیخان شهسوار ایرانی بوده است».

پس از مراجعت آقا محمدخان اهالی تهران دروازه های تهران را براو بستند و او شهر را محاصره نمود (۱) پس از خونریزی زیاد و فوت سرداران مدافع تهران بتصرف شاه قاجار

درآمد و در نوروز ۱۲۰۰ در تهران بتخت سلطنت نشست و سکه بنامش زدند خطبه بنامش خواندند و از آن موقع تهران رسماً پایتخت شد.

سر سلسله قاجار دستور داد پرده ها و تصاویر و آئینه های عبارت و گیل را از شیراز بتهران آوردند و تالار تخت مرمر را با آنها تزئین نمود همچنین استخوانهای مرده کریمخان را برای بی احترامی در کرباس عبارت معروف بغلوت کریمخانی مدفون نمود که در هر روز از روی آن عبور نماید «هنگامیکه در ۱۱۷۲ شیخعلیخان سر محمد حسنخان قاجار پدر آغا محمد خان را برای کریمخان فرستاد کریمخان داد سر را با کلاب شستند و فرستاد درامتر آباد که پهلوی پیکرش دفن نمایند و سه روز عزاکرت و فاتحه گذارد. عجب تلافی نامردانه ای کرد آغا محمد خان - نگارنده».

پنجمین مضمون - تهران جدید یا پایتخت قاجاریه

بنابر آنچه گذشت تهران ابتدا قریه ای بوده است از توابع ری که نازمان صفویه شهرتی نداشته و فقط از میوه آن توصیف و از هوای آن مذمت شده. يك ثلث این دهستانرا خانه های سردابی و دوم آنرا باغها و انهار تشکیل میداد.

د سال ۹۶۱ هجری قمری بامر شاه طهماسب صفوی بارونی بدور آن کشیده شد و سپس کریمخان زند عمارات سلطنتی در آن بنا نهاد و ارك را از سایر قسمتهای شهر مجزا نمود.

و در سال ۱۲۰۰ هجری قمری آغا محمد خان قاجار بعلت نزدیکی باسترآباد و دسترسی بایل قاجار بدو ساری و سپس تهرانرا مقرر سلطنت و پایتخت خود قرار داد و در آن موقع غیر از محله ارك که دارای برج و بارونی بود و اختصاص بسلاطین و امراء و اعیان داشت محلات سنگلج و چاله حصار و چاله میدان در جنوب و باختر آن موجود است. در این سالها مردم آن نزدیک پنجاه هزار نفر بودند، بتدریج جمعیت پایتخت رو به فزونی گذارد، لذا در سال ۱۲۸۴ هجری که مصادف با سلطنت طولانی ناصرالدین شاه و وزارت میرزا عیسی و ذریر بود تهران توسعه پیدا کرد.

«در گذشت ناچار شهر تسلیم شد و چون اردوی شاه در شیران بود و باد آتجا رخنه کرد و اردو را بچشمه علی نقل مکان دادند.

در سال ۱۱۹۸ علیمیرادخان زند با چهل هزار سوار بتهران آمد و اهالی دروازه هارا بروی او باز کردند و ولی او پیما شد و در گذشت و آغا محمد خان در ۱۲۰۹ تهران را تصرف کرد و فتحعلیشاه ولیعهد و حسینقلیخان برادر تنی خود و مادرش مهدعلیا را در تهران گذارد و ارتش را روانه گرجستان نمود.

فتحعلیشاه نیز روز عید فطر ۱۲۱۳ در تهران بر تخت سلطنت جلوس کرد و در سال ۱۲۱۸ نادر میرزای افشار را از نواده نادر شاه افشار که در مشهد رضوی تهرود نموده بود دست بسته بتهران آوردند. و فتحعلیشاه دستور داد او را بکشند «گویا در سید ولی دفن است - نگارنده» آغا محمد خان برخلاف فتحعلیشاه (که ایرانرا برباد داد) خیلی باین مملکت خدمت نمود ولی ذاتاً مرد خبیث و فرومایه ای بود.

گویند هنگامیکه ناصرالدینشاه خواست حدود شهر را توسعه دهد (آن هنگام حدود شمالی شهر خیابانهای برق «امیرکبیر» باغشاه «سپه» و حدود باختری خیابان دروازه قزوین «شاهپور» حد خاوری خیابان دروازه دولاب که بعداً خیابان ماشین معروف بود «خیابان ری» و حد جنوبی خیابان اسمعیل بزاز، گذر زعفرانباچی، بازارچه سوسکی، باغهای وزیر نظام «خیابان مولوی» بود) از مرحوم حاج ملاعلی کنی نظریه خواست. ایشان موافقت نکرده و فرموده بودند هنگامیکه بابتخت را توسعه دادی مردم ولایات برای استفاده از نعمت امنیت شهرها را خالی و بتهران هجوم میآورند آنوقت اداره کردن این جمعیت مشکل است و اگر یک بیماری ساری پیدا شد جمعیت انبوهی تلف خواهند شد بهلاوه در تأمین خواربار مردم تهران بانودن وسیله وابسته شدن راهها مردم بزعمت خواهند افتاد و گرانی میشود و حتماً سایر شهرها رو بخرابی خواهند رفت مگر کاری بکنی که نفوس و جمعیت تهران از راه ازدواج جوانان و تولد و تناسل زیاد شود.

ناصرالدینشاه که تازه از فرانک آمده بود و نقشه پاریس اورا خیره کرده بود مصمم با اجرای نظریه خود بود لذا نقشه توسعه شهر را زیر نظر میرزا عیسی وزیر بموقع اجرا گذارد. حدود شهر بیک سلسله خندق که از نظر دفاعی (با اسلحه های دهن پر آنروز) قابل ملاحظه بود محصور گردید که آثار آن تا سال ۱۳۱۰ باقی بود و محله های دولت، بازار، عودلاجان بمحلات سابق افزوده و شهر دارای دوازده دروازه بنام (دولت، شیران، دوشان تپه، دولاب، خراسان، حضرت عبدالعظیم، غار، خانی آباد، کمرک، قزوین، باغشاه و یوسف آباد) گردید.

در سال ۱۳۰۹ ه. ق. که بنای دروازه و خندقها پایان پذیرفته بود جمعیت تهران ۱۶۰ هزار نفر بود و تهران ۱۸ هزار خانه داشت. بتدریج در اثر ازدیاد جمعیت و تبدیل باغها بخانه واحداث باغهای جدید محله های قنات آباد، حسن آباد و قاجاریه بوجود آمد و از سال ۱۲۹۷ شمسی نیز در خارج دروازه قزوین محله ای بنام شهر نو بمحلات سابق افزوده گردید که زنجای هرجائی را که چند سالی بود در حدود قاجاریه و خیابان شنی مجتمع شده بودند بآن محل انتقال دادند.

در سال ۱۳۰۱ شمسی از طرف بلدیة تهران سرشماری شد، جمعیت تهران ۲۱۰ هزار نفر و عودلاجان پر جمعیت ترین محلات شهر را تشکیل داده بود.

پیشه و ران تهران در عصر ناصرالدین شاه

در سال ۱۲۳۲ ه. ق. پیشه و ران تهران بشرح زیر بودند:

چلیبگر ۲۶، صباغ ۳۶، جوراب باف ۱۱، خراط ۲۴، لعافدوز ۶۱، نمده مال ۵، لواف ۲۶، گیوه فروش ۲۵، کلاه مال ۱۲۱، طبایخ ۱۵۶، قهوهچی ۵۶۱، سراج ۱۸، دوخته فروش ۳۴، زرگر ۹۳، کله بزاز ۴۷، بقال ۸۵۷، علاقه بند ۱۸۹، صراف ۶۰، بزاز دوره گرد ۶۱، تنباکوفروش ۳۰۰، نفت فروش ۴۵۶، عطاردار ۶۸۲، خیاط ۱۶۰، کلاهدوز ۶۱، آجیل فروش ۴۵، حلوائی ۱۶، ادسی دوز ۱۵۷، بزاز مسلمان و کلیسی ۱۸۱، دکان اینک مهمانخانه و مسافر خانه ۱۳۰، کافه قنادی و دستوران ۴۵۰، قهوه خانه ۲۰۰۰، طباشخی ۳۵۲، کله پزی ۱۱۶، مشروب فروش ۲۲۴، اغذیه فروش ۱۴۰، مغازه است) بوده است.

بخش چهارم = جغرافیای تهران

حدود طبیعی - شهرستان تهران از شمال محدود است : برشته کوههای البرز از جنوب بقم و کویر از خاور بدماوند و ایوانکی از باختر بیلوکات قزوین و ساوه ارتفاع آن از سطح دریا ۱۱۳۷ متر درازای آن از خاور بباختر ۲۶۰ کیلومتر پهنای آن از شمال بجنوب ۱۲۰ کیلومتر مساحت آن ۲۱ هزار کیلومتر مربع .

جهتیت شهر تهران - در حدود يك میلیون صد هزار نفر .
تهران از نظر طبیعی بدو منطقه تقسیم میشود :

قسمت کوهستانی - از سرچشمه رودهای حبله رود و جاجرود و کرج شروع شده و بجلگه تهران ختم میشود .

قسمت جلگه - این جلگه از ته نشست رودها و سیلابهای کوهستانی تشکیل یافته و قسمت عمده اراضی جنوب و جنوب خاوری و باختری شهرستانرا تشکیل میدهد .

آب و هوا - آب و هوای این مناطق بر حسب وضع جغرافیائی قسمتی سردسیر است و قسمتی معتدل مایل بگرمی .

قسمت کوهستانی دارای هوای خنك و لطیف ییلاقی ، دامنه های البرز معتدل و مطبوع است در این بخش چون بارندگی بیشتر بوده و مقدار برف آن در بعضی قسمتها زیاد است زمستان آن سرد و تابستانها معتدل است .

بخش جلگه را از نظر آب و هوا میتوان بدو قسمت بخش نمود: ناحیه شمالی آن که در دامنه کوهها واقع است دارای آب و هوای معتدل میباشد و تاحدی از بارانهای کوهستان بهره مند میشود بخش جنوبی بکلی خشك و باران آن کم و فقط از آبهای رودها استفاده میکنند هوای این قسمت گرم است ولی نه چندانکه موذی و مزاحم ساکنین آن باشد .

رشته مرتفع و مطول البرز موقعیت تهران را از منطقه شمالی کیلان و مازندران متمایز ساخته .

مناظر مهم آن عبارتست از جاده تهران - فیروزکوه - شاهی - ساری و جاده شمشك - آمل همچنین جاده مخصوص که تهران را از طریق کسرج بجالوس و سواحل دریای خزر متصل میسازد .

راههای مالرو دیگر از گردنه افجه وش (بین لواسان - لار) گردنه خرسنگ (بین رودبار - لار) گردنه آهاد (بین رودبار - شهرستانك) گردنه توچال (بین شهرستان - تهران) گردنه قوچك (بین لواسان - تهران) نیز موجود است که محل استفاده کاروانها و قوافل خواربار و زغال و مرکبات میباشد .

دهستان مزارع سرسبز و حاصلخیز تهران بعلت وجود آب در دامنه های شمالی و گوشه خاوری و باختری کوهستان واقعست ولی چون قسمت جلگه کم آب است، آبادی و مزارع آن اژهه دورند، برای پیوستگی دهاات مالکین باكمك وزارت كشاورزی دست باقدااماتی زده اند كه دامنه آبیاری و بكار بردن وسایل فنی روز بروز توسعه مییابد .

رودخانه ها - معروفترین رودخانه هاییکه از کوهستان شمالی سرچشمه گرفته و بجلگه تهران سرازیر میشوند عبارتند از :

جاجرود ، کرج ، حبله رود .

رودخانه های ابهررود ، گردان و قسمت مهم آب کرج اراضی ساوجبلاغ و شهریار و غاردا مشروب میسازد .

کوهها - در منطقه جلگه کوههای منفرد و کم ارتفاعی دیده میشوند مانند کوه قره کج ، نمک و سه کوهه درخاور ، کوه بی بی شهر بانو و کوه سه پایه در مرکز کوه القاد و کوه نمک در باغتر و کوههای حسن آباد در جنوب که تا کویر امتداد پیدا میکنند .

بخش پنجم = تقسیمات سیاسی تهران

تهران بنا بر وضع زمان واقتصادی روز با موقعیتهای سیاسی گاهی شهرستان و دارای فرماندار بوده است و زمانی استان و استانداری داشته است .

موقعیکه شهرستان بوده و فرماندار داشته است : بخشهای زیر قسمت میشد :

- ۱- بخش ری که مرکز آن شهر ری و دهستانهای غار ، فشاویه تابع آنست .
 - ۲- بخش ورامین که مرکز آن ورامین و دهستانهای بهنام وسط ، بهنام عرب ، بهنام پازوکی ، بهنام سوخته تابع آن بخش بوده است .
 - ۳- بخش شمیران که مرکز آن تجریش و کلیه شمیران تابع آنست .
 - ۴- بخش افجه که مرکز آن نچارکلا و دهستانهای لواسان بزرگ ، لواسان کوچک ، رودبار قصران تابع آنست .
 - ۵- بخش کن که مرکز آن کن و دهستانهای کن تابع آنست .
 - ۶- بخش شهریار که مرکز آن علیشاه عوض و دهستانهای شهریار تابع آنست .
 - ۷- بخش کرج که مرکز آن کرج و دهستانهای حومه ، ارنگه ، لورا و شهرستانک ، برغان ، فشنند ، ساوجبلاغ ، اشتهارد تابع آنست .
 - ۸- بخش طالقان که مرکز آن شهرک و دهستانهای تابع آن عبارتند از بالا طالقان ، وسط طالقان ، پائین طالقان .
- درآینده بشرح هریک از بخشها و دهستانهای مهم خواهیم پرداخت ولی مرگه تهران از صورت شهرستان خارج و به استان تبدیل گردیده شهرستانهای زیر تقسیم شده :

سازمان اداری استان مرکزی (تهران)

نام شهرستان	نام بخش	مرکز بخش	نام دهستان
تهران	۸ بخش		شرح آن گذشته
قزوین	مرکزی آبیک معلم کلاویه ضیاء آباد آوج بوئین	قزوین آبیک معلم کلاویه ضیاء آباد آوج بوئین	کوهپایه - حومه فشکل دره - کوهپایه - بشاریات رودبار - الوت قافازان - دودانگه خرقان غربی - خرقان خاوردی - افشاریه زهره - دشتابی - رامند
دماوند	مرکزی فیروزکوه کرمسار ایوانکی	دماوند فیروزکوه کرمسار ایوانکی	حومه - تادرود - جمع آب رود - سیاهرود حومه - قزاقچای - افترو پشت کوه - حبله رود قشلاق بزرگ - ریکان - یاطری - ادادان ایوانکی
قم	مرکزی دستجرد کپک	قم دستجرد کپک	حومه - قم رود - قنوات - اراضی نیزاد حومه - طفرود - راهجرد - مرداب قهستان
ساوه	مرکزی نوبران جعفرآباد خرقان	ساوه نوبران جعفرآباد رازقان	حومه - فرقان مزدقان - بیات - کوهپایه - دزقچای جعفرآباد خرقان ساوه
مجلات	مرکزی خمین دلیجان	مجلات خمین دلیجان	حومه - پشت کدار رستان - گله زن - دالائی - خمرلو حومه - نراق - جاسب

مختصات جغرافیای شهر تهران

شهر تهران از شمال و شمال خاوری بدهستان شیران، از باختر بدهستان کن از خاور بکوههای سرخ حصار و سه پایه و مسگر آباد، از جنوب بدهستان غار محدود است.
طول شرقی آن ۵۱-۲۵۲-۹ در کرویج، و از جزایر خالدهات که مبدأ طول قدما بود ۶۸-۳-۱۹ و عرض شمالی ۸۳-۴۱۶-۳۵ از خط استوا سمت شمال است.
این شهر در دامنه کوهستان البرز واقعست و دونوک قله توچال ببلندی ۳۸۴۰ و ۴۱۰۰ متر بر آن مشرف میباشد.

استخری و ابن حوقل و مسعودی تهران را قریه کوچکی از شهرستان ری دانسته و مشهور است که در سال ۵۶۱ ه. ق. مویکه مادر ارسلان سلجوقی عازم نخبجوان بوده در دولا ب تهران توقف نموده است. و نیز نوشته اند: تهران دارای خانه های پست زیرزمینی و باغهای میوه زیاد است.

مهیچم البلدان چنین مینویسد: تهران به کسر اول و سکون ثانی و پارسیان آنرا تهران گویند، از قراء ری و میان آن وری تقریباً یک فرسنگ فاصله است.
دوستی از اهل ری مرا حکایت کرد که تهران قریه بزرگست که خانه های آن زیر زمین ساخته شده و راه ورود خارجیان با آنجا جز باراده و میل صاحبان آنها ممکن نیست. اهالی تهران بارها بسلطان عصیان کرده و سلطان چاره ای جز مدارا با آنها نداشته است و بدوا زده محل تقسیم میشود که هر محله آمده جنگ با همسایه میباشد و اهالی یکی بمحله دیگری وارد نمیشوند، اطراف تهران را باغهای زیاد فرا گرفته زراعت آنها بواسطه گاوآهن انجام نمیگیرد، بلکه تدریجی و آن از بیم آستکه دواب آنها را همسایگان بچپاول ببرند.

بطوریکه گفته شد تهران سابقاً اهمیتی نداشته شاه طهماسب دور آن دیواری کشید شاه عباس چهار باغی در آن بنانهاد که همان مبنای ارك سلطنتی شد و لسی چون آب و هوای تهران او را بیمار کرد از طرفی عبدالؤمن خان از بك بخراسان حمله نمود و مشهد را قبضه کرد شاه عباس بسرعت تهران را ترك کرد.

هنگام هجوم افغانه تهرانیها در برابر آنها رشیدانه جنگیدند. هنگامیکه اشرف افغان از نادرشاه در مهماندوست شکست خورد افغانهای مقیم تهران غنائاً شمشر بروی مردم نا آگاه کشیده پس از قتل و غارت باصفهان فرار کردند بعد طهماسب میرزا پسر شاه سلطان حسین بتهران آمد.

در سنه ۱۱۵۴ که نادرشاه از جنگ هندوستان و ترکستان برگشته بود رضاقلی میرزا فرزند برومند خود را که مورد سوء ظن و بی مهری او واقع شده بود در تهران کور کرد و حکومت تهران را باو واگذار نمود ولی آن شاهزاده رشید در تهران مرد و بگور رفت (مورخین در این قسمت اختلاف عقیده دارند - نگارنده).

در سال ۱۱۷۲ کریمخان زند قصد داشت تهران را پایتخت خویش بسازد و عماراتی بسبک ساسانی که دارای دیوانخانه و پاسدارخانه بود ساخت.

در سال ۱۲۰۰ آغا محمد خان تهران را پایتخت خود ساخت در آن هنگام غیر از محله ارك كه دارای برج و بارویی بود و اختصاص بسلطین و امرا و اعیان داشت سنگلج ، چاله حصار (۱) ، چاله میدان در جنوب و جنوب باختری قلعه ارك وجود داشت .

جمعیت تهران در سال ۱۱۷۵ با محسوب داشتن نظامیان ۱۵ هزار نفر تخمین شده .

سراولپور انگلیسی كه هنگام مرك آغامحمدخان در تهران بوده (۱۲۱۲) مساحت شهر را در حدود دو میل و جمعیتش را در حدود پانزده هزار نفر نوشته است .

ژنرال ساردان كه در سال ۱۲۲۲ هنگام سلطنت فتحعلیشاه در تهران بوده جمعیت تهران را پینجاه هزار نفر تخمین زده است .

موریه انگلیسی كه چند سال بعد تهران آمده جمعیت تهران را شصت هزار نفر نوشته است .

در زمان فتحعلیشاه ابنیه دیگری در ارك ساخته شد در سال ۱۳۲۳ هجری قمری وسعت شهر به هشت هزار کیلومتر مربع رسید و دارای شش دروازه شد ، در جنوب ارك میدانی بنام «میدان شاه» احداث شد ، مسجد شاه در سال ۱۲۲۴ ه . ق . ساخته شد .

جهانگردان آن عصر كه تهران را دیده اند مساحت آنرا پنج میل مربع و جمعیت شهر را شصت هزار یا در حدود هشتاد هزار نفر میدانند كه نظامیها و درباریها قسمت اعظم آنرا تشکیل میدادند . دورتادور شهر يك دیوار بلندی كشیده شده بود كه بلندی آن هفت متر و فاصله های غیرمعین در میان دیوارها برجهای كلفتی از گل برپا بود كه در قسمت خارجی حصار و برجها خندقی كنده شده بود « بازار كنار خندق روبروی شمس العماره تساجلوی مسجد شاه تا سال ۱۳۱۰ باقی بود » .

توسعه شهر و ازدیاد جمعیت آن تا سال ۱۲۵۳ ادامه داشت و توسعه زیاد بجائی رسید كه بر حسب ضرورت دیوارها و خندق كهنه را خراب و پر كردند .

۱ - چاله حصار - بین گلوبندك و درخونگاه تكیه و مدرسه ای در آنجا بنا شده میرزا آقا خان نوری صدراعظم ناصرالدینشاه قسمت شمالی آنرا تعمیر نمود .

هرآت البلدان در صفحه ۷۳ جلد چهارم كتاب خود مینویسد : در محله سنگلج تهران در نزدیکی خانه میرزا یوسف مستوفی الممالك معروف به «آقا» بوده است .

چاله حصار از قدیم الایام كودالی بود و فضای زیادی موسوم باین اسم كه تا شش سال قبل روز عاشورا و دهم محرم هر ساله اجتماع و ازدحام غریبی از اهالی تهران آنجا میشد و در زیر هوا غالباً شبیه مقدمه كر بلا و تفصیل حادثه غم انگیز روز عاشورا را در میآوردند و جز آن روز سایر ایام اوقات از نقاط بسیار كثیف و جای هر گونه كشافات بود . آقای مستوفی الممالك ثواب بزرگ و عمل خیر كنیر را در این محوطه را نرده چوبی باستونهای آجری نصب نمود و محوطه میان را باغ عمومی ساخته حالا یکی از نقاط بسیار باصفای شهر میباشد و محل تفرج عامه است و هوای سنگلج كه غالباً بواسطه این محل متعفن بود بسیار سالم و لطیف شده است ، يك كوچه از محله سنگلج تهران هم بچاله حصار موسوم است - انتهى .

گود زنبور كخانه و گود دروازه محمدیه و گود فیلخانه در دروازه قزوین جاهائی بوده كه برای حصار دور شهر از آنجاها خاك برداری شد .

کوچه های شهر باديك، كئيب، تاريك ويگانه عمارت مهم شهر ازكي بود كه ديوار آن بامشاه طهاسب اول شروع شد و كزيهجان زند آنها تكميل و در داخل آن عمارت سلطنتي ساخت، آغامحمدخان و فتحعليشاه عماراتي بر آن افزودند و ناصرالدینشاه دروازه های زیبای درشش طرف آن بنا نهاد «دروازه های باب همايون، دراندرون، جليل آباد، كشيخانه، شمس العماره، ارك و تكيه دولت».

درشش كيلومتر ي شمال شهر روي تپه خشك و بي آب و علفي فتحعليشاه يك عمارت بيلاقي بنام قصر قاجار ساخت كه از هر گونه صنايع ظريفه و زيبايي معماری و خواص ديگري بهره بود. جمعيت شهر در زمان محمد شاه روبفروني گذارد و لسي براي توسعه شهر اقدام اساسي بعمل نيامد.

در سال ۱۲۸۴ هجري قمری شهر بزرگ شد و دوران خندق منظمی كشیده شد و ضمن اين توسعه باغهای لاله زار، نگارستان، بهارستان، باغ سپهسالار و غيره جزو شهر شد و برزنهای جديد بنام حسن آباد، قنات آباد، قاجاريه نام گذاری شد.

در سال ۱۳۰۹ ه. ق. بنای دروازه ها و خندق دور شهر پايان يافت، در اين تاريخ كه چند سالي پايان سلطنت ناصرالدینشاه باقي بود (ناصرالدین شاه در سال ۱۳۱۳ ه. ق. در حرم حضرت عبدالعظيم باكلوله ميرزا رضای کرمانی كشته شد) جمعيت تهران در اين موقع ۱۶۰ هزار نفر بوده و هيچده هزار خانه داشت. قسمتي از زمينهای زراعتي و باغهای داخل شهر تبديل بساختمان و عمارت گرديد «منجمله مسجد سپهسالار».

دروازه های تهران هريك دارای شش يا چهار كلدسته بود و كاشي كلای بسيار زيبايی روي آنها شده بود، تزيينات هر دروازه شكل خاصي داشت مثلاً نمای دروازه دولت از خارج نقش رستم و سهراب را داشت. در محوطه داخلي هر دروازه زميني پوست يك جريب براي فرو بردن و توقف كلا و آنها جهت بازرسی بود كه اطراف آن بوسيله طاق ناها و چند اطاق و آب انبار محدود شده بود. در ماه رمضان در چهار دروازه توبها هنگام افطار و سحر در اعلام مينمودند.

لرد گروزن در كتاب جهانگردی در ايران مينويسد: «اول چيزي كه پس از مشاهده نقش رستم و دروازه تهران توجه مرا جلب كرد، پاساها و قراولان دروازه ها بود كه بلباس رسمي در دالان پايتخت قبله عالم كشيك ميدادند و همينكه از دروازه وارد شهر شدم مثلاً اين بود كه دوباره از شهر بيرون رفته و در صحرا افتاده ام زيرا از خانه و آبادی و بازار و جمعيت تا مدت مديدي خبری نبود».

بايه شهر تهران را خیلی عالی برداشته اند، ازاينرو پايتخت هم مانند خود کشور خیلی وسيع و در عين حال كم جمعيت ميشاد، بالاخره پس از طی مسافت بسياری بآبادی رسيدم. صدای زنگ واكن اسبي بگوشتم خورد و عمامه های رنگارنگ، كلاه های پوستی، زنهای سياهپوش تك و توك كلاه فرنگي، خانه های گلي، ديوارهای بلند، حرمسراها و درشكه نقاشي درهم برهمی را مجسمه ساخت».

مرکز شهر تهران ميدان توپخانه بوده است «ميدان سپه فلي» در قسمت شمال و جنوب آن چندين اطاق كوچك يك اشكوبه و دواشكوبه ساخته شده بود كه منزل سربازان توپچي و انبار اسلحه و مهمات آنها بود، در قسمت خاوري آن بانك شاهنشاهی (انگليس)، قسمت باختری آنها ديوار قورخانه، پاسدارخانه و چند اطاق ديگر ساخته شده بود.

دروسط میدان يك حوض آب و چندین توپ دهن بر دیده میشد. آئینمان روزهای عید قربان شتری از شترخانه سلطنتی در اختیار رؤسای صنف کله بز، آشپز، قصاب، بالاندوز و غیره میگذاشتند. و چند روز پیش از عید آن شتر را برك کرده و شالهای رنگارنگ بسرو کردن آن میآویختند رؤسای صنف هم هريك طاق شالی بگردن و بر استرهای برك کرده سوار شده چند نفر سورناچی نیز در معیت آنها اطراف ارك میگشتند و مردم را برای تماشای روز عید دعوت مینمودند. در روز عید یکی از بستگان سلطنتی که نیم تنه اطلس سه رنگ بر تن داشت نیزه بدست جلوی این قافله بمیدان وارد میشد نزدیک ظهر نیزه را بشتر حواله میکرد بلافاصله آن حیوان فلك زده قطعه قطعه میشد که گوشت کردن او را باندرون سلطنتی برده و برای اعیان و رجال قطعه ای از آن گوشت فرستاده میشد که از آن بخورند تا موجب طول عمرشان بشود.

خیابان پندی شهر تهران از آن تاریخ تا اوایل سلطنت پهلوی بشرح زیر بود: میدان توپخانه دارای شش دروازه بود که بشش خیابان بساز میشد جنوب باختری دروازه ای بود که بخيابان باب همایون (دالان بهشت یا در الماسیه) باز میشد این خیابان مصفا که اطراف آنرا چنارها و نارونهای پیوندی کهن گرفته بود تا جلوی درب اندرون (وزارت دارایی فعلی) ادامه داشت از آنجا بسمت راست و چپ بخيابان جلیل آباد (خیام) و ناصریه (ناصر خسرو) میرفت. وضع خیابانهای ارك بازمان فعلی تغییری نکرده مگر ساختمانهای سلطنتی و سر بازارخانه های گارد نصرت و گارد اقدس و مدرسه نظام خراب شده و بجای آن وزارت بهداشتی و دادگستری ساخته شد.

محوطه فعلی جلوی وزارت کشور و مرزبانی و استانداری سابق میدانی بود (بنام ارك یامیدان شاه) در وسط آن حوض برك گردی بود که سر بازارها در آن شنامیکردند و توپ مروارید هم (فعلا در باشگاه افسرانست) که میگفتند نادر شاه آنرا از هندوستان آورد و جمعی عقیده داشتند از توپهای ساحلی برتقالیها بوده که شاه عباس بنفیمت باصفهان آورده و فتحعلیشاه آنرا بتهران انتقال دادند. این توپ در قسمت جنوبی استخر روی بلندی قرار داشت که روز ۲۷ ماه رمضان قسمت اعظم زنها و دخترهای تهران و اطراف تهران برای بغت گشائی یا شوهر کردن یا بچه دار شدن در این محوطه اجتماع کرده و بادادن يك بول (نیم شاهی) بسر بازاران محافظ بآن دخیل می بستند، چیره و حقوق پاسداران نگهبان یسا بعبارت دیگر متولیهای آن توپ مقدس منحصر بحق از خمه ای بود که از زواریهای با ایمان توپ مقدس دریافت میداشتند. مجازات محکومین بساعدام در این میدان (گاهی در حضور شاه) بعمل میآمد که مجرمین را شکم باره کرده یا سر میبردند.

رو برو کمی در سمت چپ این میدان سمزه میدان واقع شده که چند درخت سرسبز و چند حوض و قهوه خانه آنرا مصفا نموده بود و کسانی که باید شلاق بخورند یا دست و گوش و بینی ببرند گاهی در همین میدان انجام میشد.

بین این میدان و میدان ارك خیابان جباخانه (بازار مرغیها و گلوبندک در پشت و دیوار جنوبی این خیابان بود) واقع شده که اطراف آنرا اسلحه سازها (شمشیر ساز، قه ساز، تفنگ ساز و غیره) براق باقها فرا گرفته اند و پشت آن و خیام خانه سلطنتی و دوساق خانه (محل زندانیهای مهم) بود. در بالای دروازه ارك تقاره خانه بود که هنگام طلوع و غروب آفتاب و ماه رهنشان سحرها و نیز روزهای سلام موقعیکه شاه بغت می نشست بنوازش در میآمد.

خیابان جباخانه در گلوبندک پایان مییافت.

در جنوب خاوری میدان توپخانه دروازه دیگری بود که بخیا بان ناصریه باز میشد که همین میدان ناصر خسرو فعلی است که گشاد شده است.

در خاور میدان توپخانه دروازه دیگری بود که بخیا بان برق (امیر کبیر) فعلی باز میشد و این خیا بان هم تغییر جزئی نکرده است.

در شمال خاوری میدان توپخانه دروازه دیگری بود که بخیا بان لاله زار باز میشد و در شمال باختری آن دروازه ای که بخیا بان علاءالدوله (فردوسی) باز میشد و این دو خیا بان تا خیا بان اسلامبول امتداد داشتند.

در کوچه باختری آن میدان دروازه ای بود که بخیا بان باغشاه (سپه) باز میشد و از چهارراه حسن آباد چهار خیا بان میشد خیا بان دروازه قزوین یا فرمانفرما (شاهپور) خیا بان یوسف آباد (شاهپور شمالی).

خیا بان جلیل آباد (قرینه ناصریه) در حاشیه باختری ارك ساخته شده بود. بقیه خیا بانها تدریجاً ساخته شده بود که واکن اسبی از کنار یا میان آنها عبور میکرد.

اداره و محل واکنهای اسبی در خیا بان فیانخانه یا لغتی (اکباتان) در محل فعلی شرکت کل تلفن بود. خط آهن در حدود هفت کیلومتر در خیا بانهای لاله زار، باغشاه، دروازه قزوین، ناصریه، برق، ماشین و اخیراً تاجلوی باغشاه کشیده شده بود که یکی از روزهای سال ۱۳۰۹ شمسی بفرمان پهلوی قعید برچیده شد. سازمان این بنگاه عبارت بود از ۳۰ واکن ۱۵۰ اسب روسی، شصت راننده، پلیط فروش و میز.

محوطه بین خیا بانهای مارشال استالین، فردوسی، سوم اسفند و سپه بوسیله دیوار گلی مسدود و در جنوب خاوری آن در بزرگی داشت بنام میدان مشق و در اختیار قزاقخانه بود و ژاندارمها یا سربازهای ایران بدون اجازه حق نداشتند در آن میدان بآموزش نظامی بپردازند. اطراف خیا بانهای شاهپور و ری و باغشاه اغلب زمینهای زراعتی بود.

عمارات سلطنتی داخل ارك عبارت بودند از:

- ۱ - عمارت و باغ تخت مرمر.
- ۲ - عمارت موزه که بامر ناصرالدین شاه ساخته شده شمشیرهای مرصع امیر تیمور گورکان شاه اسمعیل و شاه عباس و تاجهای سلاطین صفوی، تاج کیانی، کوه نور، دریای نور، کره جهان نمای مرصع، تخت مرصع و تخت طاوس و مقدار زیادی اشیاء عتیقه ذیقیمت و جواهرات تراشیده و تراشیده پیاده شده و ظروف طلای و ... در این عمارت جا داده شده بود که بعداً جواهرات آن برای پشتوانه بیانات ملی انتقال داده شد.

- ۳ - عمارت شمس العماره که بامر ناصرالدین شاه ساخته شده بود.

- ۴ - عمارت خوابگاه.

- ۵ - تکیه دولت که شبیه عمارت ایرت هال لندن بود سقف آن از میله های آهن بشکل کنبه و در وسط آن محوطه صاف بزرگ برای شبیه خوانی و تفریح و اطراف آن غرفه هایی بود که هر يك از رجال هنگام عزاداری آئین می بستند این غرفه ها دو اشکوبه بود و پستاین آن پله کانهای معلول و متعدد برای تماشاچی ها ساخته شده بود چند غرفه هم مخصوص شاه و خاندان سلطنتی بود.

عمارات سلطنتی خارج شهر عبارت بود از :

۱ - باغشاه که باغ بزرگ کروی بشمار ۵۰۰ متر بود در وسط آن استخری بود که در وسط آن جزیره و روی جزیره مجسمه ناصرالدین شاه در حالیکه سواراسب بود نصب شده بود. قسمت شمال باغ ساختمان مختصری بود که محمدعلیشاه هنگامیکه بامجلس و مشروطه طلبان اختلاف پیدا کرد بآن محل تغییر مکان نمود و مرحوم ملک المتکلمین و جهانگیرخان صوراسرافیل را در همانجا طناب انداخت .

اطراف این باغ با سب دوانی های رسمی اختصاص داشت .

۲ - عمارت دوشان تپه که مظفرالدین شاه با هزینه مبالغ کزاف دستگامی از خارج وارد کرده بود که مانند تلمبه آب از سطح زمین بیالای تپه انتقال میداد و در زمین مسطح مختصری سبزی میکاشتند .

۳ - عمارت قصر قاجار بود که بامرتجعلیشاه ساخته شده و فعلا اثر اذ آن نیست .

۴ - عمارت فرح آباد .

۵ - عمارت سلطنت آباد که فعلا کارخانه مهمات سازی میباشد .

۶ - عمارت ضرابخانه .

۷ - عمارت صاحبقرانیه در نیاوران .

۸ - عمارت منظریه .

۹ - عمارت شهرستانک که شکارگاه ناصرالدین شاه بود .

۱۰ - عمارت سرخ حصار که آتش همدرجوش در آنجا ریخته میشد و این آتش مخصوص ، محتوی کلیه حیوانات و سبزیها بود .

۱۱ - عمارت جاجرود که شکارگاه ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه بود .

اشیاء نفیس و جواهرات سلطنتی

لرد کرزن در کتاب خود مینویسد : ناصرالدین شاه در سال ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰

هجری از فرنگستان بازگشت بفکر ساختن موزه افتاد و با ذوق و ملیقه شرقی انباری برای جادادن چیزهای گران بها بنا نمود که بیشتر بمغاره علاءالدین کتاب الف لیله شباهت دارد. مثلا در عین حال که گران بها ترین گوهرهای شرقی را در یکی از زوایای این موزه می بینید فوری همانجا پهلوی آن تکه جواهر يك مسواك كوچك یقیند رو قیمتی را خواهید دید که بیش از دوسه قران ارزش ندارد ، کله حیواناتی که شاه شکار کرده ، آلات عادی موسیقی کلاسویس ، ظروفهای چینی ، عکسهای رنگین مجله های انگلیسی و بسیاری چیزهای دیگر بدون رعایت هیچ نظم و ترتیبی با صدها اشیاء گران بها قاطی باطلی شده است . بهر حال در اطراف اتاق جمیع آئینه های عالی کار گذاشته و پشت آنها خرمن خرمن جواهرات پیاله ، تراشیده و تراشیده رویهم توده شده است ، در میان این جمیع آئینه ها ، جمیع آئینه مروارید غلطان چشم بیننده را خیره میکند ، شمشیر امیر تیمور ، شمشیر شاه اسمعیل ، شمشیر آقا محمد خان ، زره شاه عباس که بطرز شگفتی بجواهر نفیسه مرصع هستند از نفایس عمده این موضع است . تاجهای صوفیه ، تاج فتحعلیشاه ، جیهه محمد شاه ، تاج سلام نوروز ، قلیانهای جواهر نشان ، خنجرهای مرصع ، ظروف بسیار زیبای طلا و نقره بانگین های بسیار عالی ، سردوشی های لباس ، انقیه دانهای مرصع ، تابلوهای نقاشی ، کاشیهای

مروقی که از مر جواهری زیباتر است و بسیاری از شاهکارهای نفیس ساخته دست طبیعت و انسان در زیر سقف این بنای محقر ریخته است و اینک قبل از بیرون آمدن از موزه لازم میدانم باره از نفایس بی نظیر این موزه را به تفصیل بنگارم :

اول - کره جواهر ، این کره راه نامر ناصرالدینشاه ساخته اند ، خود کره از ذرات آب است و ۷۵۰ پوند وزن دارد ۵۱۳۶۶ تکه جواهرهای گوناگون بوزن ۳۶۵۶ گرم در ساختن آن بکار برده اند که تخمیناً یک میلیون لیره میارزد . بقدری سنگهای قیمتی آن درخشنده است که چشم را میزند و پیدا کردن اماکن جغرافیائی را مشکل میسازد . در این کره مرصع دریا از زمرد ، افریقا از یاقوت سرخ ، هندوستان از یاقوت کبود ، ایران از فیروزه ، انگلستان و فرانسه از الماس طرح شده .

دوم - سه قطعه جواهر گرانبهای بی مانند یکی الماس مشهور بدریای نور برادر کوه نور که هر دو جزو جواهرهای محمد شاه هندی بوده و بدست نادرشاه افشار افتادند ، همینکه نادرشاه کشته شد احمد شاه دورانی که جزء ملازمین نادر بود کوه نور را ربوده و با قفقازستان گریخت و در آنجا کوه نور بدست شاه شجاع افتاد و طولی نکشید که (رونجت سدارسینک RONJFT - SEDAR - SYNG) هندی مشهور به شهر پنجاب کوه نور را از شاه شجاع گرفته و بهند آورد ، سپس بخاندان سلطنتی انگلستان انتقال یافت و اکنون در آنجا میباید ، اما دریای نور که ۱۸۶ قیراط وزن دارد دویست هزار لیره میارزد و در نتیجه خود پسندی و نادانی فتحعلیشاه بهای آن بصد هزار لیره تنزل یافت پایین قسم که فتحعلیشاه برای جاویدان کردن خود خواهی خویش دستور داد نامش را روی دریای نور کنده کاری نمایند ، در نتیجه اینکار آن کوه بی مثل و مانند را معیوب ساخت ، دیگر از جواهرهای قابل ذکر یک تکه یاقوت درشت تراشیده متعلق به «اورنگ زیب» است که اکنون روی تاج کیانی نصب کرده اند و بالاخره انگشتر برلیان زیبایی است که در ژو چهارم پادشاه انگلیس برای فتحعلیشاه فرستاده بود .

سوم - تخت باسندهای مرصع بر قیمتی است که بالای اتاق موزه افتاده و در پاره ای اعیاد رسمی شاه روی آن می نشیند و یاقوتها و زمردهای عالی در آن بکار برده اند .

چهارم - مجموعه عکسهای خاندان سلطنتی انگلستان که در سال ۱۸۷۳ بناصرالدینشاه اهدا کرده بودند و بانگینهای ممتاز نفیس قابهای آنرا تزئین نموده اند ، دست کارهای عساج تابلوهای استادان نقاشی ایران ، مخصوصاً تابلوهای استاد بزرگ ابوالحسن خان غفاری ملقب به صنیع الملک ، منبت کارها و چیزهای دیگر این موزه هر یک در خور قلمقرسانی بسیار میباید و از قراریکه بن گفتند علاوه بر این انبارها زیر زمین دیگری بنام خزانه در همان عمارت سلطنتی موجود است که محتویات آن از حیث گرانبهائی دست کمی از اشیاء موزه ندارد در حال بسیار متأسف شدم که چگونه ملت ایران در نهایت عسرت و بدبختی بسر میرود و از نعمت بهداشت و فرهنگ و تمدن محروم مانده و این گنجهای گرانبهائ بدون هیچگونه مصرف در این پستوها بخت رفته است ، ایکاش پیش از آنکه یک پادشاه طمعکار شرقی یا یک فاتح شمالی بر این ذخیره های سنگین قیمت دست یابد بهای آنها صرف ساختن راهها ، آباد کردن شهرها ، حاصلخیز کردن زمینها ، آبیاری دشت ها و بستن سدها بکنند و این ملت باهوش را که در اثر جهالت اینگونه تیره روز گشته از نو زنده سازند .

تخت طاوس - دیگر از بناهای قابل ذکر عمارت سلطنتی اتاق شوری است که بواسطه تخت طاوس نه بواسطه انجمن شوری اهمیت بسیاری دارد . درباره تخت طاوس و اصل و منشأ

آن چیزهای زیاد گفته‌اند و نوشته‌اند: ابتدا تخت طاوس کنونی اطاق شوری را شرح داده و سپس عقاید دیگرانرا درباره آن بگویم. تخت طاوس تهرانی باصطلاح غریبان صنف یاسکونیت که هفت پایه مرصع دارد، روی تخت را از برگهای طلا پوشانده‌اند، بالای دیواره تخت دو سمندر ساخته‌اند، لبه‌های تخت کنده‌کاری شده و پاره‌ای اشعار فارسی نگاشته‌اند. پشت تخت هم جواهرکار بست و در وسط آن درجائیکه تکیه میدهند ستاره جواهر نشان متحرکی تعبیه نموده‌اند که بادانه‌های الماس مزین میباشد. دو طرف ستاره دومرغ کوچک قرار دارد که روپستاره‌اند، نکته جالب توجه آنکه کوچکترین نشانی از طاوس در این تخت نیست. و دومرغ مزبور بکنجشک یا بلبل شباهت کامل دارند. این بود تفصیل مختصری از تخت طاوس.

اما درباره تخت طاوس هند که جهانگردان خسارچی بویژه تاورنیه در ۱۶۶۵ میلادی برابر ۱۰۷۶ قمری آنرا در دهلی دیده **سرجان ملکم** انگلیسی معتقد است که نادر شاه از جواهرات هندوستان تخت تازی بنام تخت طاوس در ایران ساخت که شاید همین تخت طاوس فعلی باشد. کلنل فریزر معاصر فتحعلیشاه از قول پیرمردی کرد نقل میکند که هنگام کشته شدن نادر خود این پیرمرد حاضر بوده و بناگفته او تخت طاوس نادر را شکسته و پارت بردند. من خود از مردان مطلع تهران شنیدم آنکه فتحعلیشاه در اصفهان با زنی ماهور بنام طاوس خانم ازدواج نموده و تخت طاوس فعلی تهران بدست استادان هنر پیشه اصفهان بافتن آن جشن عروسی ساخته شد و شاید از جواهرهای تخت طاوس هند هم در ساختن آن مصرف کرده‌اند و خلاصه کلام آنکه تخت طاوس فعلی تهران غیر از تخت طاوس مشهور محمد شاه هندی میباشد زیرا تخت فعلی با توصیفی که تاورنیه و دیگر جهانگردان از تخت طاوس هند کرده‌اند تطبیق نمیکند. بعلاوه در این تخت غیر از دو برنده کنجشک مانند چیز دیگری موجود نیست و اساساً حمل و نقل تخت طاوس با وسایل بادری آروز بسیار مشکل بوده که همانطور درسته و دست زده اژهند با بران بیاید و پس از قتل نادر و انقلابات داخلی بدون کم و کسر باقی بماند، اینک که صحنهای ما از تخت طاوس و اطاق موزه پایان رسید از کتابخانه سلطنتی و اسلحه خانه و اطاقهای یکنواخت دیگر عمارات سلطنتی بسرعت گذشته وارد حیاط گلستان میشویم. در اینجا بنا ببادت معمول حوض‌های بزرگ، فواره‌ها و چنارها خود نمایی میکنند. بعلاوه باغچه‌های مصفا بطور مطبوعی گلکاری شده و غیر از چنار و تبریزی درختهای سرو صنوبر هم در کنار یکدیگر ایستاده‌اند، جویهای آب را کاشی‌کاری کرده‌اند، در حوض‌ها غاز و قو و ماهیهای طلائی شنا میکنند، پله‌های کوچک آهن، کوشکهای قشنگ چراغا و مجسمه‌ها و گلدانها و بسیار چیزهای مطبوع این حیاط عالی را زینت داده‌است و از همین جهت است که مراسم سلام قبله‌عالم بیشتر در این سرا برگزار میشود و من افتخار حضوریکی از این سلامها را داشته انتهى».

آقای جواهر الکلام در صفحه ۸۹ کتاب تاریخ تهران در مورد جواهرات چنین نوشته‌اند: سند نگارش تاریخچه تحف و جواهرات سلطنتی که نام و وزن و اندازه آنها را می‌نگاریم سیاحتنامه شاردن فرانسوی سیاح نامی عصر صفوی در ایران و دفتر رسمی اداره بیوتات سلطنتی که نگارنده در پایان سلطنت مرحوم احمد شاه قاجار با اجازه کتبی خاصی صورت ثانوی آنرا یادداشت کرده و تا زمان ممتدیم نفایس کتابهای کتابخانه سلطنتی را بازدید و مطالعه مینمود. چنانکه در رساله تاریخ کتابخانه‌های ایران چاپ طهران سال ۱۳۱۱ شرحی از آنها بعنوان (کتابخانه سلطنتی) نگاشته و نیز از حسن اتفاق چندمرتبه درب اطاق موزه را برای برخی از تماشاچیان یا

ذیلوماسی مهم بیکانه یازمیکرده اند یازدید باقیمانده تحت طاوس و بسیاری از ذخایر ملی و غیرملی که در آنجا گردآوری شده موفق گشته .

تاریخچه مزبور جواهرات و کتابهای نفیس کتابخانه سلطنتی تنها تاهنگام انقراض دولت قاجاریه برای مؤلف این کتاب سندیت دارد و مسئولیت تاریخی آن را بعد از خود میداند ولی از این تاریخ تا امروز دسترسی پرسند واقعی نداشته و از بازجوئی یا اعتماد بر نگارشات بی مدرک روزنامه های وقت خودداری نموده و برای اینکه خزانه مزبور تا اندازه ای بخزانه صفویه و خزانه نادرشاه ارتباط تاریخی دارد ، تاریخچه اجمالی آنها را نیز بطور مقدمه ذکر مینماید .

(۱) **خزانه صفویه در قلعه طبرک** ثروت هنگفت صفویه و اسلحه بر قیمت و تحف و جواهرات ایشان در قلعه طبرک سبت شمالی اصفهان ذخیره میشده است . شاردن فرانسوی داخل قلعه مزبور گردیده و مقداری از اسلحه نفیس و تحف گرانهای آنرا بازدید نموده و چنین نگاشته : در قلعه طبرک سه عدد خزینه بوده است که آنها را از اسلحه قدیمی و شمشیرها و سپرها و بیکانهای طلائی مرصع بگوهرهای نفیس و نایاب مملو نموده اند و نیز در آنها صندوقهای بسیاری از اسلحه تازه کار و ساعتها و دوربینهای باقیمت و در همین قلعه خزانه ایست که برای جواهرات و تحف بالخصوص ساختند این خزانه دارای چهار اتاق است :

(۱) - برای فیروزج بالخصوص و آنچه از آن صیقلی شده است در کیسه های سر بسته گذاردند و غیر صیقلی آنها را بر روی زمین افشاندند .

(۲) - مختص جواهرات تک و همتا .

(۳) - برای آبگینه های مرصع با انواع و اقسام گوناگون جواهر .

(۴) - برای ظروف مرصع و آلات طلائی طباطبی و غیره است .

شاردن مینویسد : از جمله نفایسی که در این خزانه دیده ام صندوقی است محتوی ششصد دانه گوهر بزرگ و صندوقیست شامل چهارصد خنجر مرصع بوده است ، چنانکه در خزانه صفویه جواهرات بسیاری مشاهده کرده ام که در خزانه های شهریاران هم عصر ایشان یافت نمیشوند . از جمله نفایسی که در آن ملاحظه کرده ام پوست مار است ببلندی ۲۰ قدم و پهنای ۴ قدم و در آن لباس امیر تیمور و فرزندش شاهرخ بوده است ، باز هم شاردن مینگارد : که در این خزانه چیزی بسیار جلیل القدر بوده است که ایرانیان آنرا بعلم امام عسکری مینامیدند ...

خزانه صفوی فهرست منظمی داشته که در آن آغاز تاریخ تأسیس کتابخانه را از زمان شیخ صفی الدین اردبیلی نگاشته شده است . چنانکه نام تحف و نفایسی که بغنیمت گرفته شده است یا اینکه بطور ارمغان تقدیم گردیده جداگانه نوشته شده .

خزانه نادرشاه افشار

نادرشاه پس از نابود کردن دولت صفویه بر خزانه آنها در قلعه طبرک استیلا یافت و خود نیز تحف و نفایسی که از خزانه محمد شاه هندی بغنیمت برده بود بر آنها افزوده ولی خزینه نادر شاه پس از گشته شدن او و استیلای زندیه و تسلط قاجاریه بر زندیه بیشتر ذخایر خزانه صفویه و نادرشاه دستخوش غارتگران شد و متلاشی گردید . خزانه موجوده در دربار قاجاریه در حقیقت همان باقیمانده خزانه نادرشاه است که شهریاران قاجاریه نیز بر آن افزوده اند . از نوادر و تحف خزانه نادرشاه که در دربار قاجاریه بوده است :

(۱) گوهرگرانیهای موسوم بدریای نور و آن تکه الماسی است در شکل مربع مستطیل ساخته شده است که هیچگونه عیب قیمتی ندارد، وزن آن هفده مثقال و ده دانه است، این گوهرگرانیها در درج طلایی مکمل بسیمید و هفتاد و چهار تکه از الماس قیمتی و چهار دانه از یاقوت.

(۲) تخت محمد شاه هندی - و آن بر دوپله طلا استوار شده است و از دو دانه تکه مرصع بانواع جواهرات ترکیب یافته است و بر آن تکه زمردی آویخته شده است که وزنش ۳۰ قیراط تا ۲۵ قیراط میرسد.

(۳) انقیه دان زمرد - این انقیه دان در هند نیز از طلای خالص بکار آورده اند که تماماً تیکه های الماس گرانیها و زمرد پر قیمت مرصع است و وزنش ۲۸ مثقال و چهار دانه است، این تحفه محمد شاه هندی پادشاه تقدیم کرده است. پادشاه چند کتاب خطی نفیس هم از هندوستان با خود آورده که در کتابخانه سلطنتی قاجاریه بوده...

خزانه دولت قاجاریه و تحفه گرانیهای آن

این خزانه شامل باقیمانده خزانه صفویه و خزانه نادر شاه با افزودگی محدودی که در زمان ناصرالدین شاه از میان رفته و باقی را در اطاق محکم مخصوصی در دربار و در جمیع های بسیار مصونی گذاشتند و بجز شاه آنها را بشرایط خاصی احدی نمیتواند آنها را ببیند یا نگاه بدارد البته این برنامه تا پیش از اندک زمانی صورت قانونی و پارلمانی بخود گرفته بود و اجرامیگردید ولی از آن تاریخ تا کنون از اوضاع و چگونگی آنها آگاهی درستی نداریم. در هر صورت بر طبق احصائیه رئیس دربار و بیوات سلطنتی قاجاریه که نگارنده ملاحظه کرده کلیه جواهرات و تحفه موجوده در خزانه از این قرار است:

مجموع شمارش جواهرات بزرگ و کوچک

پنجهزار و چهارصد و هجده تکه است که بیشتر تکه های بزرگ آنها شامل چندین تکه از جواهرات متنوعه گرانیها میباشد؛ مانند گوهر نامی معروف به «سردار قزاقی» یک تکه است ولی محتوی شصت و هشت تکه از جواهرات پر قیمت و نفیس میباشد، از معروفترین این نفایس (۱) دریای نور (۲) تخت محمد شاه هندی (۳) انقیه دان زمرد که ذکر شده است. (۴) تاج کیانی است که بانواع جواهرات آرایش شده است و آنرا با گوهر دریای نور در موقع تاجگذاری شاه وقت میآوردند.

و از آنجمله (۱) دو کره جواهرات و آن عبارت از دو کره جواهر بزرگ و کوچک است که ناصرالدین شاه بساختن آنها بر طبق کره زمین و نقشه های آن دستور داده بود و کره بزرگ از آنها بسا جذاب و زیبایست که از بهترین نفایس و ذخیره های شاهانی بشمار رفته است. ساخت خود کره از طلای خالص هیچده عیاری است و در آن نقشه های قاره های پنجگانه زمین باضافه نقشه های دریایی و رعایت میزات بانواع جواهر با بهترین تعبیرات و نگارشات تصویر شده است، کره مزبور بوسیله خطهای فلکی نصف النهاری به بیست و چهار قسم و در هر قسمی ۲۵ تقسیم شده است که تماماً بالماس و لعل و زمرد و یاقوت مرصع گردیده است. کلیه انواع جواهرات که در این کره بکار برده اند از این قرار است: الماس ۱۵۴۷۹ تکه بوژن ۲۸۱۲ قیراط بجز ۹ اند، یاقوت ۲۷۹۳۳ تکه در وزن ۳۷۵۳ قیراط، زمرد ۵۰۲۴ تکه در وزن ۱۲۶۹۰ قیراط، لعل ۳۹۵ تکه در وزن ۲۳۸۹ بجز ۱۲۲ اند، زر خالص ۶۲۹۴ مثقال بجز ۶ دانه.

(ب) **سردار قزاقی** - وآن سردار نیست ازقباش ماهوت سیاه رنگ که برآن ۶۸ تکه الماس نفیس ترصیع کرده اند .

(ج) **سردوش الماس یا تاجماه** این سردوشی محتوی چند تکه ازماس که در وزن ۱۱۲ قیراط و ۴ اند درآمده است ، شاه آنرا درمجالس رسمی سلام و غیره ها دربرمیکنند .

(د) **پیش کلاه سه خواهران** - ودرآن سه تکه الماس نفیس که درکوهردان خالص طلائی گذارده اند و زیر آن سه تکه الماس صورت دوعدد شیر و دوعدد ازصورت خورشید که با تکه های نفیس الماس مرصع شده است مجموع وزن این سه تکه الماس ۱۲۰ قیراط و ۱۲ اند است .

(ه) **پیش کلاه** - از ذرخالص مرصع بتهک های نفیس ازماس نباتی رنگ و درمیان آن الماسی است بوزن ۱۱۱ قیراط و ۸ اند و بالای آن تاجی است که درآن صورت شیر و خورشید مرصع بانواع جواهرات است ، شاه درموارد رسمی آنرا بکارمیبرد .

(و) **شماره کلیه تسبیح های مروارید و زمره** - یکصد تسبیح است که درمیان آنها تکه های نفیس ازمروارید بوزن یک مثقال یافت میشود ، چنانکه نیز دربین آنها یک تکه بزرگ زمره یافت میشود که دروزن ۳۸۹ و نیم قیراط میباشد .

(ز) **تکه های الماس و زمره** - که بشماره هزاران میرسد و برخی اذ آنها نگین انگشتر یاد که جامه است یا اینکه درزنجیر ساعت یا غلاف شمشیری آویخته شده است ، چنانکه برخی اذ این تکه های الماس بوزن ۱۵۰ قیراط تا ۳۰ قیراط هم میرسد .

(ح) **دسته های شمشیرهای مرصع** - که درحدود یکصد دسته شمشیر مرصع بانواع جواهرات است .

(ط) **زرخالص مرصع** - وآن بسیار است که اذ آن آبخوریهای معروف بصراحی و رهای قلیان گوناگون پیشار ساختند .

(ی) **مجموع وزن مروارید آویخته و افشاندن شده خزانه** - که در تسبیح و جامه ها و شمشیرها و غیره است ۲۲ من ایرانی امروز است (۶۷ کیلو) چنانکه مروارید نشانده شده در کیسه های سر بسته و صندوقهای خاص در این خزانه گذاشتند .

موزه سلطنتی قاجاریه

در دربار قاجاریه که به ارك مینامیدند عمارت بسیار مجلل و باشکوهی است معروف بکاخ مستان که در آن اطاقهای موسوم به طالار عجاج و طالار بلور و طالار نارنجستان اطاق موزه است در طول ۴۳ ذرع و پهنای ۱۸ ذرع ...

بسیاری اذ سکه های باستانی و مجسمه های نفیس و تصویرات زیبا و جذاب در آن دیدم اذ جمله ایسی که در آن بوده مجسمه کرگن بزرگی است ازمس و ساعت بزرگ که رقص آن فیل خود بحرك باحرکات شگفت آور بوده است و نیز در آن یازده عدد صندلی قدیمی ساخت اروپا و چین ایران و مقدار زیادی اظروف و آلات و قالیچه های بر قیمت یافت میشود که اذ تحف و نوادر بان بشمار میرود و از بهترین نفایس آن :

تخت طاوس این تخت بشکل مربع مستطیلی است که برهشت پایه استوار است و

درازای دوبله است و بر آن چهارده کتبه بدرازای ۲۷۵ سانتیمتر و بهنای ۱۷۷ سانتیمتر و همگی تخت مزبور از يك قطعه طلای خالص ساخته شده است و بر آن رسم و نگارهای زیبایی کل و لاله و حیوانات متنوعه و در آن اشعار مطبوع نگاشته شده است. شماره جواهرات آن از اینقرار است :

الماس ۱۴۴۴ تکه زمرد ۱۴۳۱ تکه لعل ۸۵۶ تکه یاقوت ۱۵۸ تکه و برسمت فوقانی این تخت تاجیست از فلز و جلو آن از زر خالص که بامینا منبت کاری شده است. این تاج نخستین تاجیست که برای آقامحمد شاه قاجار
و اما راجع بقیمت تخت و آنچه ذکر شده است بمبلغ يك كرور و نیم است و بر سرخی دیگر بتحقیق ... از ۱۰ میلیون الی ۲۰ میلیون گفته اند .

سفارتخانه ها

قدیمترین سفارتخانه ها سفارت عثمانی و بعد سفارت روس بود محل سفارت روس در بازار عباس آباد (باغ ایلچی) بود ولی پس از کشته شدن سفیر روس بدست مردم متعصب شهر محل سفارت بمركزشهر و به پامنار (بانك روس فعلی) انتقال یافت .

سفارت میلّاتی انگلیس در قلهك را محمد شاه قاجار در سال ۱۲۵۱ به سر جان کمپبل وزیر مختار انگلیس بخشید و يك قسمت را ناصرالدینشاه بآن اضافه نمود .
سفارتخانه میلّاتی عثمانی و فرانسه در تجریش و سفارت اطریش در رستم آباد بود که تابستانها بآنجا انتقال پیدا میکردند و این هنگامیکه شاه و دربار بقصد میلّات تهران را ترك میگفتند .

چروکاروان سلطنتی حرم خانه شاه بود (فتحعلیشاه) - گویاهفتصد زن عقدی وصیغه داشته) قسمت مهمی از سوغالیا و زنهای محترم شاه بوسیله کالسکههاییکه از داخل بوسیله پرده سیاه مستور بود بربكشهای میلّاتی منتقل میشدند ، هنگام حرکت فراشها و یساوانان فریاد میزدند « دورشو » « کورشو » عسّابرین و کسبه پشت بکاروان و رو بدیوار ایستاده و چشمهای خود را می بستند .

انتظامات شهر - سابقاً شهر بوسیله کلاتر و داروغه اداره میشد محل داروغه روزها در چهار سوق بزرگ بود و شبها گزّره و شبگردها با آهنگهای بیدارباش ، هوشیارباش یکدیگر را آگاه و مردم را ناراحت مینمودند .

هشاشل - در دوران استبداد بهترین مشاغل را از نظر احترام عمومی مأمورین دولت یعنی مستوفیها - میرزاها - فراشها (یوزباشی - پنجه باشی - دهباشی ، باشی) و غیره داشتند . پس از مشاغل دولتی بهترین شغل پیشه‌وری بود که شرح آنها گذشت .

کسبه مورد احترام مردم بودند در معاملات راستگو و درست گردان و مورد اعتماد بودند .
کنت دو گویینو سفیر فرانسه در ایران در کتاب خود بنام سه سال در ایران مینویسد :
« بمداز میرزا آقا یکی از بزرگترین طبقات شهر نشین ایران کسبه هستند که نزد مردم خیلی »

۱ - ملك ابن سعود پادشاه كشور عربی سعودیه معلوم نیست چند زن داشته كه فعلاً ۱۵۰ فرزند ذكر و زنده از آنها دارد .

«احترام دارند. کسبه ایرانی مردمانی درستکار و امین میباشند و من درطول مدت اقامت خود»
«درایران ازهیچیک ازآنها تقلب ندیدم».

«یکی ازاعضای درستکاری ایرانی اینست که برخلاف میرزاها سرنوشتشان بتصادف نیست»
«بلکه زندگی ثابت و مطمئنی دارند».

«کسبه ایرانی غالباً پسر بعداز پدر شغل آباء و اجدادی را قبول مینمایند و هرکسبی که»
«میبیرد قطعاً برای فرزند خود سرمایه باقی میگذارد و کم اتفاق میافتاد که فرزندکاسب ثروت»
«موروثی را بیادبدهد بلکه غالب چیزی هم برآن افزوده و برای وارث خود باقی میگذارند».
«دیگروز درتهران بازرگانی را دیدم که بیول فرانسه هیجده هزارفرانک طلا بیازرکان»
«دیگروزاد و همینکه دیگری قبض نوشته بیازرکان اول تسلیم نمود طلبکار خشکین شد و قبض را»
«پاره کرد و گفت حاجی آقا مگرشما امین نیستید که بمن قبض میدهید».

«یکمرتبه دیگرهم که درتهران بودم یکی ازبازرگانان همدان که بهیچوجه اورا نمیشناختم»
«وحتی اسم اورا نشنیده بودم مبلغ پنجهزارفرانک ازسکه های قدیم ایران بوسیله یک چارپادار»
«برای من فرستاد و بعد معلوم شد حتی از چارپادار حامل سکه ها هم رسیده نگرفته و این نشانه»
«آن بود که بمن اعتماد کامل دارد و تا خود شخص امین و درستکار نباشد دیگری را»
«امین نمیداند».

هوای تهران

موریه انگلیسی در کتاب خود مینویسد: هوای تهران بجهت نزدیکی آن بکوه البرز و دریای خزرکه پشت کوه البرزاست مختلف میباشد و در تابستان نهایت ناسازگاری را دارد، زمین شهر پست و بارطوبت و شوره زار است.

فصل گرما جز عجزه در شهر کسی نمیداند، آب تهران نیز تعریفی ندارد البته این اظهار نظر مربوط بهنگامیست خانه های سردابی کم کم بهمارت در سطح زمین تبدیل شده باطلاهای متعددی در شهر بود، اصطبل های بیشماری مملو از دام (گاو و گوسفند و اسب و الاغ و شتر) در شهر بود و در حقیقت هر سه نفر یک دام داشتند. ولی کم کم هوای تهران تا اندازمی لطیف شد و علت آنهم آن بود که سی قنات آب از دامنه های البرز بطهران کشیده شد زمینهای بایر داخل شهر مزروع شد، خیابانها درختکاری و دوزی دومرتبه آب پاشی میشد، اسفالت و جود خارجی نداشت، شيروانی کم بود.

و با اینکه میلاق شیران نزدیک تهرانست آنچه خاطر دارم جز متعین و خوش نشین ها کسی تابستان بشیران کوچ نمیکرد مگر روزها و شبهای تعطیل والا باغهای داخل تهران و زیر زمین هائیکه سابقاً میساختند هوای مطلوبی داشت.

ولی از سال ۱۳۱۴ ارتباط بین شهر و شیران ازدوراه (پهلوی و قلک) تأمین گردید موضوع رفتن میلاق مخصوصاً بین نو و تمندان شهر و بازرگانان و پیشه و دان رواج یافت و در سال ۱۳۲۰ که جمعیت تهران بی تناسب رو باز دیاد گذارد موضوع خرید زمین و ساختن خانه و تبدیل باغها و اراضی باماکن مسکونی در قسمت های مختلفه شیران حتی لشکرک و میگون و او شان و کرج رواج گرفت و تابستانها مخصوصاً روزهای تعطیل در حدود یک چهارم جمعیت تهران به میلاقات اطراف میروند هوای تهران فعلاً در تابستانها گرم و گاهی تا ۴۲ درجه میرسد زمستانها اغلب بیشتر از ۱۰ درجه زیر صفر را نشان میدهد.

در فصول بهار و پاییز هوای تهران معتدل و مطلوب است (در خرداد و اسفند گاهی بادهای خطرناکی از سمت قزوین میوزد که چنارهای عظیم و شیروانیهای بزرگ را از جا میکنند).
مقدار متوسط بارندگی به ۲۵۰ میلیمتر میرسد ولی آن سرمای شدید و برفهای سنگین پیاپی گذشته دیگر در تهران دیده نمیشود.

فشار هوا در حدود ۶۵۲ میلیمتر درجه هوا ۱۱ و ۴۲ و حد متوسط ۱۵ درجه میگردد. هوای تهران بطور متوسط ۴۴ روز مستعد بارندگی و ۱۱۰ روز هوا ابر ۲۵۵ روز هوا صاف است. روزهای یخ بندان در تهران حداکثر در بعضی سالها ۷۴ روز حداقل ۲۷ روز حد متوسط ۴۴ روز میباشد.

ارتفاعات آب باران و ذوب برف که در تمام سال میبارد بطور متوسط ۲۲۲ میلیمتر و حد اکثر مقداری که در ۲۴ ساعت دیده شده ۳۰ میلیمتر بوده است.

درجه تابش آفتاب در تابستان ۷۴۸ درجه و در زمستان ۳۰۵ درجه میباشد. درازی روزهای تابستان بطور متوسط در حدود ۱۴ ساعت و نیم و در زمستان بطور متوسط ۹ ساعت و نیم میباشد.

جمعیت تهران در سنوات مختلفه متغیر و رو فزونی بوده است. لرذ گزنی که در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه بشهر آورده میشود در تهران سرشماری علمی بعمل نیامده ولی از روی میزان نان و آب و مسجد و حمام و امارات دیگر میتوان جمعیت آنرا تا دویست هزار و قدری بیشتر تخمین زد. بعضیها معتقدند که از ۱۷۵ هزار تجاوز نمیکند، بیست سال پیش جمعیت آنرا ۱۲۰ هزار نفر نوشته اند، از این جمعیت تقریباً همه مسلمان و شیعه اند، فقط چهار هزار یهودی در پایتخت اقامت دارد ... یهودیها در تهران ده کنیسه و چند مدرسه دایر کرده اند، بیشترشان دلال و تاجر و طبیب هستند. شماره ارمیهای پایتخت قریب هزار نفر است، دارای دومازخانه هستند، کبرها یا پاریسیان قریب چند صد نفر هستند

اما فرنگیهای مقیم تهران تا سال ۱۸۵۱ منحصر بکارمندان تجارتخانه ها و چند نفر تاجر و چند افسر متخصص بود، هنگام اقامت من تعداد آنها پانصد نفر میرسید که بفرز کارمندان رسمی سفارتخانه ها و چند بازرگان محترم بقیه از همان ولکرها و ماجراجوهای مشهور ادو با بودند که در تهران هم مانند قاهره و اسلامبول دنبال شکار بلند شده اند.
یک سفارت کبرا از طرف سلطان عثمانی و شش سفارت فرنگی دائر است: سفارت انگلیس، روس، آلمان، فرانسه، اطریش، ایتالیا، دولت هلند هم یک کاردار دارد، دربار پادشاهی منتظر وزیر مختار بلژیک میباشد

باید دانست که غیر از نمایندگان روس و انگلیس و عثمانی سایر نمایندگان سیاسی کمترین مشغولیتی در این شهر ندارند، ممکن است از طرف دولت متبوع خودشان بطور محترمانه باین شهر شرقی تمیید شده اند تا ضمناً در صدد استراحت و تجدید قوا برآیند.

راجع باهویت تهران از نظر پایتخت بودن میگوید: پاره ای به آغامحمدخان قاجار اعتراض دارند که این شهر بی استعداد را مرکز حکومت داریوش و کوروش نموده و باره برخلاف حسن انتخاب او را ستایش میکنند. چیزیکه هست باید موضوع را از هم تفکیک نمود: از جنبه صحی و سیاسی شهرچندان خوبی نیست آبش کم است ... حاجی میرزا آغاسی وزیر محمد شاه کوشش کرد آب جاجرود و کرچ را بتهران برساند، اقدام اولی بواسطه اعتراض دهاقین و رامین و بی آب ماندن

مزارع جنوب تهران و اقدام دومی بوسیله عزل حاجی بی نتیجه ماند (درمآت البلدان نوشته شده: هم در این سال بامرهایون اعلی حضرت محمد شاه از رود کرج تا شهر تهران که هفت فرسنگ مسافت است نهری بزرگ بامخارج گراف بطرف شهر جاری کرده . از بالای باغ نگارستان گذرانیدند که از دروازه شیران بشهر می نشسته و بر سر نهر تیمنا چشنی ملو کانه گرفتند ولی نگارنده اطلاع دارد که ابتکار این عمل با حاجی بوده کما اینکه نهر دیگری هم از کرج به یافت آباد کشید که هنوز جریان آب آن باقیست) و تهران باتشکی و برشتگی سابق باقی ماند ، بیشتر آب نوشیدنی تهران بوسیله قنات ها میست که از کنار البرز سرچشمه میگیرد . این رشته قنات ها مسافت زیادی در جوی های گوناگون غلطیده و بیماری های تیفوئید و اسهال و غیره را برای سکنه پایتخت بارمغان میفرستد ، طریقه تنظیف پایتخت از کثافات و فضولات غیر صحتی ولی بهتر از سایر شهر های ایرانست . معمولا در خانه های تهران یکی دو چاه بمق ۱۵ تا ۲۰ متر می کنند (خانه من ۱۲۷ متر است و چهار چاه دارد . نگارنده) و همینکه اینها پر شد چاه های دیگری حفر می کنند ، چون خاک تهران رسوبی و قابل نفوذ میباشد سربایت محتویات این چاه ها بآبهای نوشیدنی و آب انبار های خانگی و حوض ها بدبختی های زیاد ایجاد میکند، معینا تهران ۳۰۰ با از سطح دریا مرتفع میباشد . هوای زمستان و پاییز و بهار آن از این نظر قابل تمجید و در تابستان هم میلاقی های کوهستانی نزدیک در دسترس عموم قرار دارد ...

نگارستان یا جایگاه تابلوهای نقاشی . این عمارت سابقا خارج تهران بوده ، اکنون که شهر بزرگ شده توی تهران افتاده است ، پادشاه تاجر منش فعلی بسیاری از اراضی این باغ سلطنتی را بپردم فروخته است این باغ و عمارت در روزگار فتحعلیشاه بانی و مؤسس آن بسیار آباد بوده و حالا رو بخرابی میرود ، آن موقع چندین ساختمان بنام : کلاه فرنگی ، استخر های بزرگ چنار های بلند و بالاتر از همه حمام و صفه مرمر نگارستان عیش گاه پادشاه ایران بود . سر برتر آن در سال ۱۸۱۸ موفقی بدیدن نگارستان شده و بحمام مرمر هم سری زده است . در وسط حمام حوض بزرگ کاشی و اطراف حوض صفه های مرمر سرراشید ساخته بودند که پادشاه پادشاهان پری پیکران عربان را از افزای صفه مرمر بدرون حوض میکشید .

از درگزن میگوید من پس از چندین سال بتمشای آن باغ و حمام شورا نگیز رفتم ، صدای قهقهه لب تابان ماه منظر از در دیوار بگو شم خورد و لحظه ای خود را در میان آن پری رویان افکنده پیاد روزگار خوش آنان سرمست شدم و سپس بحال طبیعی آمده بتمشای تابلو های نقاشی نگارستان شتافتم ، فتحعلیشاه عشق غریبی داشت که در دیوار ایران را باشکال خود و یک فوج پسرانش منقش سازد ، شکل فتحعلیشاه همیشه باتاج و ریش و شمشیر و سینه بند و بازو بند و قبای دراز و خنجر دیده میشود . در یکی از تابلو های نگارستان فتحعلیشاه روی تخت طاوس نشسته پسرهایش که شماره آنها در این تابلو به پنجاه میرسد در اطراف تخت صف کشیده اند . نمایندگان انگلیس یعنی سر جان ملکم ، سر هافورد جونس ، سر گور اوژلی در یکطرف و حریف فرانسوی آنها ژنرال گاردان در طرف دیگر ایستاده اند .

بهر حال در سال ۱۸۳۵ برابر ۱۲۵۱ هجری در یکی از اطراف های همین عمارت نگارستان میرزا ابوالقاسم قائم مقام بسرمیرزا بزرگ قائم مقام وزیر محمد شاه را بامر قبله عالم خفه کردند . شگفت آنکه سه تن از پادشاهان قاجار (فتحعلی - محمد - ناصرالدین) سه صدر اعظم خود را (حاجی ابراهیم قوام شیرازی - میرزا ابوالقاسم قائم مقام - میرزا تقی خان امیر کبیر) هلاک نمودند ؛ در صورتیکه

هریک از این صدراعظم ها برای استقرار سلطنت و لینعت های خود کوششهای فراوانی نموده بودند . (انتها) .

قریه تهران تدریجاً با بخت و اقبال همقرین گشته و بر اثر توجه سلاطین روپایادی گذاشت و جمعیت آن با آمدن و مهاجرت عده زیادی از مردم سایر نقاط کشور رو به فزونی گذارد بدین ترتیب : در سال ۱۲۶۲ شمسی او اخر سلطنت ناصرالدین شاه که تهران سرشماری شده نفوس آن ۱۰۶،۴۸۲ نفر بوده است و بعد در سالهای ۱۲۷۰ ، ۱۳۰۱ ، ۱۳۱۱ که بوسیله شهرداری و در سال ۱۳۱۸ بوسیله اداره کل آمار و در سال ۱۳۲۱ بنظر رجیره بندی تهران سرشماری شده جمعیت آن بشرح زیر بوده است :

سال	مرد	زن	جمع
۱۲۶۲	۴۴۷۷۲	۴۶۰۳۷	۱۰۶،۴۸۲
۱۲۷۰	—	—	۱۶۰،۰۰۰
۱۳۰۱	۹۵۸۵۴	۱۰۰،۴۰۱	۱۹۶،۲۵۵
۱۳۱۱	۱۳۳،۹۴۰	۱۳۱،۱۹۹	۲۶۵،۱۳۹
۱۳۱۸	۳۱۲،۰۳۸	۲۲۸،۰۴۹	۵۴۰،۰۸۷
۱۳۲۱	۳۷۹،۱۵۲	۳۱۹،۹۵۸	۶۹۹،۱۱۰

ولی فعلاً (۱۳۳۲) جمعیت تهران از یک میلیون نفر بیشتر است . چون ساکنین دهسات و کشاورزان تمام نقاط ایران برای اینکه کمتر زحمت بکشند و از فراوانی نعمت تهران استفاده نمایند بطهران روی آورده و فرضاً بهیچ کاری دسترسی نداشته باشند تکدی و سایر امور کم زحمت را پیشه خود میسازند .

ملاکین و صاحبان عنوان شهرستانها هم برای استفاده از نعمت امنیت و آسایش باعواید مختصری قناعت کرده هر یک در شهر و اطراف تهران پارکی تهیه کرده و شهرستانها و آبادیها و رعایا را بی صاحب گذارده اند .

بخش ششم = شرح دهستانهای اطراف تهران

۱ - حومه تهران

حومه تهران از ۱۹ قریه تشکیل شده که همگی در اطراف شهر تهران قرار گرفته و دارای هوای معتدل ، محصول آن بیشتر صیفی کاری و سردرختی است .

اینک دهات خاوری شهر تهران

دولاب - این دهکده پیشینه تاریخی دارد و زمانی که تهران اهمیتی نداشته آنجا آباد بوده و بر تهران مزیت داشته و فعلاً بر اثر توسعه تهران جزو شهر شده است عمارات چهارصد دستگاه در قسمت شمالی آن بنا شده .

فرح آباد ، قصر فیروزه ، دوشان تپه که در زمان قاجاریه بنا شده ، تفرجگاه شاهان و شاهزادگان بود .

قصر فیروزه را پهلوی فقید بگورستان زرتشتی ها اختصاص داد مشروط بر آنکه مردکانرا در زیر خاک بگور نمایند ، اطراف فرح آباد شکارگاه خاصه شاه است در جلگه باختری دوشان تپه که سابقاً محل جنگ هفت لشکر و میدان اسب دوانی بود ، فرودگاه بزرگ هوایی نظامی و محل آموزشگاههای فنی و خلبانی و کارخانه طیاره سازی شهباز می باشد .

سلیمانیه قریه ایست در خاور دولاب که اینک آنهم بشهر متصل شده ، قسمتی از چهارصد دستگاه در زمین های سلیمانیه واقع شده که بانک ملی آنها را ساخت و با قسط طویل المده بکارمندان دولت فروخت .

امامیه که آنهم در شمال چهارصد دستگاه و بشهر اتصال یافته و ساختمانهای تهران فو در اراضی آن واقع شده و یک واحد هواپیمائی نظامی در زمین های امامیه واقع و تأسیساتی دارند .

دهستانهای شمالی شهر تهران :

عشرت آباد ، جمشید آباد ، عباس آباد ، جلالیه که مقربادگانهای نظامیست . قسمت زمینهای عباس آباد که سابقاً متعلق به حاج میرزا آقاسی بوده و از آب کرج آنرا آبیاری مینمود بعداً جزء خالصه دولتی شده بود توسط بانک کشاورزی بافسران ارتش فروخته شد و اینک یکی از برزنهای مهم تهران شده و تدریجاً رو بآبادانی میرود .

یوسف آساش که بیمارستان شماره ۱ ارتش در آن محل ساخته شده و زمین های آن بین کارمندان دولت تقسیم و با قسط فروخته شد این قسمت نیز بصورت برژن مهمی درآمد .

در قسمت خاوری جاده پهلوی و تپه های شمال باختری عباس آباد از طرف وزارت کشاورزی چند سالیست که جنگل مصنوعی ایجاد شده و اگر تا ثمر رسیدن درختها مراقبت شود در آتیه محل بسیار مصفاائی خواهد شد و هوای تهران را تشبیر خواهد داد .

قصر قاجار و حشمتیه که محل پادگان نظامی وزندان شهر بانی و بی سیم و دستگاه فرستنده رادیو تهران میباشد.

بهجت آباد و معینیه و یوسفیه بشهر متصل شده اند، امیرآباد که بنام کسوی دانشگاه نامیده میشود شمال این قسمت اداره لوله کشی آب و مرکز آن اسپری سبب دوانیست و سابقاً رژه باشکوه سوم اسفند در این میدان انجام میشد.

دهستان باختری شهر عبارتند از :

مهرآباد که سر بازخانه و فرودگاه بزرگ کشوری در آن قریه ساخته شده اکبرآباد سلسبیل فعلاً داخل شهر است.

امامزاده حسن که روزهای ۲۸ صفر زیارتگاه جمعیت زیاد است **چی و پریانک** تدریجاً از صورت حومه خارج و بشهر متصل میشود.

دوربست یا طرشت یا درشت - تاریخ تهران در صفحه ۳۹ مینویسد: این قریه را در این زمان درشت میخوانند و از دهات نامی و آباد تهران امروز هم می شمارند ، یک فرسنگ از طهران دور میباشد و از آن قریه کن نیز یک فرسنگ است. از مردمان معروف دوربست . عبدالله بن جعفر بن محمد بن احمد بن موسی بن جعفر ابو محمد دوربستی ، قبر وی تاکنون در آنجا معروف نیست.

نوربخشیه در دوربست - فرقه نوربخشیه از فرقه های نامی متصوفه است و به سید محمد نوربخش که سرسلسله و پیشوای صوفیان در عصر خویش بوده منسوب است . سید محمد نوربخش در طرشت یا دوربست تولد یافته و هفت اقلیم گفته که سید محمد نوربخش در ایام جوانی بری آمده و در قریه سلقان اقامت کرده و گروه بسیاری از مردمان آنحال به او ارادت داشتند و از نسل ایشان در آندیار بازماندگان بسیاری مانده است .

دهستانهای جنوبی تهران :

قریه **نازآباد** که یک قسمت آن فرودگاه قلعه مرغی و تأسیسات هوایی نظامیست ، یک قسمت آن کشتارگاه و یک قسمت آن بلورسازی و سیلوی شهر و انبار بنه را تشکیل میدهد . در زاویه جنوب خسوری شهر **نچف آباد** واقعست که دستگاه کامل گیرنده و فرستنده بی سیم در آن محل است .

بطور کلی بر اثر توسعه شهر آبادیهای اطراف تهران جزو شهر شد و قسمت جنوبی شهر صیفی کاری میشود و گورستان چهارده معصوم و آب انبار قاسم خان و آب هتگا به تأسیسات کوره های آجر پزی هوفمان اختصاص داده شده . و جاده حضرت عبدالعظیم در زمان حکومت سپهبد رزم آرا آن مرحوم اطراف خیابان آنرا درخت کاری و مصفا نمود .

اینک نظر اجمالی بدهستانهای بخشهای تهران :

۴ - بخش کرج

دهستان ساوجبلاغ از شمال محدود است به طالقان و کوههای فشنند از خاور به

ارنگه از جنوب خاوری به شهریار از جنوب و جنوب خاوری به ساوه و از باختر به قزوین.
مرکز این بخش کرج و خاک آن از سه قسمت متمایز تشکیل میشود.

الف) رود گردان که از کوههای طالقان سرچشمه گرفته و بطرف جنوب باختری امتداد یافته و پس از عبور از قریه گردان و ینگی امام وارد خررود قزوین میشود.

ب) رود کرج که در خاور این منطقه جاریست و از اضی اطراف آنرا مشروب مینماید، قسمتی از آب آن بتهران و یافت آباد میآید و مازاد آن بدریاچه حوض سلطان میریزد.

ج) رود القادر که از کوههای القادر سرچشمه گرفته بطرف جنوب خاوری جاریست و پس از آنکه شهریار و قشاپویه را آبیاری کرد بدنباله کرج متصل میشود.

نزهة القلوب مینویسد: «ساوجبلاغ ولایتی است که در اوان سلاجقه مآل به ری میداده و در عهد منول سوی شده، هوا بنایت خوب دارد، اکثر آبش از قنوات است، میوه و غله بسیار میباشد، و ناناش در غایت نیکو و حقوق دیوانی او ۱۲ هزار دینار مقرر است. و مردم آنجا چون اکثر صحرا نشینند مقید بذهب نیستند و از اعظم قوای آنجا: انجم آباد، سنقر آباد و خراو است، در سنقر آباد سادات عالی نسب و حسب اند و الحال خراب است. انتها». کرج مرکز ساوجبلاغ و در سه راهی تهران - چالوس - قزوین در ساحل باختری رودخانه واقع شده - مسافت آن تا تهران ۳۹ کیلومتر و تا قزوین ۱۰۱ کیلومتر است.

جمعیت آن در حدود پنجاه هزار نفر، مذهب آنها شیعه و فارسی زبانند و در فصل گرما به نسبت قابل ملاحظه ای نفوس آن زیاد میشود. دانشگاه کشاورزی و کارخانه قند در قسمت جنوب باختری آن و قسمت ادارات دولتی آن عبارتند از بخشدار - شهرداری - کلا نتری - دارائی - گروهان ژاندارمری - آمار - شعبات بانک ملی و کشاورزی - دامپروری - بهداشت - فرهنگ - پست و تلگراف و تلفن - دامپزشکی. سه دبستان و یک دبیرستان دارد.

کارخانه های آن عبارتند از کارخانه قند سازی - سیم سازی - مقوا سازی - مشروب سازی.

از طرف جنوب هم یک راه نیمه شوسه به اشتیارد و زرنند امتداد دارد. راه آهن تهران - آذربایجان از جنوب کرج میگذرد و ایستگاه معتبر راه آهن آن در جنوب آن واقعست.

از آثار قدیم کاروانسرای شاه عباسی و بنای امامزاده حسن میباشد. در تمام ساعات روز اتوبوس خط تهران بکرج رفت و آمد مینماید.

رودخانه کرج که از آبهای کچسرویک قسمت از آبهای کندوان سرچشمه گرفته و قسمتی از اراضی دهات ارنگه و ساوجبلاغ و شهریار و قشاپویه و شهر تهرانرا مشروب مینماید. چندینست تأسیسات لوله کشی و برق تهران و ایجاد منبع جهت آب در مسیر این رودخانه شروع شده.

این تأسیسات شامل یک سد مخزنی ببلندی ۱۷۰ متر و بگنجایش ۱۵۰ میلیون مترمکعب است، آب ذخیره شده را باگرداندن سه دستگاه توربین ۸۰۰۰ کیلواتی مورد استفاده تهیه ۲۴۰۰۰ کیلووات برق قرار گرفته و پس از آن باید برای کشاورزی و آب مشروب تهران مصرف برسد.

ساختمان این سد ۲۲۳ میلیون مترمکعب آبراکه هر سال بصورت سیل به مسیله قم میریزد و با تبخیر میشود مورد استفاده قرار میدهد ساختمان این سد در نوع خود از شاهکارهای فن مهندسی میباشد.

در مدخل شهر کرج پل قدیمی بزرگی بر روی رودخانه بنا شده است. شهر کرج از دو قسمت قدیم و جدید تشکیل شده و قسمت قدیمی آن که قصبه کرج است دارای ساختمانهای کهنه و در کتب تاریخ هم اسم آن ثبت است.

نزهة القلوب «کرج و کرهرود از اقلیم چهارم است طولش از جزایر خالدا (مذه) و عرض آن از خط استوا (لد) بودلف عجلای بوده بعد هارون الرشید ساخت کوه سمند بر طرف شمال آنجاست و درهای آن کوه چشمه بس بزرگ است، آنرا چشمه گیتخسر و خوانند، مرغزادی عریض و طویل دارد ۶ فرسنگ در ۳ فرسنگ آنرا مرغزار گیتو خوانند و در آن حدود قلمه محکم بوده آنرا فرزین خوانند، حقوق دیوانی يك تومان و یک هزار دینار است. انتهای.

قسمت جدید شهر که در سر راه واقع شده دارای فلکه و چهار خیابان ساختمانهای جدید خیابانهای اسفاله مهمانخانه و باغچه های مصفا میباشد. از مؤسسات مهم کرج: دانشکده کشاورزیست، مزارع نمونه، لابراتوار گیاه شناسی، انگل شناسی در قسمت جنوبی آن دایر شده است.

در قریه حصارک (دو کیلومتری باختر کرج) بنگاه سرم سازی و در حیدرآباد (پهلوی حصارک) بنگاه دامپروری بتربیت و ازدیاد نژادهای مخصوص حیوانات از قبیل گوسفند مریوس، گاوهای اسکاتلند، الاغهای قبرسی و مرغ و خروس امریکائی مشغول است.

در جنوب کارخانه قند مقدمات ساختمان عظیم کارخانه بزرگ ذوب آهن فراهم شده و بیشتر بناهای اصلی آن ساخته شده و ماشین آلات و دستگاههای اولیه آنهم وارد شده بود که جنگ جهانی و واقعه شهریور ۲۰ حمله ناچوانردانه عملیات ساختمانی کارخانه مزبور را متوقف ساخت و رفته رفته بیشتر ائات و ماشین آلات موجوده از بین رفت و بزرگترین خسارت بدستگاه صنایع کشور ما وارد شد. و نیز یک کارخانه مقوا سازی در کرج دایر شده است.

دهستان ساوجبلاغ از ۱۷۶ قریه و به سه دهستان بخش میشود:

الف) اشتهارد دارای ۹ قریه است که در جلگه واقع و هوای آن معتدل و برای زراعت از آب قنات استفاده مینمایند محصول آن: گندم، جو، حبوبات، سیب زمینی و چغندر است، گوسفند داری و تربیت سایر حیوانات و طیور خانگی در این محل متداول است، در دهستان مزبور يك دبستان دایر میباشد، قصبه اشتهارد از محلهای قدیمی و سابقاً آباد بوده است و اکنون قریب ۵۴۹۱ نفر جمعیت دارد.

ب) برغان از ۷ قریه کوهستانی تشکیل شده که هوای آن سرد و بیلای و برای زراعت از آب رود اغشت و چشمه استفاده مینمایند و چون این دهستان کوهستانیست و زمین کافی برای زراعت غلات ندارند و مختصری غلات و حبوبات زراعت میشود، لکن در عوض باغهای زیاد داشته که همه نوع میوه های بیلای دارد، مخصوصاً گوجه آن معروف است، در مراتع آن کله های گوسفند نگهداری میشود.

دوقریه برغان يك دبستان دایر است و يك پل تاریخی از آثار زمان شاه عباس روی رود برغان باقیست .

ج (ساوچیلان دارای ۱۵۰ قریه است ، که پنج ده آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقعست و هوای آن معتدل و برای زراعت آب رودخانه کرج و گردان و قنات و چشمه استفاده مینمایند .

محصول آن غله بطور وفور و حیوانات و صیفی کاری و چغندر و پنبه و سیب زمینی است ، مخصوصاً سیب زمینی فشنند معروف است . و اغلب دهات و باغهای میوه و اشجار تبریزی و چنار آن مشهور است . و تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی نیز در این دهستان معمول است . در ساوچیلان ۱۱ دبستان دولتی ۲۳ مکتب خانه بطور قدیم دایر است . بطور کلی در تمام حوزه کرج ۵۱ دبستان مختلط ۱ دخترانه ۲۹ پسرانه يك دبیرستان دخترانه و يك دبیرستان پسرانه دایر است .

برغان و فشنند شش فرسخ شمال باختری کرج صنایع دستی آنها عبارتست از کرباس بافی ، جوراب بافی ، کبوه چینی و چاچیم بافی ، عسل این دهات خوب است . و نیز در دهستان فشنند و دهمنو مخصوصاً دوقریه آبیک معدن زغال سنگ وجود دارد که مشغول استخراج آن هستند .

۳ - بخش شمیران

دهستان شمیران از شمال محدود است برشته کوههای البرز که بشکل قوس از خاور به باختر میگردد . از جنوب بدهستان غار و دهات حومه شمالی و از باختر به کن و از خاور به لواسان . دهات شمیران در دره های سرسبز مصفا منتهی از کوههای البرز قرار گرفته و کلیه آنها دارای آب و هوای ییلاقی و در تابستان عده زیادی از سکنه تهران برای فرار از گرما به ییلاقات شمیران پناه میبرند ، مخصوصاً پس از شهریور ۳۲۰ بایجاد ساختمانهای جدید و باغهای زیبا و احداث چاده های اسفالتی نزدیک است که ساختمانهای اطراف خیابانهای شمیران بشهر تهران متصل شود .

قراء شمیران که در دره های سرسبز و مصفا و متعدد دامنه های جنوبی البرز قرار گرفته ، در بهار چشمه سارها و آبشارها طراوت مخصوصی بآن داده و مازاد آب آن بمصرف زراعت قسبتهی ازدهات غار و قشاپویه میرسد .

دره های معروف دامنه البرز عبارتند :

دره پس قلعه ، دربند ، امامزاده قاسم که قصبه تیریش در امتداد آن قرار گرفته . دره هفت حوش ، دره که آبادیهای اوین و باقره و ونک در امتداد آن قرار گرفته . دره یونجه زار و فرح زاد و دره شاه آباد و دره داراباد .

کثرت ساختمانهای ییلاقی و ازدیاد باغها در تیریش و سایر نقاط شمیران مانند دزاشوب ، زرگنده ، دروس ، قلعهک موجب کم آبی شده بطوریکه ساکنین بعضی از نقاط مزبور ناگزیر بوسیله حفر چاه و نصب تلمبه برقی آب مصرفی خود را تأمین مینمایند .

و نیز تپه های خشک الهیه بر اثر آبی که بوسیله لوله از قنات های جدید و لنجك آورده شده محل گردشگاه نروتمندان و دارای کافه رستوران و سالوهای مجلل برای شب نشینی آماده شده .

دهستان شیران از ۶ قریه تشکیل شده که ۳۰ قریه آن کوهستانی و بقیه درجلگه واقع است ، هوای آن در ۱۷ قریه کاملاً سرد و سایر دهات دارای هوای خنک و معتدل هستند و برای زراعت از آب رودخانه قنات و چشمه و چاه استفاده مینمایند . محصول این قسمت ها میوه های سردرختی ، صیفی کاری و حبوبات و کمی غله است .
دردهات شیران ۶ دبیرستان و ۱۷ دبستان دایر است .

آثار و اماکن قدیمه و بقاء متبر که آن که معروفیت دارد درخت چنار معروف امامزاده صالح در تجریش ، ساختمان باغ فردوس (که فعلاً بقطعات تقسیم و یک قسمت آن دبیرستان شده است) قصرهای سلطنت آباد - صاحبقرانیه ، منظریه ، ضرابخانه که از دوره قاجاریه باقیست . و از ساختمانهای جدید کاخهای سعدآباد که باسبک و اصول مهندسی جدید ترتیبات داخلی آن بسیار زیبا و باشکوه ، قالیهای کرمان و کاشان و خراسان با بهترین طرز و نقش در قریه سعدآباد ساخته شده و میهمانخانه بزرگ و باشکوه در بند و ویلای اطراف آن که دارای مناظر بسیار زیبا و با طراوت میباشد .

در سلطنت آباد کارخانه مهم اداره تسلیحات که قسمت مهم آن مهمات سازیست ولی از ساختن وسایل یدکی و اسبابهای فلزی هم بی اطلاع نیستند ، برق کارخانه سلطنت آباد روشنائی شیران را تأمین و مقداری هم به برق تهران کمک میدهد .
در قریه شاه آباد بیمارستان مخصوص و آسایشگاه مسولین دایر است . در نیاوران هم بیمارستانی جهت بیماران امراض روحی دایر گردیده .
منطقه اقدسیه به اردوگاه دانشکده افسری اختصاص دارد .

۴ - بخش شهریار

دهستان شهریار از شمال محدود است به ساوجبلاغ از خاور به دهستان غار از باختر به شهرستان ساوه از جنوب به دهستان فساپویه . این دهستان دارای ۱۳۲ قریه است که همگی درجلگه واقع و فقط در باختر آن ارتفاعات کمی که دنباله کوههای لنگ ساوه است قرار گرفته .
هوای این دهات معتدل و برای زراعت از آب قنات و بعضی دهات از مزاد آب کرج و رودخانه القادر که در شهریار بسیار آب معروف است استفاده مینمایند و رود شور هم از جنوب شهریار میگردد . محصول آن غله ، حبوبات ، چغندر ، سیب زمینی ، صیفی کاری ، میوه های درختی مخصوصاً انگور فراوانی دارد ، تربیت حیوانات اهلی و پرند خانگی نیز در این دهستان متداول است ، ولی بواسطه بدی طرز آبیاری دهات در اطراف رودخانه ها باطلاقیها و آبهایرا که تولید پشه مالاریا نموده و از اینرو در دهستان شهریار بیماری نوبه (مالاریا) فراوان است که تدریجاً به گندزدایی آن مشغولند .
در شهریار ۳۲ دبستان و ۲ دبیرستان دایر است . در رباط کریم خرابه های معبد موسوم بتخت رستم از عهد اشکانیان باقیست .

۵ - دهستان طالقان

دهستان طالقان از شمال و خاور بخاک هازندران از جنوب به ساوجبلاغ از باختر به قزوین محدود است .

طالقان در دره شاهرود واقع شده و ناحیه کوهستانیست که هوای آن سردسیر و زمینهای زراعتی آن محدود و بواسطه کودی مجرای رود شاهرود کمتر از آب آن استفاده میشود. رود شاهرود از باختر کرده کندوان سرچشمه گرفته بطرف خاور جاریست و اغلب دهات طالقان در کنار شعب آن واقع شده اند. شاهرود درمنجیل وارد قزل اوزن شده بنام سفیدرود از کیلان عبور نموده بدریای مازندران میریزد.

طالقان از دهستانهای کهن و نزهة القلوب آنرا اینطور تعریف میکنند:

«طالقان ولایت سردسیر است در شرقی قزوین، طولش از جزایر خالدات (قد م ه) و عرض «آن از خط استوا (لوی) در کوهستان افتاده است و کلاتها و دیبهبها معتبر کمتر میباشد حاصل» «آنجا غله و اندکی جوز و میوه بود، قهپایه، کن و کرج از توابع آنجاست. انتهى»

دهستان فعلی طالقان دارای ۷۹ قریه است که همه آنها در کوهستان واقع و هوای آن سردسیر و برای زراعت از آب چشمه و قنات و کمی از رودخانه شاهرود استفاده مینماید. محصول آن غله و حبوبات و سبب زمینی است و بعلت کمی محصول اهالی طالقان بیشتر احتیاجات خواربار خود را از ساوجبلاغ و برنج را از مازندران تهیه مینمایند و بواسطه ییلاقی بودن و وجود مراتع در تابستان اغلب احشام ساوجبلاغ به حدود طالقان میروند.

در این دهستان سه دستان دولتی و ۲۵ مکتب خانه دایر است. از اینیه قدیمی در یک نفرسخی شمال ده هر نج آثار قلعه خرابه روی کوه دیده میشود که بقعه منصور معروف است.

چوستان که در کنار شاهرود است تکیه ای دارد که بقعه امامزاده هرون در آن واقع است و درهای حرم امامزاده از نظر تاریخی و صنعتی قابل اهمیت است.

همچنین بنای امامزاده یوسف که تاریخ بنای آن معلوم نیست در مزرعه بادامستان آبادی داشته است بنای آن از نظر تاریخی قابل توجه است.

در این قریه چشمه آبشوری، وجود دارد که پس از خارج شدن آب از چشمه در مجاورت موا تبدیل به نمک شده و از آن نمک استخراج مینمایند.

۶ - بخش ری

این دهستان که به غار معروف است از شمال محدود است به کوه سه پایه و حومه تهران. باختر به شهریار از جنوب به فساپویه از باختر به ورامین.

رودخانه های کن، کرج و رودشور از شمال باختری وارد این دهستان شده و از وب باختری آن خارج میشوند، ولی بیشتر اراضی دهستان غار از آب قنات که از جنوب ران سرچشمه میگیرند مشروب میشود.

جاده شوشه تهران قم، جاده ورامین، جاده تهران - مشهد از دهات غار عبور نموده و ب دهات غار را بهم متصل مینمایند، بعلاوه شهرری و سیله راه آهن حضرت عبدالعظیم که از ای آن ۸۳۶ متر است (امتیاز این خط را یک کیلانی بلژیکی در اواسط سلطنت ناصرالدینشاه مت آورد و قصد داشت آنرا تا قم امتداد دهد حوادث و وقایع اتفاقیه او را منصرف نمود) بنخت وصل میشود و راه آهن سراسری کشور هم که بازندران و شاهرود میروند از شهرری نرد و در محل مزبور یک ایستگاه راه آهن ساخته شده است.

مرکز دهستان غارقصبه ری است چون مدفن قطب الموحدين ابا القاسم حضرت عبدالعظيم (ع) و حمزه بن الوسی (ع) و امامزاده طاهر میباشد. زیارتگاه مردم شهرهای مجاور است، اراضی اطراف امامزاده عبدالله، ابن بابویه، بی بی زبیده که در شمال حضرت عبدالعظیم هستند مدفن عده زیادی از بزرگان و سلاطین و علمای دینی میباشد.

حضرت عبدالعظیم در زمان هتوکل خلیفه عباسی (که نسبت به سادات و آل محمد (ص) بغض زیادی داشت) به ری آمده و در سنه ۲۳۹ هجری قمری رحلت فرمود، مرقد مطهرش در دوره قاجاریه بنا شد و دارای کنبه طلا و ضریح نقره است، در داخل کنبه کچ پتری و آئینه کاری زیباییست که از نظر صنعت قابل توجه است.

علاوه از جنبه مذهبی بیشتر اهمیت شهری بواسطه قدمت تاریخی آنست که از شهرهای بسیار قدیمی ایران و سابقاً فوق العاده آباد و پرجمعیت بوده، در تهران شهر ری را داجس و کتاب اوستا باسم راکا نامیده شده و بزرگترین شهر زمان خود محسوب میشده (آثار خرابه های آن دلیل این مدعاست) در دامنه جنوبی کوه بی بی شهر بانو مقبره ایست که اهالی آنرا قبر بی بی شهر بانو دختر یزدگرد سوم شاهنشاه بدبخت ساسانی میدانند، در شمال خاوری کوه مر بور قلعه زرتشتی است که طبق آئین مذهبی زرتشتیان مرده های خود را (در سطح آن قلعه که در بلندی واقعست و بانردبان میتوان داخل آن شد) در محوطه های کوچک کوچک می نشانند و روی صورت او پارچه می اندازند. من شخصاً داخل این قلعه را تماشا کردم يك منبر کلي در محوطه جنوبی و يك چسپاه عمیق در قسمت شمالی سطح قلعه است که محل استخوانهای مرده هاست محل و حشناکی است.

زیرا چندین مرده زن و مرد را دیدم که نشسته پس نگاه میکنند و یکی دو نفر هم پهلوی افتاده اند و ده ها باز و قوچ و کلاغ هم روی چینه دیوار انتظار مراجعت منرا داشتند بدر و دیوار هم لعنت هائی شده بود بکسی که تغییری در وضع آنها بدهد، آفتاب غروب کرد خواستم یاد و نوری که بامن بودند خارج شوم دیدم دریچه ورودی را که هنگام ورود بالا قیدی چفت کرده بودند دیگر باز نمیشود بالاخره معلوم شد که رمزی در کار است هر چه بفکرمان رسید عمل کردیم غفلتاً در باز شد والا خیال میکردیم باید در این مکان بمانیم و دعا کنیم فوراً یکنفر زرتشتی بپرد شاید مرگ او موجب خلاصی ما باشد اینجام باید ممنون علم شد اگر غامی و بیسواد بودیم امکان نداشت بتوانیم رمز باز شدن در را پیدا کنیم.

نزهة القلوب در مورد ری مینویسد: «تومان ری، این تومان را سوای ری نبوده است»، «اکنون که ری خرابست و رامین شهر آنجاست و مواضع دیگر که ذکرش بیاید هر يك قصه شده» «و حقوق دیوانی آنجا هفتصد تومان بوده و ملک ری بمظمتی بوده که حکومتش در اول عمر سده» «علیه الله باعث قتل امیر المؤمنین حسین بن علی رضعنها شد و آن حکایت مشهور است. ری از» «اقلیم چهارم است و ام البلاد ایران و بجهة قدمت آنرا شیخ البلاد خوانند طولش از جزایر خالدهات» «(عوك) و عرض الخط استوا (لهل) شهر گرمسیر است و شمالش بسته و هوایش متفن و آبش» «ناگوار در او و با بسیار بوده است. انتهی» در ظرف چند سال اخیر مجدداً شهر ری رو با بادی رفته و اکنون شهر نامبرده مرکز بخشداری و اغلب ادارات دولتی و بانکها در آنجا شعبه دارند. بیمارستان فیروز آبادی در حضرت عبدالعظیم، این بیمارستان مجهز بتمام وسایل جدید دارای کلیه بخشهای جراحی، داخلی، مسری، گوش و حلق و بینی، چشم پزشکی، دندان پزشکی و غیره

چندین سال است که دایر شده و بسیاری بی بضاعت اطراف در آنجا مجانی معالجه و بستری میشوند. جمعیت آن در سال ۱۳۲۱ - ۱۶۰۵۷۰ نفر بوده است.

دهستان غار ۱۴۰ قریه دارد که فقط یک قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقع است. هوایش معتدل و برای زراعت ازمازاد آب رودخانه های کن و کرج استفاده نموده و بهلاوه هر یک از دهات قناتی مخصوص بخود دارند، محصول آن غلات، حبوبات، چغندر، پنبه مخصوصاً سبزیکاری و صیفی کاری آن زیاد است.

دردهات غار که داری و گاوداری معمول است و یک قسمت از شیر و ماست مصرفی شهر تهران از آنجا تأمین میشود. اخیراً باغهای جدیدی احداث و اشجار میوه زیادی در دهات این دهستان غرس شده است. در دهستان مزبور یک دبیرستان و ۲۲ دبستان و ۱۴ مکتب خانه دایر است. از سال ۱۳۱۳ کارخانه بزرگ سیمان سازی در نزدیکی قریه دولت آباد شروع بکار نموده و با دودسته کارگر که تعداد بیشتر از هزار نفر است شبانه روز مشغول کار میباشد کارخانه های دیگری در این دهستان هست که شرح آن بعد بیاید.

دهستان فشاویه از شمال محدود است به غار از جنوب بدریاچه قم و کویر از خاور بدیهستان و رامین از باختر بدیهستان شهریار و کوه های حسن آباد و کنار گرش (از شمال باختری بجنوب خاوری) این دهستان امتداد یافته، مازاد آب رودخانه های کرج، کن و رودشور از دهستان مزبور میگردد ولی بیشتر آب زراعتی دهات فشاویه بتوسط قنوات که در محل حفر شده تأمین میشود، دهستان فشاویه دارای ۴۵ قریه است که دو قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقع و هوای آن معتدل متغییل بگرمی است، محصول آن غلات، حبوبات، پنبه، چغندر، صیفی کاری و سیب زمینی میباشد و اشجار آن بیشتر انار و انجیر و سایر میوه ها که تر است، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی هم بین ساکنین دهات معمول میباشد، در این دهستان سه دبستان دایر است.

۷ - بخش کن

مرکز این بخش کن در ۱۴ کیلومتری شمال باختری پایتخت و ابتدای دره سولقان دامنه کوه است، سردسیر، جمعیت آن در حدود پنجهزار و پانصد نفر، شیعه و از پنج محله بنام سرآسیا، اسمعیلیان، درقاضی، میانه، بالون تشکیل میشود این محلات در خاور رود کن محصول عمده آن توت و انجیر و انار، صیفی کاری و غلات است.

ادارات دولتی آن: بخشدار، دسته ژاندارمری، نماینده پیداری، آسمار، پست، محضر رسمی و یک دبستان شش کلاسه دارد.

از آثار قدیمی چند تکیه، دو چنار کهن، علاوه بر آب رودخانه هفت قنات دارد.

حدود کن، سولقان، ارنگه و لورا از شمال بخاک هازندران و از جنوب بدیهستان غسار از خاور بشیران و حومه تهران و لواسان و از باختر به ساوجبلاغ و شهریار محدود است.

راضی این دهستان در دره کن که از کوه های زندان و سنگان شروع شده واقع و این دره نسبتاً خشک است و فقط در بهار سیلاب زیاد دارد که پس از مشروب نمودن قسمتی از مزارع غار و فشاویه بوسیله قم میریزد.

اراضی **ارنگه و لورا** در دزد و وسطی رود کرج و دره **شهرستانک** واقع و رودخانه کرج از کچسر در شمال تا **حصار** در جنوب و از دهستانهای مزبور عبور مینماید و آبهای دره شهرستانک در محلی موسوم به دو آب وارد رودخانه کرج میشود.

دره **ارنگه** دارای مناظری زیبا و باغهای متعدد و اشجار زیاد بوده و راه مخصوص چالوس از کنار رودخانه کرج از دهستان **ارنگه** و لورا عبور مینماید. دهستان نامبرده دارای ۲۱ قریه است که بین دهستانها تقسیم میشود.

الف) دهستان **ارنگه** مرکز آن بهین نام ۲۲ کیلومتری شمال خاوری کرج، کوهستانی، سردسیر، سکنه ۷۸۸ نفر. شیعه فارسی، دو دبستان دارد، مسجد و تکیه و سه چهار بقعه قدیمی دارد.

این دهستان دارای ۳۱ قریه است که همگی در کوهستان واقعند برای زراعت از آب رودخانه کرج و چشمه سارها استفاده مینمایند و بواسطه کمی زمین زراعتی غله آن کم است. بیشتر محصول آن سردرختی و اشجار میوه و درمراغه آن کله های گوسفند و گاو نگاهداری میشود.

ب) **کن و سولقان** - سولقان یک فرسخ شمال کن و ۱۶ کیلومتری شمال شوسه تهران - قزوین، کوهستانی، سردسیر، سکنه آن ۱۵۰۰ نفر، شیعه.

دهستان کن و سولقان از ۲۱ قریه تشکیل شده که ۹ قریه آن کوهستانی و سردسیر و ۱۲ قریه آن در جلگه واقعست، هوای آن معتدل و برای زراعت از آب رودخانه و قنات و چشمه سارها استفاده مینمایند. محصول آن غله، حبوبات، صیفی کاری، چغندر و پنبه است. باغها و اشجار فراوان دارد، مخصوصاً در قصبه کن انار و انجیر بحد وفور بدست میآید.

در شمال کن و سولقان و سکنان و کیکا و بقعه امامزاده داود است، که در تابستان عده زیادی از اهالی تهران برای زیارت و انجام نذورات بآنجا میروند، ولی جاده شوسه تایونجه زار بیشتر کشیده نشده در این دهستان ۴ دبستان و دو مکتب خانه دایر است.

ج) **لورا و شهرستانک** که از ۱۹ قریه تشکیل شده هوای آن سرد و میلاقی است برای زراعت از آب رودخانه و چشمه سارها استفاده مینمایند، هوای آن سرد و میلاقیست، اراضی زراعتی آن کم و بیشتر باغ و اشجار میوه دارد.

از قراء معروف این دهستان یکی **شهرستانک** است که خیلی قدیمی بوده و شکارگاه و میلاق تابستانی ناصرالدین شاه بوده است.

و دیگری **کچسر** که در ابتدای تونل **کندوان** واقع شده و اخیراً مهمانخانه آبرومندی در آنجا بنا شده، اهالی تهران در تابستان برای استفاده از خنکی هوا و مناظر طبیعی در آنجا گردش و استراحت مینمایند.

دهات لورا و شهرستانک بین دو دره واقع شده: اولی دره سرچشمه رودخانه شهرستانک که از قله توچال شروع شده و آبشارهای زیبا و متعددی دارد، قریه شهرستانک را از اطراف محصور و بتوسط گردنه های صعب العبور بسایر نقاط مربوط میسازد، در رودخانه شهرستانک ماهی قزل آلا فراوان دیده میشود.

دیگری دره لورا که سرچشمه اصلی آبهای جاری در این دره کوههای **کلون** بسته میباشد و آبهای آن در نزدیکی **کندوان** در قریه **کچسر** با آبهای **کندوان** یکی شده بطرف جنوب سرازیر

و در دو آب برود شهرستانك اتصال یافته ، رودخانه اصلی گرچ را تشکیل میدهد ، در این دهستان فقط يك دبستان دولتی دایر است .

۸ - بخش لواسان

دهستان لواسان و رودبار قصران - ازشمال محدوداست بباك مازندران ، از جنوب بشیران ، ازخاور بدماوند ولاریجان اذرباخر به کن و شهرستانك . کوه کلون بسته ازشمال لواسانست و ازمه طرف به رودخانه جاری میشود : یکی دره رودبار که سرچشمه های جاجرود را تشکیل میدهد و از جنوب لواسان میگردد ، دیگری دره لودا و شهرستانك که رودگرچ را تشکیل میدهد ، سومی رودلار که ازرده لار گذشته و بدریای مازندران میریزد . هر يك اذ قسمتهای این دهستان بوسیله كرده های سخت که در زمستان مسدود اذ برف است بهم متصل میشود مانند گردنه افچه بین رودبار ولار و كرده خرسنگ بین رودبار و شهرستانك ، كرده قوچك بین رودبار و شیران که اخیراً جاده شوسه اذ این كرده به شمشك میرود و كرده توچال بین لواسان و تهران .

اراضی لار که در شمال خاوری واقع شده بواسطه ارتفاع زیاد و برف و سرمای شدید آبادیش كم ولی دارای مراتع وسیع در کنار رودخانه لار بوده و چراگاه طبیعی (که پهنای آن ۷ کیلومتر و در اذای آن ۶۰ کیلومتر است) تشکیل داده و در تابستان بیشتر گوسفند داران اطراف تهران و چادر نشینان برای استفاده اذ مرتع مزبور بدره لار میروند .

رودخانه لار دارای چشمه های متعدد مانند ملك چشمه و سفید آب و چهل چشمه است عرض این رودخانه در دره لار زیادتر اذ رود هراز است ولی در آن درخت دیده نمیشود و در کوههای آن حیوانات وحشی و درنده و شکار فراوان است و ارتفاع این دره اذ دریا قریب سه هزار متر است . بعضی جاده های کلا و نرو بین لواسان و مازندران اذ این دره میگردد ، در اغلب نقاط آن ركه های زغال سنگ در سطح زمین نمایان و در بالای خطالرأسهای بعضی رشته کوههای آن آثار خرابه های قدیمی دیده میشود .

دهسات لواسان در شمال جاجرود واقع مزارع متعدد مشروب میشود و در قسمت رودبار چشمه سارهای متعدد جاری و ازمه دره بنام فشم و دره میگون و دره آهار آب جاریست که پس اذ اتصال برودخانه جاجرود اذ لشگرک بطرف لواسان كوچك جریان یسافته و راهین را مشروب میکند .

در زمان پهلوی فقید در نظر بود در لشگرک با ایجاد سد ، آب و برق تهران تأمین شود ولی چون هزینه آن زیاد میشد طرح آن متوقف ماند .

دهستان نامبرده اذ ۹۱ قریه تشکیل شده که بین بلوك مشروحه زیر تقسیم شده است :

الف) دهستان رودبار قصران که دارای ۱۵ قریه و همگی در کوهستان واقع و هوای آن سرد و یلانیست و برای زراعت اذ آب رودخانه و چشمه سارها استفاده مینمایند محصول آن غلات ، حبوبات و مخصوصاً میوه های سردسیر است ، در تابستان عنده زیادی اهالی هنگام شدت گرما اذ تهران بدهستانهای آنجا پناه میبرند ، در این دهستان ۳ دبستان دولتی و ۱۳ مکتب خانه

دایر است . در قریه شمشك مین ذغال سنگ موجود است كه توسط بافك صنعتی با آخرین اسلوب فنی از آن ذغال سنگ استخراج میشود .

ب) دهستان سیاه رود از ۳۲ قریه كوهستانی تشکیل شده كه هوای آن سرد و برای زراعت از آب رودخانه و چشمه سارهای متعدد استفاده مینمایند ، محصول آن گندم ، جو ، سیب زمینی و حبوبات میباشد ، باغهای میوه فراوان دارد ، اشجار چنار ، تبریزی ، افرا و نارسون بسیار است ، تربیت حیوانات اهلی و پرزنده های خانگی معمول است . در این دهستان شش مكتب خانه دایر است .

ج) لواسان بزرگ - دارای ۱۳ قریه كوهستانیست كه هوای آن سرد و ییلاقی و برای زراعت از آب رودخانه و چشمه استفاده مینمایند ، محصول آن غلات ، حبوبات و میوه میباشد . در مراتع آن گله های كوسفند نگهداری میشود . در این دهستان يك دبستان دولتی و ده مكتب دایر است .

د) - لواسان كوچك از ۳۱ قریه كوهستانی تشکیل میشود هوای آن سرد و ییلاقی و برای زراعت از آب رودخانه و چشمه سارها استفاده مینمایند . محصول آن غلات ، حبوبات و میوه های سردرختی است مركز آن قصبه افچه است در این دهستان سه دبستان و سه مكتب خانه دایر است . جمعاً ۲۴ دبستان و يك دبیرستان .

۹ - بخش ورامین

دهستان ورامین از شمال محدود است به لواسان از جنوب به كویر و هسیاه از خاور به گرمسار و از باختر به غار و قشاپویه در شمال آن سیاه كوه و دنباله كوه سه پایه قرار گرفته و رودخانه جاجرود از دره های آن كوه میگذرد ، اراضی ورامین تماماً از رسوبات رودخانه تشکیل شده و به همین مناسبت فوق العاده حاصلخیز است .

رود جاجرود پس از گذشتن از پارچین در كبود گنبد به چند شعبه مجزا از يكدیگر تقسیم شده و هر يك از آنها بصرف آبیاری قسمتی از اراضی ورامین میرسد - ۱ - تقسیم آب جاجرود

مرآت البلدان مینویسد :

۱ - « جاجرود دره ایست در چهار فرسخی تهران براه مازندران و شكارگاه معروف »
« سلاطین قاجار بود فتحعلی شاه در سال ۱۲۱۳ هجری بنای عمارت كاروانسرا در جاجرود دستور »
« داد و چون برای توقف او موقع شكار محلی نداشتند در كنار آبادی معروف به شكربيك »
« بنایی در جنب سنگی برای اوساختن در هر سال دوسه مرتبه برای شكار كبك و تیهو بجاجرود »
« میرفت و بطهران بازگشت میگرد ، محمد شاه قاجار نیز سالی یکی دو بار باین شكارگاه میآمد »
« و در سمت غربی دره بساختن قصر عالی مشتمل بر حرمخانه و دیوانخانه و حمام و باغ هم دستور »
« داد در كوه های نزدیک این قصر كله كله قوچ و میش و وحشی كه بادغالی موسوم است و بز كوهی »
« و تنكه یافت میشود و از خوزستان و اماكن گرمسیر بفرمان شاه دراج آوردند و در جاجرود »
« رها كردند و این دراجها بومی شده زاد و ولد زیاد نمودند و بعداً نیز از مازندران هرا ل و »
« از سمت خراسان و یزد چند تن كور خر آوردند و در جنگل جاجرود سردادند . رود جاجرود از »
« مغرب بمشرق جاریست و در كلمه جانج شرحی از آن نگاشته شده ، در دو معبر این رودخانه »

بین کلیه دهات ورامین بطورمتساوی نیست و فقط دهاتی که از اسالهای بیش دارای حق آب از رودخانه جاجرود هستند از آب آن استفاده مینمایند، ولی موقعیت خاک ورامین طوریت که اگر آب رودخانه بقدر کافی باشد تمام دهات سیراب میشوند. پهنای این دهستان از خاور بیاختر ۳۶ کیلومتر، مرکز آن شهر ورامین، جمعیت آن در حدود چهار هزار نفر است.

ورامین از قراء کهن ایرانت که در کتب و تواریخ اسم آن زیاد برده شده.

نزهة القلوب در مورد ورامین میگوید «ورامین در مقابل دیهی بوده است و اکنون قصبه» شده و دارالملک آن نومان گشته، طولش از جزایر خالدا (عزکه) و عرض آن از خط استوا» (ل ل ط)، در آب و هوا خوشتر از ری است و در محصول غله و پنبه بی مانند، اهل آنجا شیعه» «افنی عشری اند و تکبر بر طبعشان غالب است. انتهی».

از آثار و ابنیه قدیمی در ورامین: امامزاده یحیی، مسجد ورامین، برج علاءالدین و قلعه ابرج و غیره که در محل مشهور و مخصوصاً مسجد ورامین از حیث قدمت و آثار معماری قابل توجه میباشد، در داخل مسجد مزبور کاشی هایی بکار رفته که دارای جلدی فلزیست و قسمتی از آنها را دزدیده اند، بنای مسجد متعلق به سه دوره مختلف است، بنای اصلی در دوره سلجوقیان و تاریخ آن قرن ششم هجری است و قسمتی که دارای کتیبه مغروطی است از آثار دوره غزنویان، قسمتهای دیگری که این دو بنا را بهم متصل نموده جدیدتر است، و برای ساختن قسمت سوم مقداری از کاشیهای قدیمی را خراب و دوباره بهم وصل کرده اند و کاشیهای این بناها دارای جلدی فلزی میباشد که در نوع خود بی نظیر و در بناهای قدیمی ایران کمتر کاشیهای بظرافت کاشیهای امامزاده یحیی دیده میشود، کاشیهای مسجد مزبور سه نوع است.

کاشیهای رنگ، کاشیهای برنجی رنگ، کاشیهای قرمز رنگ مانند مس و این کاشیها در تزیینات داخل محراب و سقف بکار برده بطوری باهم ترکیب نموده اند که از لحاظ صنعتی فوق العاده جالب توجه میباشد، بعقیده بعضی از متخصصین این کاشیها از کاشیهای مساجد آسمانی و بناهای ایتالیا بهتر و نفیس تر است و چون در اطراف این ابنیه در دوره مغول هم ساختمانهایی شده ممکن است طول مدت تکمیل آنها را از ابتدای سلجوقیان تا آخر دوره مغول دانست. یک برج خرابه در آن حدود دیده میشود که کتیبه آن از کاشی و زمینه آجری دارد. این بنا واسطه بین معماری زمان مغول و دوره آق قویونلو و قره قویونلو است از قرار معلوم معماران و نقاشان خارجی هم نقشه زیادی از طرز بنا و کاشیکاریهای مسجد ورامین برداشته اند.

« * پل محکمی بسته شده یکی در ممبر گلند و یک و لواسان و یکی دیگر حاجی میرزا بك از »
« فراشهای خلوت خانه های ناصرالدین شاه در ممبر بزرگ مازندران از راه سرخ حصار به »
« بوم دهند دماوند ساخته است و خاصیت آیندو پل اینست که در ایام بهار و طغیان آب از »
« مازندران بطهران و از آن بطبرستان و لواسانات و نورو کجور جلوگیری مینماید و پلهای دیگری »
« نیز بر روی این رودخانه بسته شده است. در اغلب کوهها حیوانات درنده مانند پلنگ و خرس »
« و غیره هاست - از طهران بواسطه دوره بجاجرود میرفتند یکی از راه سرخ حصار که راه »
« معمول جاجرود است کالاسکه و عرابه الی قصر سلطنتی با کمال سهولت و آسانی میآید، یکی »
« راه مخصوص و شکارگاه پادشاه است. هیئت و موقع جاجرود طوری واقع شده که هنگام »
« تشریف فرمائی موکب شاهانه ببلترمین رکاب خوش میکند. انتهی»

شهر ورامین از چند سال پائینطرف رو بآبادی گذارده مخصوصاً از تاریخ تاسیس کارخانه قند ورامین و کارخانه تصفیه روغن و ایجاد مزارع نمونه از طرف وزارت کشاورزی و تقسیم املاک پهلوی بین رعایا با اقساط کم و طولی‌المدت برآبادی آن افزود (کارخانه قند ورامین که از سال ۱۳۱۷ شروع بکار نموده بود به محل دیگری انتقال یافت) محصول کارخانه روغن نباتی ۸۰۰ تن روغن در سال است .

در دهستان ورامین سه دیبرستان دولتی و ۱۷ مکتب خانه دایر است دهستان ورامین که از ۲۰۹ قریه تشکیل شده بین چهار بلوک بشرح زیر بخش شده :

(الف) **دهستان بهنام پازوکی** دارای ۳۵ قریه است که همگی در جلگه واقع شده و هوای آن معتدل کی هایل بگرمی است برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند محصول آن غله ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر و صیفی کاریست . این دهستان محل قشلاق ایلات اطراف و زمستان کله های گاو و گوسفند در آن نگاهداری میشود .

(ب) **دهستان بهنام سوخته** - دارای ۳۴ قریه است که سیزده ده آن در کوهستان و دارای هوای معتدل و بقیه در جلگه واقع شده و هوای آن کمی گرم است ، برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند ، محصول آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر ، پنبه و صیفی کاریست اشجار باغ میوه هم بسیار دارد .

(ج) **دهستان بهنام غرب** - دارای ۶۸ قریه همگی در جلگه و هوای آن گرم و برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند ، محصول آن غلات و حبوبات بحد وفور و چغندر و پنبه و سیب زمینی ، میوه ، اشجار و صیفی کاری میباشد ، در مراتع آن زمستانها کله های گاو و گوسفند نگاهداری میشود .

(د) **دهستان بهنام وسط** - از ۶۳ قریه تشکیل شده و در جلگه واقع و هوای آن کمی گرم و برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند ، محصول آن غلات و حبوبات بحد وفور و چغندر و پنبه ، سیب زمینی ، صیفی کاری میوه و اشجار میباشد ، در مراتع این دهستان کله های گاو و گوسفند نگاهداری میشود .

بخش هفتم = سوانح و حوادث تهران

وقایع و حوادث تهران بسیار است و شرح آن چندین جلد کتاب را اشغال مینماید آنچه از نظر تاریخ مورد توجه است بطور خلاصه یاد آور میشویم :

قضیه رژی

ناصرالدین شاه در آخرین مسافرت خود در اروپا امتیاز انحصار تنباکو و توتون ایران را در ۱۳۰۸ هـ. ق برای مدت پنجاه سال بیک شرکت انگلیسی معروف به رژی REJY واگذار نمود کمپانی هم پس از آمدن شاه بتهران مأمورین خود را بشهرها و دهات فرستاد و شروع به جمع آوری و بسته بندی توتون گردید . مردم نزد علما رفتند و گفتند امروز تنباکو را انحصار نمودند فردا نمک پسر فردا نان و آب و گوشت را با انحصار اجانب میدهند و پول آن خرج مسافرت فرنگ یا نیاز خانهای قشنگ خواهند شد . مرحوم میرزای آشتیانی حکم بحرمت استعمال دخانیات کرد بدین مضمون « بسم الله الرحمن الرحیم الیوم استعمال تنباکو و توتون بای نحو کان در حکم محاربه با امام زمانست عجلاله فرجه . میرزا حسن شیرازی » این حکم در ایران منتشر شد و همه اطاعت کردند .

مردم نیز غوغا راه انداختند و جلوی قصر گلستان اجتماع نمودند و گویا پشایب السلطنه بی حرمتی نمودند . نایب السلطنه وارد ارک شد و دستورات دربار را بپندند مردم هجوم آوردند آقا بالاخان معین نظام که لقب سردار افخمی داشت (پدر سر لشکر خسرو پناه) بسربازان افواج تحت امر خود دستور تیراندازی داد جمعی کشته شدند ولی غوغا فرونشست ناصرالدین شاه بچاق میرزا حسن مجتهد آشتیانی که در تهران نفوذی داشت و قصد ترک ایران را نموده بود مراجعه و خواهش نمود که از مسافرت منصرف شود و در نتیجه جلساتی که در این مورد تشکیل دادند لغو امتیاز و شش کرویر تومان خسارت کمپانی را دولت قبول کرد و چون پولی در بساط نبود کمربات جنوب را نزد بریتانیای کبیر گروگذازدند . این اولین قرضه ایران با چینی بود و بدبختی ملت ستم دیده از این تاریخ شروع میشود . شنیدم در آن هنگام این خبر بمیرزای بزرگ که اعلم مجتهدین و مقیم نجف بودند داده شد ایشان گریستند و فرمودند وای بحال ایران ، چون انگلیسها نقطه حساس و مقام ناقد را بدست آوردند جدیت خواهند نمود که بین علما فساد ایجاد کرده و طبقه روحانی را مفتضح نمایند .

کشته شدن ناصرالدین شاه قاجار

ناصرالدین شاه چهارم پادشاه خاندان قاجاریه در ۲۲ ذیقعد ۱۲۶۶ قمری بتخت سلطنت نشست بنابراین روز ۲۲ ذیقعد ۱۳۱۳ نیم قرن از سلطنت او میگذشت در شهرهای ایران و نمایندگیهای اروپا مشغول تهیه جشن پنجاهمین سال پادشاهی او بودند تشریفات مفصلی تهیه شده بود ، سکه های طلا و نقره یادگار جشن ضرب شده بود (یکی از آنها نزد من است . نگارنده) که سه روز پیش یعنی بعد از ظهر روز جمعه ۱۸ ذیقعد ۱۳۱۳ هنگامیکه در حرم حضرت عبدالعظیم

بطرف حرم امامزاده حمزه میرفت بدست میرزا رضای کرمانی مقتول شد. معمول ایران بلکه کلیه کشورهای مشرق زمین چنین بود هنگامیکه پادشاه کشته میشد یا میبرد انقلاباتی در کشور روی میداد، ولی کاردانی و درایت صدراعظم (امین السلطان) موجب شد که مردم از مرگ ناصرالدینشاه در روزهای اول مطلع نشدند زیرا او نقش را در کالسه کشاند و عینک بهشپاهش زد و مرتب با او صحبت میکرد و گاهی در حین حرکت آب می طلبید و بدهان شاه مرده میگذارد. میرزا رضا از مرده و اخلاص کیشان سید جلال الدین اسدآبادی (معروف بافنان) بود. او مردی بود که با اساس سلطنت استبداد ایران مخالف بود بخصوص کینه ناصرالدینشاه را بدل داشت. بهر تقدیر میرزا رضای کرمانی در تهران (سوم ربیع الاول ۱۳۱۴) اعدام گردید دوستان او شیخ احمد روحی و میرزا آقاخان کرمانی بهچرد ورود بایران محمدعلی میرزای ولیعهد در تبریز آنها را گرفت و یک ماه قبل از اعدام میرزا رضا بافجیعترین وضعی آنها را کشت. شیخ جمال الدین راهم مسموم نمودند.

انقلابات مشروطیت

علاءالدوله حاکم تهران بدستور عین الدوله صدراعظم در زمان سلطنت مظفرالدین شاه در روز دوشنبه ۱۴ شوال ۱۳۲۳ بعلت ترقی قند تجارتند فروش تهران را در اداره حکومتی احضار و با آنها امانت فراوان نمود. و چند نفر را بچوب می بندد منجمله حاج سید هاشم تاجر معروف به سید قندیرا سخت میزند اینواقعه در تهران سروصدائی راه میاندازد. مردم قیام کرده و هیاهو راه میاندازند که همین سروصدا منجر بشروطه خواهی شد. سید جمال الدین واعظ در بالای منبر از مشروطه و قانون و عدالتخانه و مجلس شورا صحبت مینمود سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی و شیخ محمد واعظ بیانات او را تسایید و تصدیق میکردند و مرحوم شیخ فضل الله نوری باین نوع مشروطه مخالف بود.

عین الدوله چند تن از خطبا و ناطقین را که معمولاً معمم بودند تبعید نمود و خواست شیخ محمد واعظ راهم تبعید کند که مردم دخالت و ممانعت نمودند سرپازان تیراندازی کردند سیدی کشته شد (۲۸ ربیع الاخر ۱۳۲۴ قمری).

شاید اولین مرتبه بود که بازاری تهران بعنوان اعتراض بر علیه رفتار دولت بسته شد و مردم در مسجد جامع اجتماع کردند - تجار و پیشه و دان در سفارت انگلیس (قلهک) بست نشستند تدریجاً اینعده در حدود شانزده هزار نفر شدند در شهر هم ولوله ای بود. اتابک مردم مسجد جامع را محاصره نمود از رساندن آب و نان جلوگیری کرد چند نفری کشته شدند علما به حضرت عبدالعظیم و قم مهاجرت کردند مردم هم با آنان هم آهنگ شده پایتخت از تجار و اهل علم خالی شد. بالاخره صدراعظم تغییر کرد شاه که شخصاً خواهان مشروطه بود تسلیم شد و در تاریخ ۲۰ ذی قعدة ۱۳۲۴ قمری (پنج روز پیش از مرگ مظفرالدین شاه) قانون اساسی مشروطیت را پادشاه امضاء نمود و ولیعهد (محمد علی میرزا) نیز آنها را صحنه گذارد و انقلابات تهران و تبریز و دیگر شهرستانها پایان پذیرفت.

مباران مجلس شورای ملی

از روزیکه محمد علی میرزا بر اریکه سلطنت نشست و تاج کیانی بر سر نهاد و خود به

مشیرالدوله گفت این تاج بر من سنگینی میکند زمزمه مخالفت با مجلس را آغاز نمود و معتقد بود که مجلس شوزایلی باید باشد ولی در سیاست دخالت نکند به نصیب و عزل و زراهم کاری نداشته باشد. لذا میرزا علی اصغر خان امین السلطان اتابک اعظم را که در او بامشغول گردش و تفریح بود بتهران احضار و پس از استعفاى مشیرالدوله او را به نخست وزیری انتخاب نمود مردم از او ناراضی بودند زیرا قروضی از بیگانگان گرفته و کشور را مقروض کرده بود از طرف دیگر او را همعقیده شاه میدانستند لذا بدست عباس آقا نامی در جلوی مجلس شوزایلی او را آکشتند. روز بروز روابط مجلس و ملت با دربار و شاه تیره تر میشد انجمن های ملی تشکیل مجاهدین انتخاب شدند. مسجد سپهسالار پر بود از مجاهد و انجمن شاه هم اوضاع شهر را سخت دید به باغشاه نقل مکان نمود. شاپشال معلم روسی او - حسین پاشا خان امیر بهادر وزیر جنگ او - بالکونیک لیاخوف فرمانده روسی قزاقخانه او را بر مقاومت در برابر ملت تشویق میکردند تا اینکه جنگ رسمی شروع شد بغتتاری های طرفداران شاه در اطراف تهران با قوای مجاهدین بریاست محمد ولیخان سپهسالار در نبرد بودند یکدسته دیگر بغتتاریهای ملی با سیلاخورپها و قزاق ها در پایتخت درگیر بودند روز پنجمین ۱۴ خرداد ۱۲۸۷ برابر ۴ جمادی الاول ۱۳۲۶ جنگ شدت پیدا کرد مجلس بتوپ بسته شد - ملک المتکلمین - میر جهانگیر خان صو در اسرافیل در باغشاه کشته شدند در تهران کشتار زیاد شد بالاخره باقرخان و ستارخان تبریزی و قوای سپهسالار رشتی و بغتتاریهای طرفدار مجاهدین و ملیون قوای دولتی و مستبدین را شکست دادند روز ۲۸ تیر ۱۳۲۶ شعبان ۱۳۲۶ شاه و همراهانش به سفارت روس پناهنده شدند و ملت احمد میرزا را که کودکی پیش نبود در حالیکه از ترس گریه میکرد بشهر آورده و بیادشاهی انتخابش کردند. در این کیرودار روس وانگلیس پیمان ۱۹۰۸ را منعقد و ایران را بین خود قسمت کردند.

کودتای ۱۲۹۹

در دوران کوتاه مشروطیت جوان هرج و مرج و رواج گرفت بعضی اجرائد و نویسندگان عفت قلم را رعایت نمیکردند، ثروتمندان مالیات مقرر را نمیدادند، پاره های اقلدرها مانند شیخ خزعل و غیره زیر بار حکومت مرکزی نمیرفتند تقریباً تمام طبقات ناراضی بودند، شاه نمیتوانست سلطنت کند لذا احمد شاه مرتب کسالت را بهانه کرده اروپا میرفت، دولت نمیتوانست حکومت کند و پیاپی سقوط میکرد ترا که در شمال، میرزا کوچک خان و احسان الله خان و خالو قربان در کیلان، اقبال السلطنه در ماکو، سمیتو در آذربایجان و کردستان طغیان کردند خلاصه در تمام اکناف و اطراف ایران ناامنی و انقلاب بود.

تا اینکه در نیمه شب دوشنبه سوم حوت ۱۲۹۹ نیروی قزاق که مأمور سرکوبی اشرار و متجاسرین کیلان بودند بموجب طرح تنظیم شده قبلی بفرماندهی رضاخان میرپنج (پهلوی ققید) بدون اطلاع و اخطار قبلی تهران را اشغال نمودند. در این هنگام نیروی پایتخت عبارت بود از دورژیان منظم (فوج ۱ یوسف آباد و ۲ باغشاه) و یک باطالیون (گردان سوم) ژاندارم که کتلت گلوب سوئدی ریاست آنها را عهده دار بود و یک بریکاد (تیپ) سر باز که کتلت لومبرک سوئدی سرپرستی آنها را به عهده داشت و بریکاد فوق العاده بفرماندهی سردار انتصار (مظفر اعلم) و گارد نصرت و گارد اقدس (مأمور گلستان) - ۱ - و در حدود پانصد

۱ - نیروی پلیس جنوب عبارت از دو تیپ منظم بفرماندهی انگلیسها در فارس و کرمان و اصفهان بودند.

آذان (باسبان) بریاست ژنرال وستداهل سوئدی .

نیروی ژاندارم که اصولاً مدخله و دفاعی تنود نیروی بریکاد یعنی سربازها هم در اطراف خندق باختری شهر موضع گرفته بودند ولی بدون آنکه کلوله ای از دهانه توپ یا تفنگ آنها خارج شود همان شبانه بادر یافت حقوق عقب افتاده بسربازخانه مراجعت نمودند . فقط باسبانها که در جریان عمل نبوده هنگامیکه قزاقها خواستند نظمی (شهربانی) و کمیساریا (کلاتریها) را اشغال کنند مختصر مقاومتی نموده بآنها و قزاق ها چند نفری تلفات وارد شد .

درمیدان توپخانه (سپه) از طرف قزاق ها دو تیر توپ شلیک شد و سقف یکی از اتاقهای شهربانی خراب شد .

اهالی تهران که در خواب ناز بودند در اثر شلیک توپ و رگبار مسلسل از خواب بیدار شده از همسایگان میپرسیدند چه خبر است مهتاب آتش را خوب بخاطر دارم که چقدر درخشان بود . نگارنده صبح زود بخانه رئیس مدرسه نظام (مرحوم سرتیپ محمد باقر امیر نظامی) رفته ایشانرا در کالسکه خود نشاند بطرف مدرسه نظام (قسمتی از کاخ دادگستری فعلی) روانه شدیم ولی در خیابان فردوسی يك وکیل باشی قزاق پرید جلوی کالسکه و پهلوی کالسکه چپ نشست و ما را برد بقزاقخانه (ستاد ارتش فعلی) آن مرحوم رفت نزد میر پنج رضاخان پس از ده دقیقه برگشت قیافه آرام و خندانی داشت ، پرسیدم چه شده و چه باید بشود مرحوم خندید گفت هر چه هست خیر است فعلا مدرسه نظام سه روز تعطیل است .

سرتیپ وستداهل نیز همان موقع بفرح آباد نزد احمد شاه رفته و کسب تکلیف نموده بود ، احمد شاه گفته بود برای انتظامات شهر باسبانها با قزاقها تشریک مساعی نمایند .

صبح همان روز در جلوی دوازده دروازه شهر و اطراف سفارتخانه ها یکمده قزاق ایستاده بود . زندانیهای شهربانی آزاد شده بودند مسلسل ها در ایوان شهربانی بحال حاضر باش بودند ، مردم دچار بهت و وحیرت غریبی شده بودند قریب یکصد نفر از اعیان و رجال منجمله مرحوم مدرس و نصرت الدوله دستگیر و زندانی شدند .

عصر روز چهارم اسفند سید ضیاءالدین طباطبائی مدیر روزنامه رعد عمامه را کنار گذاشت ، سروصورت اصلاح کرده و کلاه پوستی بر سر فرمان رئیس الوزرائی را در دست گرفته بطرف کاخ ایش زوان بود .

آقای حسین مکی در کتاب خود مینویسد :

روز چهارم صبح نزدیک غروب بامامودیتی که از طرف سید ضیاءالدین و رضاخان میر پنج بصرهك باقرخان (مرحوم سرهنگ باقر نيك اندیش معروف به باقر بی - نگارنده) داده شده بود بکاخ فرح آباد میرود و تقاضای تشریف بحضور شاه مینماید ، شاه او را باریمیدد .

شاه همینکه فهمید نماینده پیشوایان کودتاست پرسید :

شماها چرا بظهران آمدید ؟

جواب داد : بنظور تقویت حکومت مرکزی و اجرای اوامر اعلیحضرت همایونی .

شاه پرسید : این رضاخان میر پنج کیست و چطور آدمی است ؟

— شخصی است کاملاً شادوست و وطنپرست .

شاه : پس میگویند شما بالشویك شده اید ؟

— خیر، قربان، خلاف عرض کرده‌اند، ماهه شاهدوست و وطنپرست هستیم و برای اجرای اوامر اعلیحضرت هابونی، حفظ استقلال وطن حاضر بیجا بازی میباشیم.

شاه: پس چرا بدون اجازه من حرکت کردید.

قربان، اولاً با آنکه مدتی مدید در سنگرها و بیابانها تا آنجا که توانستیم فداکاری و جانبازی کردیم، جریده هوچی مرکزی چاقشانی‌مارا منظورنداشتند و همه گونه تهمت بپامیزدند، اینک آمدیم که مراتب را برض خاکبای مبارک برسانیم و استدعا کنیم که سربازهای شاهدوست پیش از این طاعت توهین ندارند.

دوم اینکه حکومت مرکزی را تقویت کنیم تا اوامر شاهنشاه در تمام کشور بدون هیچگونه تأملی اجرا شود «در اینوقع ولیمهد وارد شد و تعظیم کرد، شاه اشاره کرد و ولیمهد بطرف مشرق اطاق رفت و ایستاد».

سوم آنکه ما خود را برای سرکوبی یاغیان و دشمنان شاه و دولت حاضر کرده‌ایم و آماده‌ایم قشون منظمی تشکیل دهیم.

شاه: شما که چنین نیت و اراده‌ای دارید چرا شب پیش بازار را غارت کردید «گوینا شب پیش در اثر نزاع بین قزاقها و یک نفر زرگر جعبه آینه زرگر شکسته و مقداری طلاهای او حیف و میل شده بود — نگارنده».

خیر، قربان خلاف عرض شد. اینهم یکی از همان موارد است که حقیقت را برخلاف عرض کرده‌اند (مدق السلطنه که با سرهنک شرفیاب بود تصدیق نمود).
شاه: در اینصورت خاطر ما خوشوقت است.

سرهنک باقرخان اظهار کرد غیر از این نیست، شاه اظهار کرد خیلی خوب بروید.

بعد سرهنک باقرخان عرض کرد، استدعائی هم دارم: اگر اجازه بفرمائید برض برسانم، شاه گفت بگو. سرهنک باقرخان اظهار داشت برای اینکه خاطر مبارک آسوده گردد بایستی دولتی تشکیل و جبران گذشته بشود.

شاه پس از اندکی تفکر و قدم زدن میگوید: خیلی خوب، کی را در نظر دارید، سرهنک باقرخان اظهار داشت بعقیده غلامان: سید ضیاءالدین مدیر روزنامه و عسکری بد نیست. شاه باز اندکی تأمل کرده و دندان را بر روی لب فشار داد و باقیافه گرفته شروع بد قدم زدن کرده گفت بگوئید بکابینه حکم او را بنویسند...

«نظر با اعتمادیکه بحسن کفایت و خدمتگذاری جناب میرزا سید ضیاءالدین داریم، معزی‌الیه»
«را ببقام ریاست و زراعت برقرار و منصوب فرموده و اختیارات تامه برای انجام وظایف ریاست»
«وزرائی بمعزی‌الیه مرحمت فرمودیم. جمادی الثانی ۱۳۳۹».

دستخط زیر نیز روز سه شنبه ۴ حوت از طرف احمد شاه از قصر فرح آباد صادر و مقرر گردید که بتمام ایالات و ولایات مخابره شود.

«حکام ایالات و ولایات در نتیجه غفلت کاری و لاقیدی زمامداران دوره‌های گذشته که»
«بی‌تکلیفی عمومی و ترزل امنیت و آسایش را در مملکت فراهم نموده، ما و تمام اهالی را از»
«فقدان هیئت دولت ثابتی متأثر ساخته بود مصمم شدیم که بتعین شخص دقیق خدمتگذاری که»
«موجبات سعادت مملکت را فراهم نماید ببحرانهای متوالی خاتمه بدهیم».

«بنابر این باقتضای استعداد و لیاقتی که در جناب میرزا سید ضیاءالدین سراغ داشتیم»

«هموم خاطر خود را متوجه معری‌الیه دیده ایشان را بمقام ریاست وزراء انتخاب و اختیارات تأمه»
 «برای انجام وظایف خدمت ریاست و زراعی بمعری‌الیه مرحمت فرمودیم. شهر جمادی الآخر»
 ۱۳۳۹ هـ. احمد شاه.

رئیس‌الوزرا و رئیس دیویزیون قزاق هر یک اعلامیه‌های مفصلی انتشار دادند قوام السلطنه
 والی خراسان توسط مرحوم کلنل محمد تقی خان و صارم الدوله والی کردستان دستگیر و بتهران
 فرستاده شد مصدق السلطنه والی فارس بحکومت کودتا تن در نداده و در بین خوانین یغیاری مخفی شد.

جمهوری

چندی بود که از ایالات و ولایات تلکرافاتی از طرف مردم (که قطعاً بر حسب اشاره
 مأمورین دولت مخصوصاً نظامیان بود) بر مرکز مشا بره و از سلطنت قاجاریه مخصوصاً احمد شاه
 اظهار تفر نموده و تقاضای جمهوری می نمودند که سردار سپه رئیس آن باشد و این عمل بیشتر تقلید
 از جمهوری ترکیه و ریاست جمهوری مصطفی کمال پاشا (آتاتورک) بود. بدیهی است دولت و
 سفیر شوروی در این مورد نیکارنشسته و تبلیغاتی بفتح سردار سپه می نمودند.

در تهران هم اجتماعاتی میشد که رهبران آنها سهراب زاده بود مجلس شوراهم جمعی از وکلا
 بر رهبری مرحوم سید محمد تدین با این نغمه هم آواز و مساز شدند کار جمهوری کم کم بالا گرفت
 تا اینکه حتی روز جمعه اول فروردین سردار سپه و ادتش و مأمورین دولتی بسلام محمد حسن میرزای
 ولیمهد (آن هنگام احمد شاه در فرنگستان بود) نرفتند و سلام آتسال در بار خلیقی تقی و لقی بود.

روز دوم حمل ۳۰ که گویا مصادف بامیلاد مسعود حضرت حجة (ع) بود جمعیت زیادی
 در حدود سی هزار نفر (که قسمت اعظم آنها مخالف جمهوری بودند) باشعارهای جمهوری و ضد
 جمهوری بمجلس آمدند آن هنگام من دانشجوی دانشکده افسری بودم و بسالباس مبدل در این
 تظاهر بیطرفانه شرکت نموده و خود را بداخل مجلس رساندم.

داخل مجلس و محوطه جلوی بهارستان ملو از جمعیت بود حاج آقا جمال واعظ اصفهانی
 و خالصی زاده که از مخالفین سرسخت جمهوری بودند سواد برالای بمجلس آمدند. ساعت چهار
 بعد از ظهر سردار سپه که تنها در درشکه نشسته بود بمجلس آمد سربازان جلوی بهارستان ادای
 احترام نمودند و جمع قلیلی فریاد زدند زنده باد اعلیحضرت سردار سپه رئیس جمهور
 ولی فوراً مورد ضرب و شتم مردم واقع شدند.

در داخل مجلس هم بطرف سردار سپه آجری پرتاب شده که بدستور ایشان سربازان بمردم
 حمله کرده عده‌ای را کتک زدند الاغ حاج آقا جمال در اثر ضربات سربزه سقط شد عده زیادی
 از مردم بکلانتری که در محوطه بهارستان بود جلب و بقیه مردم پراکنده شدند.

سردار سپه هم بطرف سرسرای مجلس روان گردید، مؤتمن‌الملک رئیس مجلس باتیر و
 تشدد زیاد بایشان گفت: این حرکات چیست، چرا سربازان مردم را در ششانه خودشان
 کتک میزنند.

سردار سپه جواب داد: من رئیس دولت من حفظ انتظامات و جلوگیری از اغتشاشات بامن است.

رئیس مجلس گفت: تو رسمیت نداری، الآن تکلیف را روشن میکنم درحالیکه از شدت

تغیر میل زید، فریاد زد: سید محمود زنک مجلس را بزن تا تکلیف رئیس دولت را معلوم کنم.

سردار سپه که دید قسافیه را باخته بسا کتک و کلای موافق خود در صدد رفع و رجوع و

استیانت برآمد. باطابق علما و نمایندگان اصناف تهران که در یکی از اطافهای مجلس نشسته بودند رفت و گفت:

حال که ملت ایران جمهوری میخواهد منم اصراری ندارم، ولی آقایان باید تکلیف من و احمد شاه را معین کنند. زیرا باین ترتیب دیگر من نمیتوانم با او کار کنم.

در این هنگام جمع زیادی باچوب وچماق بمجلس ریخته وباشعار «ما دین نبی خواهیم - جمهور نخواهیم آقایان علما را بمنزلشان رسانند»

سردار سپه به بوم هن رفت و بر حسب اصرار وکلا چند روز بعد بقم عزیمت نمود و از علمای مقیم قم (عده از علمای تهران هم بقم رفته قصد مهاجرت را داشتند) از آقایان علما تحییب نمود و قول داد دیگر در اطراف تیسرورژیم و تبدیل سلطنت بشروطه اقدامی نکند و پس از مراجعت بتهران بیانیه ای هم در این خصوص صادر نمود اینک قسمت اخیر آن بیانیه: «... اینستکه بتمام» «وطنخواهان و عاشقان آن منظور مقدس نصیحت میکنم که از تقاضای جمهوریت صرف نظر کرده» «و برای نیل بمقصد عالی که در آن متفق هستیم باهم توحید مساعی نائیم»

رئیس الوزرا وفرمانده کل قوا - رضا

قتل مائور ایلمبری کنسول امریکا در تهران

موضوع امتیاز نفت شمال در مجلس شورایی مطرح بود و کپانیهای امریکایی بر سر نه شناخته شده بودند. در این ضمن شهرت پیدا کرده بود سقاخانه آشیخ هادی معجزه کرده و مردم برای تماشا اطراف آن جمع و معدودی تظاهرات مذهبی میکردند بازار و محلات را بهمین مناسبت چراغانی کردند دسته هایی از محلات دیگر بطرف سقاخانه میرفت شعار بعضی از آنها این بود «سقاخانه هادی از معجز ابوالفضل کور شده چشم بایی»

بعد از ظهر جمعه ۲۷ سرطان ۱۳۰۳ (۱۵ ذیحجه ۱۳۴۰) مائور ایلمبری imBrie مادر مرده از همه جا بی خبر بقصد عکس برداری از اداره کنسولگری (محل بیمارستان رضانور فعلی) بادوربین عکاسی بحدود سقاخانه آمد که از این اجتماع عکسبرداری نماید. مردم از عکس برداشتن جلوگیری میکنند آن بدبخت سر سختی میکند در این موقع آن دستی که باید فوراً دخالت کرده و مردم را تحریک مینماید مردم بطرف کنسول و رفیقش هجوم آورده ولی آنها بداخل در شبکه ای پریده بطرف خیابان استخر فرار میکنند ولی مردم دست از تعقیب برنداشته باچوب و سنگ او را مجروح میکنند بالاخره کنسول را با تو میبل بیمارستان شهربانی میبرند ولی ازدحام مردم بآنجا هم رفته و کار او را یکسره میکنند این موضوع در جهان بشریت غوغائی راه انداخت و در تهران چند نفر محرک اغدام شدند و دولت از دولت امریکا عذرخواهی نمود و حکومت نظامی در تهران اعلام شد.

بلوای نان

چندی بود که محز کین قصد داشتند بر علیه دولت سردار سپه سروصدائی راه بیندازند، تصادفاً در سال ۳۰۴ موضوع نان تهران بعلت کمی غله کمی سخت شده بود روز چهارم مهر دختر حاجی کلانتر نامی چادر دور کمر و روپنده دور کردن پیچیده چوب بلندی دست گرفته عدهئی از زنهای چاله میدان را برداشت فریاد الجوع الجوع بلند کرد. بطرف بیمارستان روان شدند مردم هم بآنها تأسی جسته در عقب سر آنان رهسپار شدند بطوریکه جلوی مسجد که رسیدند قریب دوهزار زن و هشت هزار مرد بودند.

مرحوم مدرس که آنوقت طرفدار سردار سپه بود (پهلوی فقید در اینموقع نخست وزیر ایران بود) بدولت اطلاع میدهد که ازغائله و هجوم مردم بمجلس جلوگیری کند سردار سپه بمجلس آمده درحالیکه پهلوی مدرس قرار گرفته بود مدرس هرچه مردم را نصیحت کرد مؤثر واقع نشد لذا سردار سپه اجازه تیراندازی داد بدو چند رگبار مسلسل رو بهوا شد ولی چند نفری فریاد زدند مردم نترسید این تیرها پنبه‌ایست بزنید بکشید اینها مارا از گرسنگی خواهند کشت مردم باسنگ و چوب بطرف سربازان حمله کردند مجدداً چند تیر بطرف جمعیت شلیک شد که یک نفر سید کشته و چندین نفر مجروح شدند. مجدداً حکومت نظامی اعلام و جمعی بنام محرک دستگیر و تبعید شدند.

خلع قاجاریه و پادشاهی رضا شاه کبیر

هنگامیکه سردار سپه از جمهوریت مأیوس و منصرف شد ییکارنشست و دست با اقدامات و تبلیغاتی بر علیه احمد شاه زد و سودای سلطنت را در کله‌اش پروراند. مردم هم بطور کلی از خدمات او مخصوصاً امنیت کشور و سرکوبی اشرار و یاغیان فوق‌العاده راضی و از احمد شاه و سلسله قاجاریه تنفر داشتند. زیرا در دوران سلطنت این هفت پادشاه لطبات زیادی بکشور وارد شده بود قفقاز از دست رفت. افغانستان از ایران مجزا شد و خیلی صدمات دیگر...

این بود که در سال ۱۳۰۴ کم‌کم فکر خلع قاجاریه در مغزها پیدا شد و مأمورین دولت و عمال آنها در تقویت این فکر کوشا بودند، مجلس پنجم هم غالب و کلایش از برگزیدگان دولت و طرفداران سلطنت سردار سپه بودند مدتها در اطراف آن صحبت شد تا در جلسه پنجشنبه هفتم ابان طرحی بامضاء عده زیادی از وکلا دایر بخلع قاجاریه پیشنهاد شد. آنروز مذاکرات ب نتیجه نرسید و مخالفین مجلس را (بعلت تیراندازی جلوی مجلس و کشته شدن واعظ قزوینی) از اکثریت انداختند.

مجلس سه ربع ساعت پیش از ظهر شبانه نهم آبان تشکیل شد (مؤتمن‌الملك حاضر نشد و سید محمد تدین نایب رئیس مجلس را تشکیل داد) و پس از مذاکرات زیاد ماده واحده با اکثریت آراء تصویب شد:

«مجلس شورای ملی بنام سعادت ملت، انقراض سلطنت قاجاریه را اعلام و «حکومت موقتی را در حدود قانون و قوانین موضوعه مملکتی بشخص آقای رضاخان پهلوی» «واگذار میکند، تعیین تکلیف حکومت قطعی موکول بنظر مجلس مؤسسان است که برای تغییر «اصول ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۴۰ متمم قانون اساسی تشکیل میشود».

و سرلشکر عبدالله خان امیر طهماسبی حکومت نظامی تهران - سر قریب مرتضی خان یزدان پناه فرمانده لشکر مرکز و سرهنگ محمد درگاهی رئیس شهربانی و لواء را ملاقات و او را با وضع بدی و ادار بخروج از ایران نمودند.

مجلس مؤسسان که عده آن ۲۳۰ نفر بود در تاریخ ۱۵ آذر ۱۳۰۴ برابر ۱۹ جمادی الاول ۱۳۴۴ تشکیل و پس از چهار جلسه مواد لازم قانون اساسی تغییر و رضای پهلوی سر سلسله خاندان پهلوی انتخاب گردید روز ۲۵ آذر ۳۰ جلوس نمود و روز ۴ اردیبهشت ۱۳۰۵ تاجگذاری کرد و روز ۲۵ شهریور ۱۳۲۰ مستعفی و از طرف متفقین به جزیره موریس و سپس به ژانسونبورگ تبعید گردید.

در دوران سلطنت این پادشاه بزرگ که محققاً در ردیف بزرگترین سلاطین ایرانست در

تهران حوادث مهیوی روی نداد مگر واقعه شهریور ۱۳۲۰.

حادثه خونین شهریور ۱۳۲۰

از وقایع شهریور ۲۰ همه کس آگاه است اینجا بطور مختصر تکرار میشود. روز دوشنبه سوم شهریور دولتین روس و انگلیس باتبانی قبلی در ساعت چهار بعد از نیمه شب از اطراف بکشور بلاد فاع ایران حمله کردند (حمله به کیلان و مازندران روز سه شنبه چهارم و بخراسان روز چهارشنبه پنجم شهریور صورت گرفت). و سفرای روس و انگلیس در ساعت ۴ صبح منصور تخت و وزیر ایران را از خواب بیدار نموده و با پیژاما او را ملاقات و یادداشت های دولتین خود را تسلیم نمودند.

ولی دولت مرکزی نگذارد اهالی تهران تا عصر آرزو از این حادثه هولناک مطلع شوند. بعد که خبر منتشر گردید و دولت دستور خاموشی شب را داد مردم متوحش شدند البته شتون پنجم روسها هم بیکار نشسته (یکی دوماه قبل چندین هزار نفر ترک و فارس زبان را روسها از کشور خود بیرون کرده و آنها را بنام ایرانی بودن تحویل مقامات ایرانی دادند که در تمام ایران پخش شدند و بین آنها مأمورین مخصوص شوروی بود که برای یک چنین روزی خود را آماده میکردند) ضمن انتشار اخبار دروغ (روسها بزن و دخترها ترحم نمیکند - مردها را میکشند، خانه ها را آتش میزنند و چنین و چنان میکنند) بروحشت مردم افزوده تاجائیکه قریب سی هزار نفر از اعیان و اشراف بقم و اصفهان و یزد و دهات جنوبی پناه بردند. دولت منصور سقوط کرد و دولت فروغی روی کار آمد این مرد خدماتی بایران نمود ولی نتوانست از ورود اجاب بیابنت و سقوط پهلوی جلوگیری کند.

چون کشتی اقبال شهریار مقتدر ایران بر اثر طوفان حوادث و هجوم ناچوانمردهانه ارتش های روس و انگلیس بایران درهم شکست روزه ۲ شهریور ۱۳۲۰ رضاشاه کبیر که از صولتش شیران پیشه شجاعت خواب راحت نداشتند بنفع فرزند ارشد و ولیمش محمد رضاشاه پهلوی استعفا نمود و تاج و تخت کیانی را بفرزند برآمدندش و اکدا کردند و پس از واگذاری کلیه اموال منقول و غیر منقول بشهریاز جوانبخت از طریق اصفهان - یزد - کرمان - بندرعباس از ایران طرد گردید آزادی بعد از مشقت و تحت قید و انضباط بودن سالیان دراز تبدیل به افسار کسیختگی شد احزابی تشکیل شد که احصاء آنها مشکل است بعضی آنها بدست اجانب و نفع بیگانگان بود تشکیل شد دائماً حوادث و اغتشاشاتی بود که یکی بعد از دیگری لطیفات شدیدی بایران وارد نمود. اشرار تقویت شدند تاجائیکه صولت السلطنه در خراسان ادعای سلطنت نمود. خسرو قشقائی پسر مرحوم صولت السلطنه که مرد وطن پرستی بود به تیپ سمیرم حمله نمود افسران را کشت افراد را مژاوی و اسلحه و مهمات اموال آنها را غارت کرد مردم دائماً متزلزل و هیچکس در کنار راحت و ساحل فراغت نیامید. تهران هم هر روز یک رنگ بود حادثه ای پشت حادثه دیگر کشتی تهرانیها را چهارموجه ساخت، هرباری که آفتاب فروردین میتابید یک انقلاب تابستانی درس و هزخزانی که خورشید روزه بیمیری شروع مینمود یک آشوب زمستانی در بر داشت. گسرنانی اجناس، حضور ارتش های بیگانه، هجوم مردم گرسنه دهات و دیگر شهرستانها بیابنت، بیمارهای ساری مانند تیفوس و تب راجحه و رواج فسق و فجور مزید بر بلا و ابتلای اهل بیابنت شده مردم را دچار نکیت و وبال ساخته بود. از پروردگار توانا مسئلت داریم که این حوادث تکرار نشود

حوادث بعد از شهریور

بطور کلی پس از دور شدن پهلوی فقید از ایران و حمایت علنی ارتش شوروی مقیم ایران از حزب توده و رجاله یازدها وضع ایران بخصوص تهران هر آن قابل انتقاد بود و صدها وقایع اتفاق افتاد مانند «واقعه ۲۱ آذر» حکومت قوام که جمعی جلوی مجلس گشته شدند و واقعه هفتم فروردین ۳۰ که توده ایها در جلوی مجلس بانبروی انتظامی درگیر شده و چهار نفر مقتول و پهل نفر مجروح شدند یا حادثه ۱۴ دی که مصدق برای گرفتن اختیارات خود راه انداخته بود قتل هوزر و دهقان و رزم آرا ترور بی نتیجه فاطمی و غیره ولی مهمترین همه به حادثه است که شرح داده میشود :

۳۰ تیر ۱۳۳۰

روز ۲۶ تیر مصدق السلطنه قصد داشت ضمن معرفی کابینه ، خود را بعنوان وزیر چنگ معرفی کند شاه زیر بار نرفت و اظهار داشته بود وزیر چنگ باید مرد نظامی یا اقل شخص توانایی باشد شما بیمار هستید و از زیر پتو خارج نمیشوید . او هم افکار را تحریک نمود و اعلامیه ای صادر کرد که چون وزارت چنگ را بن نمیدهند و قطعاً از این کار منظوری دارند منهم استعفا میدهم ، مجلس هم بقوام السلطنه رأی داد فرمان اوصاف شد اعوان و اطرافیان مصدق و وکلای مجلس طرفدار او روز دوشنبه ۳۰ تیر را تعطیل عمومی اعلام کرده و مردم در خیابانها اجتماع نمودند بتحریر وکلای موافق مصدق و ماجراجویان مردم بطرف سر بازاران حمله کردند بالنتیجه زرد خورد سختی در خیابانهای تهران در گرفت قریب ۳۲ نفر کشته شدند و صد و چند نفر مجروح گسردیدند قوام ناچار باستعفا شد مصدق حرف خود را سبز کرد و وزارت چنگ را هم ضمیمه نخست وزیری و سپهبد نقدی و سپهبد آقاولی را همه کلاه ارتش نمود اولی خیلی خشک و بالاضطاط بود دومی هم ماهی پنج هزار تومان بانک سپه پایند با کمک مصدق ارتش را بروز سیاه نشانند و اعمال ناروایی انجام شد .

جلوی کاخ سفید شاه

روز نهم اسفند ۱۳۳۱ کاسه صبر شاه لبریز شد چون مدتی بود بنام لایحه کمیسیون ۸ نفری مصدق نظر داشت که اختیارات شاه را محدود کند و بگوید تمام اختیاراتی که قانون اساسی شاه داده تشریفاتی است اقلیت زیر بار نمیرفتند مصدق هم هر روز بهانه ای میتراشید . گاهی میگفت علیاحضرت ملکه مادر باید از ایران خارج شود شاه گوش میداد گساهی بوالاحضرت شاهدخت شمس ایراد میگرفت زبانی شاهدخت اشرف بالاخره همه را از اطراف شاه تارومار کرد .

بهانه اخیرش آن بود که علاء هم از وزارت دربار باید برود اینها موجب شد که شاه بمصدق گفت قصد خروج از کشور را دارد او هم با کمال وقاحت مقدمات سفر را فراهم نمود حتی اتومبیل انائیه شاه از راه زمین بغداد رفت قرار بود که بمذاظر پری شاه باطیاره عزیمت نماید . معلوم نشد این خبر از چه ناحیه ای در شهر پیچید (میگویند چون شاه باحاجه الاسلام بهبهانی قصد تودیع داشت ایشان مردم را متوجه وخامت اوضاع نمودند) غفلتاً جمعیت شهر بدور کاخ اجتماع کرد مردم گریه کنان فریاد میزدند ما شاه خود را میخواهیم ما نخواهیم گذارد پادشاه از کشور

خارج شود دکتر مصدق که در کاخ سفید بود و این اوضاع را مشاهده کرد از در مخفی خود را به زلش رساند و اعلی حضرت همایونی عصر آنروز در برابر مردم نطقی ایراد کردند که بمنظور احترام و خواسته های شما از سافرتی که بمنظور معالجه خود و ملکه بود منصرف شدم و معلوم نشد محرک چه کسانی بودند که قسمتی از جمعیت در حدود هزار نفر بطرف خانه مصدق رفتند (شهبان جعفری در بازپرسی گفته بود قصد ما این بود که دکتر مصدق را ببریم دربار تا او دست شاه را بپوسد و مانع حرکت بشود) تیراندازی از طرف محافظین منزل شروع شد یکنفر کشته و چند نفر مجروح شدند ولی مردم هجوم بردند دکتر مصدق با دکتر فاطمی بایوانه بدو خود را بستاد ارتش رسانده و از آنجا با همان حالت رفت بمجلس شورا و قصد تحصن در مجلس را داشت .

واقعه روز سه شنبه ۲۸ مرداد

برای تشریح این واقعه مهم بایستی کمی بمقرب برگشت : روز ۲۹ فروردین (سال ۳۲) سر تپ افشارطوس رئیس شهر بانی که از منسوبان دکتر مصدق بود معقود گردید . پس از چند روز جنازه او در تپه های تلو از زیر خاک بدست آمد در طی این چند روز عده ای ازامرای ارتش و ده دوازده نفر اشخاص متفرقه دستگیر و زندانی شدند و بطوریکه انتشار دارد و متهمین بعداً اظهار نمودند آنها را مورد آزار و شکنجه (برای گرفتن اقرار) قرار داده اند و از جمله متهمین اصلی مانند حسین خطیبی عضو حزب زحمتکشان و سر تپ بایندر ، مزینی ، زاهدی و دکتر منزله ، آقای دکتر مظفر بقای استاد دانشگاه و رهبر حزب زحمتکشان و نماینده مجلس شورایی (از تهران و کرمان) را محرک این جنایت معرفی نمودند . بنا بر این عده ای از افسران بازنشسته و جمعی از روشنفکران که این صحنه را ساختگی میدانستند رفتند در صف مخالفین دکتر مصدق . در مجلس هم زمزمه نارضایتی شروع شد بطوریکه در انتخابات هیئت رئیسه که باید فراکسیون نهضت ملی صد درصد موفق شود نشد و میراشرافی از مخالفین سرسخت دولت که مدیر روزنامه آتش هم بود با ۴۰ رأی بسمت کارپرداز انتخاب شد منتها چون دیگری هم ۴۰ رأی داشت میراشرافی را انتخاب نکردند همچنین حسین مکی نماینده اول تهران که از مخالفین معقول و بیصدای دولت بود با چهل رأی بسمت نماینده ملت در بانک ملی انتخاب شد .

دکتر بقای پس از چندین جلسه نطق در مورد اینکه قتل سر تپ افشارطوس صحنه سازیست اسنادی بمجلس سپرد تا در کمیسیون دادگستری بررسی شود . دولت هم تقاضای سلب مصونیت از دکتر بقای را نمود که باید بدو در کمیسیون دادگستری بآن رأی گرفته شود .

در انتخاب هیئت رئیسه و کمیسیونها ، بیشتر اعضای کمیسیون دادگستری از مخالفین دولت بودند در این جریان عده ای از منفردین دو فراکسیون بنام اتحاد و کشور تشکیل دادند که وضع آنها برای دکتر مصدق روشن نبود و موقعیکه مجلس رأی مخفی میگرفت اینها بمخالفین دولت کمک میکردند .

در این بین یکنفر از مخالفین دکتر مصدق را استیضاح نمود و وزیر کشور هم گفت میآئیم در مجلس و پاسخ میدهم .

ولی دکتر متوجه شد که اگر چه ظاهر مجلس بنفع و تحت تأثیر اوست لکن بطوریکه در مورد انتخاب مکی و میراشرافی دیده شد بهیچوجه فراکسیونهای اتحاد و کشور و منفردین مورد اعتماد

نیستند و ممکن است استیضاح منجر بسقوط دولت او بشود بخصوص آنکه نظیر افراد مخالف دولت (مانند حامری زاده، مکی، دکتر بقائی) در صف موافقین او وجود نداشت اینها مردمانی خرافه، نطالق، مطلق، متنفذ و دارای وجهه. لذا یگانه چاره ذکر مصدق این بود که مجلس را متحل کند. انحلال مجلس يك راه داشت و آن این بود که طبق مواد قانون اساسی (کسکه در مجلس مؤسسان که در سال ۱۳۲۸ تشکیل شد و باره می از مواد قانون اساسی را تصحیح و تکمیل نمود) شاه فرمان صادر کند.

اما دکتر مصدق کرا را در دوره ۱۶ مجلس مؤسسان آن سال را قانونی نمیدانست و این مواد را مضر بحال مشروطیت میدانست و کرا را طرحهایی تهیه کرد که مجلس شورا رأی آن مجلس را لغو نماید ولی نمایندگان زیر بار نرفتند بهلاوه معلوم نبود اگر او تقاضای انحلال مجلس را مینمود شاه تصویب کند زیرا قوام السلطنه هم در همان روزهای بحرانی و فوغای اواخر تیرماه ۳۳۰ همین تقاضا را نمود ولی اعلیحضرت همایونی فرموده بودند این اختیاری را که ملت بمن داده جز در موارد خیلی ضروری از آن استفاده نخواهم کرد.

يك راه دیگر بسائی بود آنهم این بود که وکلا کلیه استعفا نمایند ولسی اقلیت زیر بار نیرفت.

فکر دیگری بخاطر مصدق رسید، آن فرماندم و جلب نظر مردم درباره مجلس بود. لذا اخطار کرد که از مردم خواهم پرسید و روز ۱۶ مرداد در تهران فرماندم انجام کسرفت در تهران ۱۰۱،۳۹۶ نفر با انحلال مجلس ۶۸ نفر با بقاء آن رأی دادند.

روز ۲ مرداد هم در سایر شهرستانها رأی گرفتند بیشتر از يك میلیون نفر رأی موافق دادند و بهیچوجه موافقین در حدود دو میلیون نفر و مخالفین بیش از چند صد نفر بودند در این روز چند نفر در ملایر و یک نفر در مشهد کشته شدند. رأی دهندگان بیشتر احزاب توده و چپی بودند کسکه هر نفر چندین مرتبه رأی به صندوق انداخته بودند.

این موضوع بپایقه که در هیچيك از قوانین ما بآن اشاره ای نشده شاه را متوحش نمود. اقلیت در مجلس متحصن شدند و روزنامه های طرفدار دولت و جرائد توده و دست چپی در بار را بیاد فحش و ناسزا گرفته و علناً بشاه فحش میدادند و اظهار عقیده میکردند و سرائد دیگری برای تغییر رژیم لازم است. جز اقلیت و چند نفر از منفردین بقیه و کلاهم استعفا داده و در فرماندم شرکت نمودند.

اعلیحضرت همایونی در این هنگام در قصر ریلاقی کلاردشت بودند وقتی وضع را بدیشموال دیدند فرمان نخست وزیری سر لشکر فضل الله زاهدی را در تاریخ ۲۲ مرداد صادر نمودند ولسی برای خود او فرستادند (در این موقع سر لشکر زاهدی از تحصن مجلس خسار ج و مخفی بود و مصدق برای دستگیری او جوایزی تعیین کرده بود).

نیمه شب ۲۵ مرداد سر هنگ نه یری فرمانده واحدهای گارد شاهنشاهی رو نوشت فرمان را در منزل دکتر مصدق باو داد. نخست وزیر فوراً امر بدستگیری او داد و چون هاشب دکتر فاطمی وزیر خارجه و چند نفر از طرفداران دولت دستگیر و بعد آزاد شده بودند این واقعه را دولت باشاخ و برکی کودتای نظامی نیم بند شکست خورده معرفی کرد کلا در سلطنتی را منحل و خلع سلاح نمود. شاه و ملکه هم بدون اطلاع قبلی باطیاره بیفداد عزیمت نمودند. وزیر خارجه به سفر ا دستور داد شاه فسراری را دیدن نکنند و در روزنامه باختر امروز و در رادیو نسبت باو اهسانت و بی احترامی کرد.

فراکسیون نهضت ملی هم که برای انجام تشریفات قبول استعفاي خود از حضور در مجلس سر باز زده بودند درمیدان بهارستان جمعیت تهران را خبر کرد. هريك لطفهائی نموده مردم را بر علیه شاه و دربار تحريك نمودند احزاب توده و چپي ريختند. مجسمه های پهلوی فقید و اعلیحضرت همایونی را شکسته عکس شاه هر کجا بود پاره کرده صحبت از شورای سلطنتی و تغییر رژیم کردند.

رئیس جمهور امریکا ضمن نطق خود از اوضاع ایران اظهار نگرانی نمود. سفیر امریکا که چندی بود بامریکا رفته بود روز ۲۶ مرداد وارد تهران شد او و پاره می از سفرا یدکتر مصدق اخطار کرده بودند که دولت او را قانونی نمیدانند زیرا رونوشت فرمان انتصاب زاهدی را در جرائد طرقدارد دولت دیده بودند.

در سایر شهرستانها هم دستجات چپ نظیر عملیات پایتخت را مرتکب شده بودند، خلاصه همه کس تصور میکرد که کار تمام است و رژیم جمهوری عقرب اعلام خواهد شد حتی توده ایها اسم آرا هم گذاشته بودند (جمهوری سوسیالیستی ۱۷ ایرانستان).

بگیر و بیند شروع شد دکترباقائی را از بهارستان بزندان عشرت آباد بردند، کفیل وزارت دربار (ابوالقاسم امینی) را بزندان افکندند او هم نامردانه نامه ای بدولت نوشت و بشاه توهین کرد تا آزاد شد.

ناگاه روز ۲۸ صبح جمعی ژولیده و زنده یوش از چالیدان حرکت کرده و فریاد میزدند زنده باد شاه (باید دانست که روز پیش باحزاب چپی دستور داده شده بود که فعلا دست از تظاهر بردارند بنابراین هیچکدام برای عکس العمل آماده نبودند و غافلگیر شدند) جمعیت یغیابان لاله زار و شاه رسید مردم هم گروه گروه بآنها می پیوستند تا مقارن ساعت ۱۳ که ادارات تعطیل شد مستخدمین نازاضی و سربازها با این جمعیت هم آهنگ شدند، سر لشکر زاهدی هم پس از مدتی آفتابی شد روی یکی از تانکها نشسته ایستگاه رادیو را تصرف نموده و جمعیت را رهبری کرده و خود را بسمت نخست و زیری معرفی کرد.

در این گیرودار فراکسیون نهضت ملی و هیئت وزرا در منزل نخست وزیر جمع بودند بدو قضیه را سرسری گرفته و حتی هنگام اشغال رادیو رئیس ستاد دستور میدهند اجامر وادایش را از استودیو رادیو خارج نمایند که ناگاه فریاد زنده باد شاه مرده باد مصدق خانه ۱۰۹ نخست وزیر را بلرزه در میآورد. سرهنگ ممتاز محافظ خانه دکترو مصدق از ورود مردم بغانه کتیر جلوگیری نموده و تانکهاییکه او اسناد و اشیاء قیمتی خود را جمع آوری کند بامردم و سربازان مسلح بمبارزه میپردازد در حدود ۵ نفر (منجمله یک سرهنگ و یک نفر ستوان) کشته میشوند و مصدق یازانش بوسیله نردبام بغانه مهندس پناهنده میشوند پس از یکی دوز مصدق و یارانش دستگیر فقط دکترو فاطمی بدست نیامد) اعلیحضرت همایون هم بمجرد اطلاع از رم بیفداد آمده و پس از کمی دوز توقف در عراق در میان فریاد شرف و زنده باد مردم بی پایتخت وارد گردید.

ولی حزب توده بکمک حزب نیروی سوم و بان ایرانست وعده می از بازارها همروزه خلال میکنند و در حدود چهارصد نفر آسان دستگیر بقلعه فلک الافلاک، خرم آباد و جزیره نارك تبعید شدند.

در همین اوقات ورزشکاران چپی که بفسٹیوال اروپا رفته بودند بایران بازگشتند در مرز سرچله آنها را تراشیده بطهران فرستادند پس از تحقیقات عده می از آنها زندانی بقیه آزاد

گردیدند. یکی دومرتبه هم بازار (ظاهراً از ترس لغات حزب توده) ولی باطناً برای سقوط دولت بسته شد ولی دولت بخراب کردن طاق بازار اقدام نمود که نیمه کاره ماند و بازارها هم باز شد. تا این تاریخ هنوز اوضاع آرام نیست و فرمانداری نظامی با شدت عمل در تهران برقرار است.

بخش هشتم = هنر و

۱ - حرفه و پیشه و هنر

مرآت لبلدان در وقایع سال ۱۲۷۸ تهران می نویسد:

«يك لوله توپ خاندار چته نمونه از فرانسه ايتباع شد با تفنگهایی که ايتباع شده بود بداد الخلافه می آورند که از روی همان توپ توپهای خاندار متعدد در دار الخلافه سازند، چیه خانه و قورخانه دار الخلافه رونقی دارد و مهندس روسی بجهت تسهیل عمل کارگران، راه آهن از کوره توپ ریزی تا کارخانه توپ سوراخ کنی ساخته که لوله توپ از این کارخانه تا کارخانه دیگر در کمال سهولت حمل میشود و محتاج به حمل عراده و زحمت کارگرها نیست ...»

در چاشنی سازخانه نیز مشغول ساختن چاشنی تفنگ هستند و قرار شد در کارخانه تهران سالی ده کرویر چاشنی ساخته شود.

کارخانه ریسمان رسی و شمعایی و کاغذ سازی و بلور سازی و غیره باهتمام نواب والا اعتضاد السلطنه وزیر علوم نهایت رونق را دارد.

و شکری که در کارخانه شکریری مازندران ساخته اند نهایت خوب و قندهایی که عمل آورده اند تفاوتی با قند روسی ندارد. انتهى.

بطور خلاصه مهندسین فرانسوی و انگلیسی که در زمان صفویه و فتحعلشاه قاجار در ایران کارخانه های اسلحه سازی و مهمات سازی تأسیس نموده اند خیلی از هوش و ذکاوت کارگران ایرانی تعریف و تمجید نموده اند ولی در حال صنایع دستی یا کارگاههایی در تهران معمول نبود. ولی در زمان پهلوی فقید موضوع کار و کارگر در تهران رونقی بسزا گرفت که اگر دنبال میشد تهران تدریجاً بیک شهر صنعتی تبدیل میگردد.

در سال ۱۳۱۶ مقدار ۱۳۰۴۲۴ تن ماشین آلات و افزار به کشور وارد شد بدیختخانه کم کم واردات کارخانه رونق میبخت و لوله بجای آن ورود اشیاء لوکس افزوده شد.

مثلاً در سال ۱۳۱۸ (۱۳۱۸) عدد اتومبیل پیمای هفت میلیون ریال وارد کشور شد و لسی اینکه اخیراً پچندین هزار و ۱۸ میلیون ریال رسیده است. بالاخره در سالهای اخیر صد ها میلیون ریال ارز بدون احتیاج از کشور خارج و بهمان اندازه افراد فقیر و ملت پریشان گردید.

صنایع ایران

وضع کار و کارگر در کلیه ایران مخصوصاً در سه نقطه آبادان، اصفهان، تهران صورت مخصوصی بخود گرفته تا آنجا که برای نظم و ترتیب و نظارت در پیشرفت امور و ازدیاد بهره کار

و ارتباط بین کارگر و کارفرما وزارت کار تشکیل و قوانینی در خصوص وظایف کارگر و کارفرما و بیمه کارگران و غیره از مجلس شورای ملی گذشت.

دراویل سلطنت پهلوی فقید کارخانه های مهم ایران منحصر بکارگاههای نفت آبادان و کارخانه پارچه بافی وطن اصفهان بود ولی شاهنشاه فقید که در پیشرفت صنایع کشور دقت خاصی داشت موجبات توسعه کارخانه های دولتی را فراهم مینمود.

اینک کارخانه های تهران و اطراف تهران

سه کارخانه نساجی

۱ - کارخانه نساجی صنایع الدوله ۲ - زیسمانریسی و پارچه بافی تهران ۳ - چیت سازی .

سیزده کارخانه کشیافی و جوراب بافی

۱ - شرکت پیرایش ۲ - شرکت محدود ۳ - امیدوار جورابچی ۴ - منصوریان ۵ - برادران جورابچی ۶ - حقیقت ۷ - لیکتر ۸ - کشیاف صبا ۹ - شهر ۱۰ - قدس جورابچی ۱۱ - بافندگی ارجمند ۱۲ - کشیافی غلامعلی ۱۳ - جورابچی و برادران .

دوازده کارخانه مشروب سازی

۱ - آرکو ۲ - شمس ۳ - مجیدیه ۴ - البرز ۵ - خورشید ۶ - سه گانه ۷ - آریول ۸ - تهران ۹ - میر ۱۰ - میهن ۱۱ - ایران ۱۲ - یگانه .

سه کارخانه قند

۱ - کارخانه قند کرج ۲ - کهریزک ۳ - ورامین (که بعداً منتقل شد) .

کارخانه های مهم دیگر

۱ - کارخانه دخانیات ۲ - کارخانه سیمان .
۳ - کارخانه های اسلحه سازی و مهمات سازی ارتش .
۴ - کارخانه جوهر نمک ۵ - کارخانه تصفیه مس غنی آباد .
۶ - کارخانه کلیسیرین دولت آباد ۷ - کارخانه تصفیه روغن ورامین .
۸ - کارخانه تعمیرات ونک ۹ - کارخانه شمالی امین آباد .
۱۰ - کارخانه سم سازی امین آباد ۱۱ - کارخانه آجر نموز کرج .

کارخانه کبریت سازی فرشته - کبریت سازی شرق .

کبریت سازی اکباتان (در ایران ۳۵ کارخانه کبریت سازی و محصول آن ۲۳۰ میلیون جعبه است) .

صابون سازی پناه

صابون سازی داروگر

کارخانه ماکارونی سازی لویل آرد سازی گیلان آرد .

بلور سازی توکلی - بلور سازی اسد - بلور سازی مکا - بلور سازی ماک - بلور سازی محمود کاشانی - بلور سازی بنی هاشمی - بلور سازی تهران - بلور سازی خورشید .

کارخانه چرم سازی تهران - شرکت سهامی - چرم سازی روک .
کارخانه اسلانیاس (در ایران ده کارخانه چرم سازی تأسیس شده) .
محصول کارخانه های نوشابه سازی ایران سالیانه ۱۰ میلیون بطریق و شراب ، کنیاک و آبجو ، فقط اذاین مقدار ۱۵۰ هزار بطر الکل صنعتی میباشد .
باهمین سم است که ما بانتحار تدریجی مشغولیم ۱۲

۴ - زیارتگاه و مزارها

در ایران مشاهد و مزارهای زیادی دیده میشود که بعضی از خود میبرسند اولاد ائمه اطهار در ایران چه میکنند .

باید دانست که این آفازاده ها و آل علی بملی در دوران مختلفه بایران روی آوردند زیرا بنی امیه و بنی عباس که غاصب خلافت بودند اولاد علی را مورد اهانت و تحقیر قرار میدادند لذا عده زیادی از سادات عظام در ایام ولایتعهدی حضرت امام رضا علیه السلام از حجاز و یمن و عراق بمزم خراسان حرکت نمودند اما هنوز غالب آنها بمقصد نرسیده بودند که واقعه شهادت حضرت رویداد لذا بنا بر اشاره خلیفه حکام و امرا کایه سادات را دستگیر و بعضی را مقتول ساختند . مهمترین کاروانیکه بطور دسته جمعی حرکت مینمودند دو قسمت بودند :

اول - جماعتی که با حضرت فاطمه ملقب بمصومه بنت موسی بن جعفر (ع) همراه بودند و در حدود ساهه مورد تعرض لشکر مأمون واقع مقتول و یا پراکنده شدند . همچنین ساداتی کسه در اثر فشار حکومت جابره حجاج بن یوسف ثقفی در عراق بایران پناه آوردند .

دوم - دومین دسته از سادات عظام که باهمینه خاصی از حجاز وارد ایران شدند اتباع و همراهان امامزاده احمد بن الموسی الکاظم (ع) معروف بشاه چراغ هستند .

امامزاده های شهری عده بیشماری بوده اند که غالباً ددوره سلاطین آل بویه در امور دولتی و عمومی هم شرکت داشته اند اسامی ونسب آنسان در کتاب منقذ الطالبيه و جنة النعیم مفصلاً درج شده .

اینک مقابر امامزاده ها و بقاع و اماکن متبرکه که شهری و تهران و اطراف تهران را که با جغرافیای تهران - ری ارتباط دارد بترتیب مینویسیم :

بقاء و اماکن متبرکه که تهران و حومه

- ۱ - حضرت عبدالعظیم با چهار واسطه اولاد امام حسن (ع) مدفون در شهر ری .
- ۲ - امامزاده حمزه اولاد امام موسی کاظم (ع) > > >
- ۳ - امامزاده طاهر نواده حضرت سجاد (ع) > > >
- ۴ - امامزاده عبدالله با چهار واسطه اولاد حضرت سجاد (ع) > > >

- ۵ - ابن بابویه ابو جعفر محمد بن حسین بن موسی بن بابویه در شمال خاوری ری
- ۶ - بی بی زبیده اولاد امام حسین (ع) کنارجاده تهران - ری
- ۷ - امامزاده هادی مسجد ماشاءالله باچند واسطه اولاد امام موسی کاظم شمال شهر ری
- ۸ - دوبرادران باهفت واسطه اولاد امام حسن مجتبی (ع) شهر ری
- ۹ - سه دختران جنوب باغ سراج الملک >
- ۱۰ - امامزاده ابوالحسن فرزند امام جعفر صادق (ع) آب اندرمان شمال باختری ری
- ۱۱ - جوانرود قصاب در منصور آباد شهر ری
- ۱۲ - بقعه چهل تن دولاب
- ۱۳ - سید ملک خاتون خواهر امام رضا (ع) مسگر آباد دولاب
- ۱۴ - امامزاده اهل بن علی اولاد امیر المؤمنین علی (ع) > >
- ۱۵ - امامزاده معصوم صالح فرزند حضرت سجاد (ع) فرح زاد شمیران
- ۱۶ - امامزاده ابوطالب باچند واسطه اولاد امام حسین (ع) > >
- ۱۷ - امامزاده داود عماد بن جعفر بن نوح بن عقیل بن هادی بن حضرت سجاد (ع) شمال فرح زاد
- ۱۸ - امامزاده مطیب باسه واسطه اولاد امام موسی کاظم (ع) تپه اوین
- ۱۹ - امامزاده عزیز فرزند محسن بن موسی کاظم (ع) > >
- ۲۰ - امامزاده سید محمدولی باچند واسطه اولاد حضرت سجاد (ع) کوههای درکه
- ۲۱ - امامزاده ابراهیم پس قلعه شمیران
- ۲۲ - امامزاده صالح فرزند امام موسی کاظم وچنارکهن تجریش
- ۲۳ - امامزاده قاسم از اولاد امام حسن (ع) بین تجریش و دزبند
- ۲۴ - امامزاده علی اکبر از اولاد امام زین العابدین (ع) چیز شمیران
- ۲۵ - امامزاده اسمعیل بن زکریا در > >
- (تپه چیز بیش از اسلام محل آتشکده ایرانیهای مقیم ری بوده)
- ۲۶ - امامزاده چهار برادران (سالم ، ابوطالب ، رضا و رحیم)
- از اولاد شیث فرزند کاظم بن حضرت سجاد (ع) در تپه های لویزان شمیران
- ۲۷ - امامزاده حسن فرزند امام حسن (ع) در جی علیا باختر تهران
- ۲۸ - امامزاده عبدالله فرزند ابوالفضل العباس (ع) > >
- ۲۹ - امامزاده معصوم فرزند امام محمد باقر (ع) بریانک >
- ۳۰ - امامزاده عین علی و زین علی باچند واسطه اولاد امام حسین (ع) در پونک
- ۳۱ - بقعه شیخ عبدالله (از علمای معروف) در طرشت
- ۳۲ - هفت چنار (آنها را اهالی متبرک میدانند) در بریانک
- ۳۳ - امامزاده ابراهیم از اولاد امام موسی بن جعفر (ع) بازار عباس آباد پایتخت
- ۳۴ - امامزاده زید فرزند امام حسن مجتبی (ع) > خیاط ها
- ۳۵ - امامزاده سید محمد ولی > ارسی دوزها
- ۳۶ - امامزاده سید ناصرالدین خیابان خیام
- ۳۷ - امامزاده سید اسمعیل فرزند زکریا اولاد امام موسی کاظم (ع) بازار آهنکرها
- ۳۸ - امامزاده غیبی بازار
- ۳۹ - امامزاده یحیی باغ پسته بک

- ۴۰- مقبره پیرعطا
 ۴۱- چهل تن
 ۴۲- هفت دختران
 ۴۳- چهارده معصوم
 ۴۴- سقاخانه نوروزخان
 ۴۵- چنار پنجعلی (محل دخیل بستن زلفای درباری قاجاریه) داخل عمارت گلستان
 سه راه دانگی
 بازار
 خیابان سیروس
 باغچه علیجان خیابان ناصر خسرو
 پهلوی مسجدشاه

تکیه دولت

تکیه دولت که تا چند سال پیش باقی بود محل عزاداری دربار بود. بدو دارای سقف چوبی بود و چون اطاقهای اشکوب چهارم بواسطه سنگینی سقف شکست برداشته بود لذا طبقه چهارم آنرا برجیدند و مهندسین اروپائی نقشه‌ای برای این فضای بزرگ کشیده و سقف آهنی آلمان سفارش دادند و این سقف بیول آنروز (۱۲۰ هزار تومان) خریداری شد و مبالغ گزافی هم هزینه برداشت تا آنرا در محل پیچ و مهره و سوار کردند.

تکیه دولت بدو چهار طبقه داشت که دورتادور آن بالاخانه‌های متعدد قرار گرفته بود و مانند ابرها و تئاترهای بزرگ فرنگی بالاخانه‌ها صورت لورا داشت و در هر طبقه‌ای نیز تعداد زیادی از این بالاخانه‌ها ساخته شده و اردین از دالانیکه از بیرون بالاخانه‌ها بیکدیگر متصل میگردد وارد میشدند.

در اطاقهای اشکوب اول شاه و اهل حرم و اندرون می‌نشستند. جلو تمام بالاخانه‌ها که خانمهای درباری نشسته بودند پرده زنبوری کشیده میشد و چون شاه همه روزه در مجلس تفریه حاضر میگردد لذا پیش از حضور شاه مراسم آغاز نمیشد، نشانه آمدن شاه هم این بود که چراغ مخصوصی برابر بالاخانه مقرر شاه بالاس درشتی که روی کلاه شاه بود پرتو میانداخت و در نتیجه تلؤلومی دست میداد و تماشاچیان از دیدن اشعه می‌پیمیدند که اعلیحضرت وارد جایگاه مخصوص شده‌اند.

در وسط تکیه محل وسیع کردی بود که يك متر از سطح زمین بلندتر بود و این محل فی الواقع صحنه تئاتر و اختصاص بشیبه خوانها داشت.

دورتادور این سکو راهرویی بود خیابان مساند بپهنای چهار متر که اختصاص بعبور تخت‌روان یزید و حجله قاسم پالکی و کجاوه اسیران و تاخت و تاز شمر و ابن سمد و حرکت قیل و شتر و اسب داشت.

بعد از این خیابان باز هم سطح زمین بلندتر میشد و در این محل خانمهای تماشایی با روپند سفید می‌نشستند. دورتادور تکیه بصورت پله ساخته شده بود، در برابر این پله‌ها (یعنی پشت سر جمعیت) طاق نماهای متعدد ساخته شده بود که اعیان و اشراف و حکام ولایات تزئین کرده و بنام آنها اختصاص داشت. چراغهای بزرگ و پر نور فضای تکیه را همچو روز روشن میساخت.

شیبه خوانی همیشه مجزون نبود بعضی اوقات مخصوصاً روزهاییکه سفر و مأمورین بیکانه دعوت داشتند تفریه‌های خنده دار مانند یوسف - زلیخا و سلیمان - بلقیس که دیوها با کلاه و ماسکهای عجیب و غریب و ادا و اطوار خنده دار شرکت میکردند خوانده میشد.

از سقف تکیه اطاقک زیبایی که مزین بگل و لاله بود باقرقره و طناب جبریل یا حضرت

سليمان را بالا و پائين ميآورد يا پيغمبر بآن وسيله بعراج ميرفت. پيش از شروع تعزیه دسته موزيك عزيز السلطان كه آلات آن از نقره ساخته شده بود و ملكه انگلستان برای شاه بarmen فرستاده بود. بناختن آهنگهای مخصوصی شروع کرده و دور تكيه گردش ميكردند. سپس اسبهای يديكي با طاقه شالهای گران قيمت وزين و برگ مرصع عبور کرده بعد دسته زنيور كخانه ميآمد سنك ميزدند.

بايد دانست تمام دستگاههای موزيك بطور كامل با تمام گوشه ها در اين تعزیه خوانده ميشد كه امروز كه تر خواننده ها مطلع بآن نكات دقيق و حساس آن هستند و بچه های كاشي را بزرجمتی آماده و تعليم ميدادند.

در شب آخر تعزیه در تكيه را می بستند و قرق ميكردند و شاه و عزيز سلطان بوسط صحنه ميآمدند و خواجه باشي ميرفت جلوی طاق نماي اعيان و بزرگان و هريك از صاحبان طاق نما مبالغی بول طلا بابت هزینه تعزیه تقديم شاه مينمودند.

۳ - آب تهران

موضوع آب تهران از زمان آغامحمد خان قاجار كسب اهميت نمود و هميشه مطمح نظر اوليائي امور بوده است. در اواسط سلطنت محمد شاه (۱۲۵۵ هـ. ق) حاجي ميرزا آغاسي دونهر بزرگ از رودخانه كرج جدا کرده بتهران آورد. يكي از آن نهرها از دامنه البرز عبور و از شمال طرشت گذشته بقریه عباس آباد منتهی ميشد و هنوز آثار آن نهر باقيست. پس از عزل ميرزا آغاسي از آوردن آب جلوگيري و آن نهر بي استفاده شد. ديگری نهریست كه از زیر چاه قزوین گذشته تاقریه يافت آباد ادامه يافت و هنوز هم دایر است.

از اين تاريخ بيست و سه سال تهران منحصر بچند رشته قنات وقفی و غير وقف شده و اهالی از حيث آب در مضيقه افتاده بودند تا آنكه ميرزا عيسي وزير اقدام بخرچندين قنات نمود. در اواخر سلطنت ناصر الدين شاه چند نفر اروپائي امتياز حفر چاههای عميق را گرفته و در شمال تهران شروع بكار نمودند ولی در ضمن عمل مته چاه كنی شكست و بواسطه نبودن وسائل و مشكلات ديگر صاحب امتياز موفق بادامه كار نشد و ديگر در موضوع آب اقدامي بعمل نيامد تا سال ۱۳۰۰ زمان نخست وزيري آقای سيد ضياء الدين كه شهرداري تهران سر و صورت اساسی قانوني بغير گرفت و برای تنظيم امر آبياري اقداماتی بعمل آورد و در نظر بود بدو اسيدي در جاجرود بسته شود ولی چون هزینه آن نزديك دو ميليون تومان ميشد و شهرداری هم سرمايه نداشت لذا موضوع معوق ماند ولی در سال ۱۳۰۶ كه خشكسالی بود و آب تهران خیلی كم شد مجدداً فكر شرق تهران كرج قوت گرفت و پس از بررسی های لازمه مجرای ازابلاي پيلقان قريه سرچوب كشیده شد كه نزديك چشمد آباد ظاهر ميشود. طول آن ۵۳ كيلومتر كه ۲۰ كيلومتر آن زیر زمین است و از كلاك وارد در مجرای متوازی ميشود كه هر نانيه يك متر مكعب آب وارد مجرای شهر ميشود.

در سال ۱۳۲۵ موضوع اوله كشی كه سالها بود در اطراف آن صحبت ميشد بصورت جدی بر حله عمل درآمد و تا كنون قريب صد ميليون تومان هزینه آن شده و با شركت سراكساندر كيپ پيمان انجام آن بسته شده است و محتمل است تا سال ۱۳۳۳ (اگر حوادث و وقایعی مانع ادامه كار

نشود) امر لوله کشی پایان برسد و در همین حدود مبلغ هزینه بقایای کار تا اتمام آنست اینک منابع آن ساخته و پرداخته و نزدیک اتمام است.

سه منبع بزرگ سه قسمتی در یوسف آباد - بهجت آباد - عباس آباد که هر یک شصت هزار متر مکعب آب میگیرد.

و سه منبع کوچک دو قسمتی در قصر قاجار - جلایه - عشرت آباد که هر یک چهل هزار متر مکعب آب میگیرد.

طول لوله کشی تهران ۳۶ کیلومتر لوله فولادی ازمغزن تا مجرای کرچ و ۸ کیلومتر از مجرا تا تصفیه خانه شصت کیلومتر لوله اصلی و ۳ کیلومتر لوله فولادی فرعی و تا پایان سال ۱۳۳۲ هفتاد و پنج درصد کار لوله کشی با اتمام رسیده. وضع آب تهران فعلاً بصورت اسفانگیزی درآمد و هیچکس از خطر بیماریهای تیفوئید و غیره مصون نیست مگر آنکه آب را شخصاً جوشانده و تصفیه نماید.

آب تهران از دو منبع تأمین میشود:

الف) از رودخانه کرچ حداقل ۱۲۰ و حداکثر ۱۴۰ سنک.

ب) آب قنات که از قناتهای مشروحه زیر بدست میآید:

- ۱ - قنات مخلص آباد ۲ - قنات وزیر ۳ - قنات بهجت آباد ۴ - قنات کرچی
- ۵ - قنات کریم آباد ۶ - قنات کوثریه ۷ - قنات دارا آباد ۸ - قنات نجف آباد
- ۹ - قنات یوسف آباد ۱۰ - قنات سلیمانیه ۱۱ - قنات مجیدیه ۱۲ - قنات سردار
- ۱۳ - قنات ناودانک ۱۴ - قنات ولنچک ۱۵ - قنات باغ کوکب ۱۶ - قنات دیبا
- ۱۷ - قنات بانک سپه ۱۸ - قنات باغ صبا ۱۹ - قنات اراج ۲۰ - قنات گل افشان

وقناتهای وقفی مانند:

- ۱ - قنات شاه ۲ - قنات سنگلج ۳ - قنات مهرگرد ۴ - قنات پامنار
- ۵ - قنات حاج علیرضا ۶ - قنات نظامیه ۷ - قنات مدرسه سپهسالار ۸ - قنات بریانک
- ۹ - قنات اکبر آباد ۱۰ - قنات ناصر الملک ۱۱ - قنات جنت آباد رحمت آباد ۱۲ - قنات پونک
- ۱۳ - قنات صدقه ۱۴ - قنات صاحب الزمانی ۱۵ - قنات حاج محمدعلی ۱۶ - قنات ناصری
- ۱۷ - قنات شهاب الملک و قناتهای باغشاه، امیر آباد، شیران، سفارت انگلیس و روس.

و چون این آبها کفایت تهران را نمیداد لذا شهرداری و اشخاص به حفر چاههای عمیق اقدام نمودند که کمک قابل ملاحظه ای بآب تهران نمود.

چاههای عمیق سازمان لوله کشی:

- ۱ - میدان شهنار ۲ - میدان فردوسی ۳ - آتش نشانی ۴ - دروازه قزوین
- ۵ - خیابان کاشانی ۶ - پشت شهرداری ۷ - خیابان بهادر که جمعاً ۷۵۰ اسب قدرت موتور آنهاست.

چاههای عمیق شخصی که در تهران تاکنون حفر شده که عمق آنها گاهی از صد متر هم تجاوز کرده و هر یک پنج یا شش سنک آب دارند.

- ۱ - چاه عمیق کاخ همایونی ۲ - دخانیات ۳ - بیمارستان بازرگانی
 - ۴ - باغ بی سیم نجف آباد ۵ - کانون آموزش ۶ - شیروخورشید باغ فردوس
 - ۷ - خیابان جهان پناه ۸ - سلسیل تخته سه لایی ۹ - یخچال زینا دولاب
 - ۱۰ - باغ سهام الدوله ۱۱ - زمردی ۱۲ - الهیه فخرالدوله
 - ۱۳ - باغ فردوس شیران ۱۴ - باغ کوکب قلهک ۱۵ - منوی قیطریه
- پرآب ترین قناتها قنات مخلص آباد ، قنات شاه و قنات وزیراست که هر يك بیش از ۸ سنك آب دارند .

همچنین چاه عمیقی در شیپان شیران زده شده که در حدود ۵۰ سنك آب دارد .

پست و تلگراف

ایران یکی از کشورهای کهن است که با ایجاد پست میادرت ورزیده است آنچه محقق است دولت ایران از آغاز تشکیل سلطنت هخامنشی ها پیک وجا پارها را بترتیب خاص و بنا بقضیات آن زمان بوجود آورده است ولی پست بصورت امروزی تقریباً هشتاد سال پیش (اواسط سلطنت ناصرالدینشاه) تأسیس شده است و روز بروز بطرف کمال می رود و از همان تاریخ هم تمبر پست بچاپ رسیده و مورد استفاده قرار گرفته است و امروز خطوط پستی در تمام نقاط ایران دایر بوده و بیشتر از در هزار فرسنگ چه بوسیله راه آهن و اتومبیل و راههای دریائی و چه بوسیله پیک سوار و پیاده و پست هوائی قبول مراسلات و محمولات مینماید .

تاسال ۱۲۹۱ هجری قمری پست ایران بدست چاپارچی اداره میشد و او هم زیر نظر وزیر ارتباط کار میکرد بدین ترتیب که گیرنده و فرستنده نامه هر دو مبلغی باید بپردازند ، علاوه موقع چاپ کردن تمبر صد هزار تمبر هم برای خود چاپارچی باشی طبع میکردند .

بالاخره در سال ۱۲۹۲ پستخانه ایران را بشخص اطریشی موسوم به (جی . ریدرز) واگذار کردند و برای اولین مرتبه پست ایران هفته یکدفعه از تهران به تبریز ، رشت حرکت میکرد .

در سال ۱۲۹۴ ه . ق . دولت ایران بعضویت پست بین الملل پذیرفته شد و همان سال (ستاهل) نام روسی بجای (ریدرز) آمد ، مدت ریاست ستاهل خیلی کوتاه بود بعداً بدست ایرانیها با مستشاران بلژیکی اداره میشد بطوریکه در هفتاد سال پیش ۷۳ پستخانه در ایران دایر بود .

تلگراف - در سال ۱۲۷۶ که ناصرالدینشاه از مسافرت اروپا برگشت یکمرتبه مصمم تلگراف بین تهران و سلطانیه و سپس تا تبریز دادرگشت و تاسال ۱۲۷۹ تساجلفا کشیده شد . چندی بعد کمپانی هند و اروپائی انگلیسی سیمهای تلگراف جلفا - بوشهر را احداث کرد که در زمسان پهلوی نقید بدولت ایران واگذار شد .

مطبوعات تهران

اساساً تاریخ روزنامه نگاری با کشمکشهای دسته ها و طبقات و اختلافات حزبی توأم بوده و غالباً مدیران یا صاحبان امتیاز و نویسندگان گرفتار مشقات و سختیها شده و گاهی برشاید غلبه جسته و منویات خود را بروفق دلخواه بموقع اجرا گذارده اند . البته بعضی در راه رسیدن بمقصد فدا شده اند و عده ای شاهد فتح و ظفر را در آغوش گرفته بهدف نهائی خود رسیده اند .

چنانکه میرزا جهانگیرخان شیرازی مدیر و نویسنده روزنامه انقلابی صوراسرافیل و مدیر

روزنامه (روح القدس) و متین السلطنه صاحب امتیاز و ناشر روزنامه (عصر جدید) و رکن الاسلام مدیر روزنامه (کوکب ایران) محمد مسعود مدیر روزنامه (مرد امروز) و احمد دهقان مدیر مجله (تهران مصور) شربت نسا کواد شهادت را چشیده و نیز کسانی همچون مجد الاسلام کرمانی مدیر روزنامه (ندای وطن) و میرزا حسین خان صبا مؤسس ستاره ایران و کسان بسیار دیگر تبعید شدند یا زندان افتادند.

از طرف دیگر مردان دیگر بزرگوار رسیدند مانند مرحوم داور مدیر روزنامه (مرد آزاد) سید حسن تقی زاده نویسنده مجله (کاه) سید ضیاء الدین مدیر روزنامه (رعد) مرحوم سید محمد تدین مدیر روزنامه (صدای تهران) دشتی، مسعودی، فرامرزی و غیره به مقام و کسالت، سفارت و وزارت و نخست وزیری رسیدند.

اولین روزنامه با سم روزنامه (وقایع اتفاقیه) در ربیع الثانی ۱۲۶۷ هجری بنا بشوق مرحوم امیر کبیر در تهران منتشر شد. همچنین روزنامه (دولت علیه ایران) به مدیریت ابوالحسن خان غفاری در تهران انتشار یافت.

خلاصه آنکه ظهور روزنامه در اوایل سلطنت ناصرالدین شاه شروع و اوایل سلطنت مظفرالدین شاه بر قدرت و نفوذ مطبوعات فارسی افزوده شد. مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی روزنامه (عروة الوثقی) و برنسر ملک خان روزنامه (قانون) و مؤبد الاسلام (جبل التین) را در خارج انتشار داد. ولی خریداران آنها بیشتر تهرانیها بودند.

بعد از اعلام فرمان مشروطیت و دایر شدن دارالشواری ملی روزنامه های زیادی بظهور رسیدند و پس از بمباران مجلس از بین رفتند، مانند: ندای وطن، مساوات، تمدن، روح القدس، صویر اسرافیل، شرافت، آئینه غیب نما، پرورش، اقیانوس، اصناف، ارشاد و غیره.

در استبداد صغیر که روح ارتجاع طلبی و خود سیری در بار باغشاه فوق الاماده قدرت داشت، نه تنها از انتشار و طبع مطبوعات اجتماعی که ذائیده مشروطیت بود جلوگیری شد. بلکه کاشیهایی تازه کار جهت شماره گذاری خانه ها و دکانه ها را افراد سرباز سیلاخوری و سواران قراجه داغی و لوطیه های محلات تهران به عنوان یادگار مشروطه و مخالفت با دین مبین ۱۴ شکستند و بدور ریختند. در دوره دوم مجلس شورای ملی مجدداً بازار مطبوعات ملی بارونق شد و نشریات صورت بهتری بخود گرفت. جرائد طریق تکامل در پیش گرفته و هر یک با سبک مخصوص و مسلک خاصی شروع با انتشار نمودند.

بعد از افتتاح دوره سوم مجلس شورای ملی مطبوعات از حالت خود کی خارج و روزنامه های نوی همچون (بامداد روشن) (جارچی ملت) و غیره طلوع نمودند.

در اوایل کودتای ۱۲۹۹ قسمتی از روزنامه ها مانند (طوفان) (ستاره ایران) و غیره طوفان و مدیر آنها مورد ضرب و شتم و حبس و تبعید قرار گرفته حتی میرزاده عشقی مدیر روزنامه قرن بیستم که در حقیقت ارکان اقلیت مجلس چهارم بود جاننش را روی این کار گذارد و مانند محمد مسعود ترور شد و قاتل او شناخته نشد.

بعد از کشته شدن میرزاده عشقی و تبعید مدیر طوفان دیگر در دوره قدرت بیست ساله رضاشاه کبیر جراید محدود شدند آنها هم که بودند در حقیقت رسمی یا نیم رسمی بودند.

ولی بلافاصله پس از استعفا و تبعید پهلوی جرایدی طلوع نمودند که غالباً مردمانی کم نام بوده و عفت قلم نداشتند. قوام السلطنه در حکومت خود یک مرتبه تمام جراید را توقیف نمود و

شرایطی برای روزنامه نگاری وضع کرد ولی بعد از سقوط مجدداً هرج و مرج روزنامه نگاری شدت پیدا کرد که هنوز دنباله دارد.

لرد کرزن در کتاب خود می نویسد: مطبوعات ایران هم يك موضوع معما آمیز، رمز نیست، در عین حال که ایران وزارت مطبوعات و مطبعه و روزنامه دارد از هر گونه آزادی قلم و اظهار عقیده و فکر منوع است. در سال ۱۲۶۷ هجری قمری امیر کبیر يك روزنامه ای در تهران دایر نمود که مدیر و سردبیر آن انگلیسی بود. پس از قتل امیر کبیر روزنامه و مدیریتش نابود شد.

مجدداً در سال ۱۲۸۳ يك روزنامه ای بنام تهران انتشار یافت و بزودی موقوف شد. اکنون در سال ۱۳۰۷ سه روزنامه در ایران دایر می باشد: اول ایران روزنامه رسمی ماهی دوم تره نامرتب تحت نظر وزیر مطبوعات انتشار می یابد. شاه ایران گاهی مقاله برای روزنامه ایران می دهد...

دوم روزنامه نیم رسمی اطلاع تحت نظر وزیر انطباعات بطور نامرتب منتشر می گردد. سوم روزنامه شرف مصور عکس وزیران و بزرگان ایران را چاپ می کند. بهای تک شماره هر يك از این روزنامه ها يك قران است...

هنگامیکه ناصرالدین شاه از سفر اول فرانک برگشت میرزا حسن خان سپهسالار با كمك يك مدیر اروپائی روزنامه ای فرانسه و فارسی بنام وطن (لاپارسی) تأسیس نمود نخستین شماره آن در پنجم فوریه ۱۸۷۶ (۱۲۹۳) منتشر گردید. در سال ۱۳۰۳ يك روزنامه فرانسه فارسی دیگر بنام «اکودولاپرس» در تهران انتشار یافت و بزودی تعطیل شد.

يك مجله قشونی هم چند ماهی در تهران چاپ شده و از میان رفت... البته «در دوران مشروطیت روزنامه های متعددی در تهران چاپ شده و چون بعضی از آنها بمقدمات ملی و یا مقامات عالیه اهانت می کردند قانون مطبوعات مجرم ۱۳۲۹ قمری آنها را تا اندازه ای محدود نمود ولی چون جرائم آن بپول امروز کم بود لذا چندین قوانین جدید بمجلس رفت و تصویب شد و اینك بیشتر از هر ادا امتیاز روزنامه در تهران باشخص داده شده که مهمترین آنها اطلاعات و بعد کیهان است در بین روزنامه های فکاهی روزنامه باباشمل، توفیق، حساسی بابا و بین مجلات مجله ماهیانه و هفتگی اطلاعات، تهران مصور، روشنفکر، ترقی. بعضی از وزارتخانه ها و ادارات و نگاهها دارای نشریه و مجله مستقلی هستند.

کتابخانه های مهم تهران

در تهران کتابخانه و قرائت خانه بسیار کم است متأسفانه مشتری همین کتابخانه های انگشت شمار هم بسیار ناچیز است. اگر کسی بصددا پیاله آفروشی و مشروب فروشی سری بزند ملاحظه می کند که پشت میزها و بارها جای خالی موجود نیست ولی مدیران کتابخانه ها از کمی از بساب رجوع غالباً چرت می زنند شما در تبلیغات رادیو و روزنامه و غیره هیچ شنیده اید که مردم را دعوت برفتن فلان خانه بنمایند؟ و حال اینکه...

بگذرد سخن در مورد فرهنگ و رغبت مردم بکتاب و کتابخانه بسیار است روزی در یکی از کتابخانه های عمومی که ۲۵ نفر خواننده و ادباب رجوع داشت رفتم و خواستم رغبت مردم را بنوع کتاب بدانم. از این تعداد کم ۱۷ نفر زمان می خوانند ۸ نفر کتب مختلفه...

اینک کتابخانه های مهم :

۱ - کتابخانه ملی	در حدود پنجاه هزار (۴۰۰۰ آن خطی) کتاب دارد
۲ - مجلس شورای ملی	چهل هزار (۶۰۰۰ آن خطی) کتاب دارد
۳ - دانشسرا و دانشکده ادبیات	بیست و پنج هزار کتاب
۴ - معقول و منقول	» » »
۵ - دانشکده حقوق	» » »
۶ - حاج حسین آقا	هیجده هزار کتاب
۷ - دانشکده فنی	بیست هزار کتاب
۸ - بانک ملی	چهارده هزار و پانصد کتاب
۹ - دانشکده افسری	شانزده هزار کتاب
۱۰ - دانشگاه چنگ	ده هزار کتاب
۱۱ - دانشکده پزشکی	دوازده هزار کتاب
۱۲ - باستان شناسی	چهار هزار کتاب
۱۳ - سلطنتی	دو هزار و پانصد کتاب
۱۴ - اطلاعات سفارت امریکا	-
۱۵ - روزنامه اطلاعات	-
۱۶ - بنگاه راه آهن	-

در تهران سابقاً قرائت خانه زیاد بود و حتی برای مدیران آن نیز استفاده مادی هم داشت ولی چون اجتماع روشنفکران و جوانان در اینگونه بنگاهها بگفتگوهای سیاسی و احیاناً زدو خورد منجر میشد لذا تدریجاً آنها بسته شد و فعلاً در چند برزن قرائت خانه دایر است، قرائت خانه آریاهم پشت شهرداری چندینست دایر است .

انتشارات و تبلیغات

در تهران دو استودیو موجود است استودیوی کشور ، استودیوی نیروی هوایی .
رادیو تهران در حال حاضر روزهای عادی ۱۵ ساعت و روزهای جمعه و جشنها ۱۸ ساعت .
وسیله سه دستگاه فرستنده با امواج مختلفه ۱۹ - ۳۱ - ۴۹ - ۷۵ و ۳۳۵ بخش میشود .
در تهران دو مرکز فرستنده هست .

(۱) - مرکز فرستنده اداره کل تبلیغات سه دستگاه
 ۳۲ کیلوانی
 ۲۰ کیلوانی
 ۲ کیلوانی

(۲) - استودیوی نیروی هوایی با قدرت ۸۰۰ اسب روی امواج ۴۸ و ۴۰۰
 در شهرستانها نیز استودیوی فرستنده هست که قدرت مختلف دارند مانند :

۱ - تبریز روی موج ۴۹ و ۲۰۰	۲ - مشهد م ۴۸ و ۲۰۰	۳ - اصفهان م ۴۴
۴ - شیراز م ۳۶۵	۵ - رشت م ۲۰۰	۶ - کرمانشاهان م ۲۰۰
۷ - کرمان م ۳۷۵	۸ - رضایه م ۴۴	۹ - اهواز م ۳۷
۱۰ - کردستان م ۴۴۵	۱۱ - خرم آباد م ۴۴	

فرستنده تبریز بین شهرستانها از همه قویتر و برنامه آن روزانه سه مرتبه صبح و ظهر و عصر در حدود هشت ساعت برنامه اجرا مینماید .

بهداری و بهداشت

وضع بهداشت تهران نسبت بسایر شهرستانهای ایران خوبست ولی هنوز بپایه بهداشت پایتخت های کشورهای متمدن نرسیده .
لرد گرژن در کتاب خود مینویسد :

در ایران بهداشت وجود ندارد، بیماریهای تیفوس و تیفوئید، اسهال خونی، وبا، طاعون، آبله و اخیراً سل بطور مرمز و ساری درسراسر ایران یافت میشود ...

ناصرالدین شاه پس از مسافرت اروپا و دیدن اوضاع ارتش آنجا درصدد برآمد در تهران يك بیمارستان نظامی تأسیس کند . بیمارستان نظامی تهران بیست تخت خواب دارد . بودجه آنرا بیکی از افسران پیرمیدهد ... بدیهی است که چنین بیمارستانی هیچوقت پزشك و دارو و پرستار نخواهد داشت و هر وقت از اوضاع آنجا تحقیق کنند میگویند سیاس خداپرا که تمام سربازان و جانبازان قبله عالم کوچکترین ملالی ندانند ... انتهی .

مقصود لرد گرژن بیمارستان احمدیه است که اوایل سلطنت پهلوی فقید برچیده و تبدیل بیمارستان شماره ۲ ارتش گردید و در مدت سلطنت رضاشاه کبیر بهداشت تهران تا اندازهائی ترقی کرد و بعد بر تعداد بیمارستانها افزوده شد که دنباله توجه باز دیاد بیمارستانها هنوز ادامه دارد .

اینك صورت مؤسسات بهداشتی :

الف) آنچه مربوط بوزارت بهداشت است .

۱ - بیمارستان شفا بحیائیان	خیابان ژاله
۲ - بیمارستان نجات	خیابان سپه
۳ - بیمارستان سمید تختخوابی	جنوب باغشاه
۴ - بیمارستان مسلولین بوعلی	میدان فوزیه
۵ - بیمارستان فیروزآبادی	شهر ری
۶ - درمانگاه شماره ۱	هدایت خیابان اسلامبول
۷ - درمانگاه شماره ۲	سیروس خیابان سیروس
۸ - درمانگاه شماره ۳	ری کوچه در بدر
۹ - درمانگاه شماره ۴	خیابان خراسان
۱۰ - درمانگاه شماره ۵	نظام الملك عشرت آباد
۱۱ - آسایشگاه مسلولین	شاه آباد شیران
۱۲ - بیمارستان پلشت	ورامین
۱۳ - بیمارستان علیشاه عوض	شهریار
۱۴ - بیمارستان شهناز پهلوی	حصارك

ب) بیمارستانهاییکه مربوط بشهرداریست :

- ۱ - پرورشگاه بینوایان مخصوص کودکان
خیابان قزوین

۲ - شیرخوارگاه خیابان شاهرضا

۳ - بیمارستان درجه ۱ خیابان سرنا

۴ - بیمارستان درجه ۲ خیابان سی متری

(ج) - آنچه مربوط سازمان شاهنشاهی است :

۱ - بخش یکصد تختخواهی بیمارستان پهلوی جمشیدیه

۲ - درمانگاه مبارزه با کچلی خیابان قوام السلطنه

۳ - بخش یکصد و پنجاه تختخواهی حوادث و سوانح بیمارستان ابن سینا

۴ - درمانگاه عکس برداری خیابان مارشال استالین

۵ - درمانگاه مبارزه با بیماریهای آمیزشی ناحیه ۱۰

۶ - آموزشگاه پرستاری و درمانگاه اشرف پهلوی باغ فردوس

(د) - سایر نگاهها :

۱ - بیمارستان بازرگانی خیابان دی

۲ - درمانگاه دریفوس انتهای خیابان شهباز

۳ - بیمارستان مفرح نازی آباد

۴ - درمانگاههای حومه جی و بریانک - نیاوران - تجریش - قلهک - یافت آباد

۵ - بیمارستانهای : رازی ، روزه ، فارابی ، وزیری ، امیراعلم ، پهلوی ، کوه رشاد ،

امریکائی ، باهر ، حافظی ، چهارزی ، میثاقیه ، رضاتور ، ریاضی ، مهر ، لولاگر ، نجمیه ،

مازندران ، ویژه ، یزدی ، بیمارستان شوروی ، بانک ملی ، وزارت راه ، شهررانی و بیمارستانهای

ارتش . ضمناً دوتهران ۸۰۰ پزشک (تمام ایران ۲۵۰۰) و ۳۰۰ ماما (تمام ایران ۶۰۰) و

۴۰۰ داروساز (تمام ایران ۱۰۰۰) و ۲۵۰ دندان پزشک (تمام ایران ۶۵۰ نفر) مطب

دایر کرده اند .

بنگاههای خیریه تهران

بعلت هجوم بیکارها یا افراد تنبل و مملول دعات و آدابها بتهران مخصوصاً از شهر یور

۱۳۲۰ بیمه بنگاههای دولتی و ملی برای نگاهداری آنان تشکیل شده که مؤسسات مهم

آنها عبارتند از :

الف (سازمان شاهنشاهی در فروردین ۱۳۲۶ بنام سازمان شاهنشاهی و خدمات

اجتماعی در تهران تشکیل شد و تاکنون قریب یکصد درمانگاه که بوسیله پزشکان آلمانی ، اطریشی

و ایرانی اداره میشود در نقاط مختلفه ایران تشکیل شده .

ب. علاوه کانون کار و آموزش ، آموزشگاه پرستاری ، آموزشگاه فنی از تأسیسات آنست

ضمناً با فقر و بیسوادی مبارزه میکنند .

ب) بنگاه حمایت مادران که در سال ۱۳۱۹ تشکیل شد شامل : زایشگاه ، شیرخوارگاه ،

درمانگاه و مطب عمومی میباشد .

ج) جمعیت شیر و خورشید ایران که در دوران اعلیحضرت فقید سر و صورتی بخود

گرفته و هنگام سیل و زلزله و آتش سوزی و غیره کمک قابل توجهی بمصدومین و اشخاص مینماید .

د) بنگاه تعاون عمومی امین آباد که در حکومت سپهبد رزم آرا تأسیس شد .

ه) پرورشگاه شهرداری که قریب ۶۰۰ دختر و پسر بچه را نگهداری و آنها مشغول تحصیل و کسب حرفه های صنعتی میباشند .

و) شیرخوارگاه شهرداری که در حدود ۴۰۰ نفر طفل شیرخوار نگهداری مینماید .

روشنائی تهران قدیم

سابقاً بازارها و گذرها بوسیله چراغ موشی که بوسیله فتیله آلوده به پیه میسوخت روشنائی شهر را تأمین مینمود ، ولی ناصرالدین شاه از فرنگستان که مراجعت نمود متخصصی باخود آورد که برق تهران بوسیله گاز تأمین شود گویند حتی لوله های گاز را در خیابان چراغ گاز (که بعداً اسم او چراغ برق و فعلاً خیابان امیرکبیر نامیده میشود) گاز گذاردند و بعللی حاج میرزا حسین خان سپهسالار از ادامه کار خود منصرف گردید .

تا چندی روشنائی شهر بوسیله شمع گچی در فانوس یا چراغهای فتیله ای نفتی نمره (۵) یا (۷) تأمین میگردد .

تا اینکه کارخانه برق وارد شد و مردم با روشنائی و خواص آن تدریجاً آشنائی پیدا کردند . يك موتور برق در سرای امیر بهادر متعلق به حاج امین الضرب بود که باقوه ۲۰ اسب و قدرت ۸ کیلووات که تا ۵۰ متر اطراف بوسیله ۱۹۲ لامپ ۱۶ و ۲۲ شغی روشن میشد . يك موتور برق هم درازك بود که فقط در شبهای جشن عمارت های سلطنتی و محوطه باب همايون را روشن میکرد ولی بازم کفاف حوائج حوزه سلطنتی را نمینمود .

يك موتور دیگر در خیابان چراغ برق (امیرکبیر) نصب شد (۱۲۸۸ شمسی) بقوه ۵۰۰ اسب و قدرت ۳۰۰ کیلووات که ۱۴۰۰ لامپ در خانه ها و معابر نصب نموده بود .

ولی این تأسیسات مختصر که جریان برق را بوسیله تیرهای چوبی و خط های هوایی توزیع مینمود و فقط هنگام شب دائرود شایسته شئون پایتخت کشور شاهنشاهی نبود لذا در ۱۳۱۶ علیحضرت فقید دستور تأسیس برق جدید صادر نمودند ولی متصدیان امر بدون در نظر گرفتن احتیاج روزافزون تهران مبنای قدرت برق را ۱۰۰ کیلووات گذاشتند .

روشنائی و برق جدید تهران

شرکت اشکودا که رنده مناقصه شناخته شده بود چهار دستگاه نوربو ژنراتور هر کدام بقدرت ۱۶۰۰ و شش هزارولت سفارش داد و همچنین مقداری کابل شش هزار و هزارولتی و ۲۴ پست ترانسفورماتور هر کدام بقدرت ۳۰۰ کیلووات در ۲۴ نقطه شهر نصب گردید . مردم تهران بدو استقبال از برق نمینمودند ولی هنگامیکه پی بفرایند آن بردند مخصوصاً کارخانه ها و مؤسسات و غیره لذا از سال ۱۳۱۸ مردم برای گرفتن برق فشار آوردند . آمار زیر توجه و علاقه تدریجی مردم تهران را به برق نشان میدهد :

در سال ۱۳۱۶ مشترک ۱۱ نفر .

در سال ۱۳۱۸ مشترک ۶۹۲ نفر و هر سال بر تعداد مشترکین افزوده میشد ناچار کارخانه های سلطنت آباد و کارخانه سیمان از برق مازاد خود کمک به برق تهران مینمودند .

تهران یکصد هزار کیلووات قدرت و نیرو لازم دارد که فعلاً بیست هزار کیلووات آن مهیاست (کارخانه سلطنت آباد دوهزار کیلووات و کارخانه سیمان یک هزار و پانصد کیلووات کمک مینهد و برای

چهار ساعت اول شب در حدود پانصد کیلوات از کارخانه های بانک ملی، سیلو، دانشگاه و راه آهن به برق تهران کمک میشود.

بنگاه برق تهران فعلاً در حدود چهل هزار مشترک دارد که سالیانه یکصد و شصت میلیون ریال عایدی و ساعتی ۵۰ میلیون کیلوات مصرف دارد.

فرهنگ

وضع فرهنگ امروز ما مخصوصاً طرز تحصیل محصلین دبیرستان و دانشگاه بصورتی درآمدی که ارزش سیاسی آن به مراتب بآموزش و پرورش میسرید اصولاً به نفع و سوداها و اربابان و آموزگاران فکر کسب دانش یا تربیت شاگرد نبوده کلاسهای درس را تبدیل به مراکز تبلیغ مرامی احزاب ساخته اند.

فرهنگ ایران در دوران صفویه فقط جنبه ادبی و مذهبی داشت دانشمندی بود که اقلاً عربی خوب مینوشتند و میخواندند فقه، اصول و غیره میدانستند.

در دوران قاجاریه سلاطین و عده ای از رجال با اروپا رفتند، بدو فکر تأسیس دارالفنون بدست توانای مرحوم میرزا تقی خان امیر کبیر پیدا شد و پس از تشکیل هم تاجندی که مستعمل بود یعنی برنامه آن تقلیدی نبود و افرادی تربیت میکرد که وجودشان برای کشور اگر مفید نبود مضر هم واقع نمیشدند.

اینک قسمتی از کتاب مرآت البلدان و نظریه اردگرزن انگلیسی را در اینخصوص مینگاریم :
مرآت البلدان : «مدرسه مبارکه دارالفنون در آردک پادشاهی در محلی که اکنون در خیابان ناصریه و خیابان الماسیه است نهاده و معلمین برای هر علمی از ادوات استریه طلبیده و مسیو جان داود مترجم اول دولت علیه که باین مساموریت باینه رفته بود، (علیه حضرت امپراطور استریه او را با نایل مرام معاودت داد و چند نفر معلم با او همراه نمودند ...

بعد از آنکه معلمین مذکور به دارالفنانه تهران رسیدند و طرف شرقی مدرسه مبارکه نیز تمام شد روز یکشنبه پنجم ماه ربیع الاول این سال (۱۲۶۸ هـ) اولاد شاهزادگان عظام و امرا و اعیان و رجال دولت که برای تحصیل در این مدرسه منتخب شده بودند بتوسط میرزا محمدعلیخان وزیر دول خسارجه شرف اندوز خاکپای مبارک شده بعد از آن به مدرسه مبارکه آمده بهیمنت شروع به تحصیل کردند ...

ابتدا علمی که شروع کردند : مشق پیاده نظام ، مشق توپخانه ، مشق سوار و هندسه ، طب ، جراحی ، علم در سازی و علم معدن بود و مقرر شد که هر دسته لباس علیحده بپوشند که فقط از وضع لباس شغل هر يك معلوم شود .
اردگرزن در کتاب خود مینویسد :

«در هر شهر و ده ایرانی چندین مکتب خانه است حق الزحمه آخوند مکتبی ها از ماهی»
«يك قرآن تاسه قرآن است. در این بنگاهها خواندن و نوشتن فارسی و تلاوت قرآن را می آموزند.»
«قرآن را طوطی وار میخوانند، یعنی کمترین توجهی بفقاه و مفهوم آن ندارند. طرز تدریس»
«در مکتب ایرانی طوریست که بیشتر فراغ تحصیل ها فارسی میخوانند ولی نوشتن نمیدانند، کسانی که»
«هر دو هنر را دارند بلقب عالی (میرزا) ملقب میشوند».

«مدارس عالی و متوسطه به مفهوم اروپائی در ایران یافت نمیشود، در مدارس مذهبی»
«ایران بطور عجیبی علوم طب و فقه و فلسفه تدریس میشود، باین معنی که در مدارس مزبور»

«برنامه و دوره تحصیلی و سایر مقررات معموله وجود ندارد و هرکس هر وقت بخواهد بداند»
«مدارس رفته و مطابق دلخواه از آنجا بیرون بیایند».

«دارالفنون: ناصرالدین شاه در آغاز سلطنت خویش مدرسه‌ای بنام دارالفنون»
«تأسیس کرد. عبارت این مدرسه را مطابق اسلوب مدارس فرنگ ساختند و علاوه بر اطاقهای»
«کلاس دارای کتابخانه، سالون کنسرت و تئاتر میباشد. عبارت اخیر یعنی سالون تئاتر و کنسرت»
«و موزیک بحکم ملاهای تهران از حین انتفاع افتاده است».

«مواد درسی این مدرسه عبارتست از: فارسی، عربی، انگلیسی، فرانسه، روسی،»
«آلمانی، ریاضی، طب، نقشه کشی، فیزیک، شیمی، معدن شناسی، جغرافی و درس مربوطه»
«بنظام هست معلم اروپایی در دارالفنون تدریس میکنند که عبارتند از یک معلم انگلیسی، سه»
«معلم فرانسوی، سه معلم آلمانی، یک معلم لهستانی بعلاوه یک معلم ارمنی جلفائی که زبان»
«روسی درس میدهد».

«من شخصاً بکلاسها سرکشی کرده و حضوراً از شاگردان امتحان حساب، فرانسه،»
«انگلیسی و غیره بعمل آمد بخوبی از عهده برآمدند. بطوریکه شایع است دانشجویان دارالفنون»
«نبونه کاملی از هوش و ذكاء ایرانی میباشند».

«شماره کلیه آنان ۲۵۰۰ میرسد از آنجمله چهل شاگرد در کلاسهای علمی و ادبی و ۷۵»
«در کلاسهای علوم نظام مشغول تحصیل هستند، دوره تحصیل ابتدائی و متوسطه و عالی دارالفنون»
«شش تا هفت سال است ..»

«چوب و فلک معمولی هم در اینجا راه یافته و غالباً بکار میرود، بودجه مدرسه سالی»
«۸۵۰۰ لیره یاسی هزار تومان بدست مخبرالدوله و ذریع معارف و مدیر مدرسه سپرده شده است.»
«جای بسی تأسف است که معارف جدید ایران تا همین اندازه محدود و مقید مانده از»
«آن بدتر آنکه از چهل سال قبل تا بحال همان وضع عادی دیرین را که در بدو تأسیس داشته»
«بدون کوچکترین پیشرفتی محفوظ داشته است انتہی».

اینطور استنباط میشود که اقلاً آنروزها مدرسه‌ای بوده در مورد برنامه خود استقلال
داشته و کسانی بآن مکان مقدس قدم میگذازدند که میخواهند درس بخوانند.

ولی رفته رفته فرهنگ ما ترجمه مختصر و ناقصی از فرهنگ فرانسه شده و فکر تقلید از
برنامه بیگانگان و رسوخ سیاست و عناصر نامحرم و فاسد در این دستگاه حساس کار را بجای رسانده
که دیگر نه نظم و ترتیبی در مدارس هست و نه آموزش و پرورش باید فرهنگ را از سیاست برکنار
نمود، دبستانها دولتی و تعلیم اجباری باشد ولی دبیرستانها حتماً ملی شوند تا مسئول جوانان کشور
معلوم باشد، اگر مدیر یا آموزگاری از حدود وظائف و شئون خود تجاوز کرد یا در کانون دانش
بتبلیغات سیاسی و اموری خارج از برنامه پرداخت اولیای اطفال و انجمن‌های خانه و مدرسه حق
بازخواست از مرتکب داشته باشند و بتوانند دست رد بینه آنها بزنند. در تهران فعلاً قریب
۴۵ دبیرستان و ۴۰۰ دبستان موجود است بعلاوه دانشکده‌های طب، دادوسازی، دامپزشکی،
دندان پزشکی، کشاورزی، فنی، ادبیات، حقوق، هنرهای زیبا، معقول و منقول که آنها
تابع دانشگاه بوده و استقلالی دارند، آیا حقیقتاً در این دبیرستان و دبستان و دانشکده درس خوانده
میشود؟ آیا استادان در دادن درس تحصیلی و امره بشاگردان آزادی عمل دارند؟

تمجب آنجاست که وزرا و رؤسای دانشگاه بلندپروازی هم میکنند. دستگاهی که هنوز

بدوی ترین قدمها را برداشته و تعلیمات ابتدایی را عمومیت نداده ، درصدد تأسیس دانشگاههای متعدد برآمده و چراغی را که بخانه روستا در مسجد افروخته و بولی را که باید صرف باسواد کردن مردم شود در راه دایر نگاه داشتن دانشگاههای متعدد که نه معلم و نه وسیله تعلیم دارند بهدرمیدهند. برنامه تحصیلی ما «آش شله قلمکار» است دولت اجتماع ما هنوز خواندن و نوشتن نمیدانند زیرا دستگاه فعلی هنوز نتوانسته درک کند که ایران محتاج بعلم است و ایرانی را باید قبل از هر چیز باسواد نمود .

بانک های تهران

این بانکها در بیست و چند ساله اخیر در تهران تأسیس و مشغول فعالیت هستند :

- ۱ - بانک ملی
- ۲ - بانک تعاونی سپه
- ۳ - بانک دهنی ایران
- ۴ - بانک کشاورزی و پیشه و هنر
- ۵ - بانک بازرگانی ایران
- ۶ - بانک برنامه
- ۷ - بانک ساختمانی
- ۸ - بانک توسعه صادرات
- ۹ - بانک پارس
- ۱۰ - بانک بیمه بازرگانی
- ۱۱ - بانک تهران
- ۱۲ - بانک صادرات و معادن
- ۱۳ - بانک روس و ایران

تاریخچه بانکداری در ایران

بانکداری و تأسیس بانک در ایران از سال ۱۲۶۷ جمادی الاول ۱۲۸۹ ق . ه شروع میشود و این تاریخ موقعیت که بنگاهی بنام «بانک جدید شرقی» که یک بنگاه انگلیسی بود تصمیم گرفت که ایران و بازرگانی آنرا زیر تسلط خود قرار دهد و بدون تحصیل امتیاز شبهه هایی در مراکز مهم بازرگانی ایران باز نمود و اسکناسهای پنج قرانی زیادی صادر و منتشر نمود ولی پس از دو سال بانک شاهنشاهی ایران شعبات وکل دارائی آنرا به ۲۰۰،۰۰۰ لیره خریداری نمود.

بانک شاهنشاهی ایران - شالوده این بانک توسط بارون جواووس دورویش ریخته شد. امتیاز تأسیس این بانک را ناصرالدین شاه قاجار برای مدت ۷۰ سال بنامبرده و اگذار نمود ، لکن این امتیاز علاوه بر انحصار کامل تجارت ، ساختمان راه آهن و واگن های برقی در کلیه نقاط ایران ، شوسه کردن جاده ها ، استخراج معادن و تهیه وسایل آبیاری ، اجازه گمرکات و غیره و غیره را بدست اومسلم و محرز میساخت و از این نظر با سیاست داخلی و خارجی دولت تماس و منابرت کلی پیدا میکرد .

ولی بارون نامبرده موفق با اجرای مواد پیمان خود نشد و با تأدیه چهل هزار لیره ضمانت بانکی امتیاز او لغو گردید .

مجدداً در تاریخ ۲۷ جمادی الاول ۱۳۰۶ هجری قمری امتیازی جهت تأسیس بسانک و استخراج معادن بدست آورد که مدت شصت سال آزادی حق تجارت در سراسر کشور تأسیس بانک و حق صدور اسکناس و غیره را بدست آورد .

بانک شاهنشاهی ایران در ماه اوت ۱۸۸۹ با سرمایه یک میلیون لیره (صد هزار سهم ده لیره) مرکز خود را در لندن تشکیل داد و این بانک پول و اقتصاد و دارائی و کلیه امور بازرگانی کشور را سالهای متعددی در دست داشت تا اینکه در سال ۱۳۰۹ دولت ایران مبلغ دو بیست هزار لیره برای جبران القای حق صدور اسکناس را بآن بانک پرداخت و صدور اسکناس ببانک ملی ایران اختصاص یافت و در سال ۱۳۲۸ اساس بانک شاهنشاهی بکلی برجسته شد .

بانك روس و ایران

در سال ۱۲۶۸ شمسی روسها در برابر انگلیس ها برای سازمان بانکی در ایران امتیازی از دولت گرفتند و بنگاهی بنام بانك استقراضی ایران در کشور تشکیل دادند.

این بانك شعبه ای از بانك دولتی روسیه و تابع وزارت دارایی آن کشور بود و مانند بانك انگلیس در اغلب شهرستانها شعباتی دایر نمود.

چون منظور از تأسیس این بانك توسعه نفوذ در برابر انگلیسها بود لذا با تبحر رویه عادلانه ای را پیش گرفت و محبوبیتی پیدا کرد. پس از انقلاب اکتبر اساس این بانك درهم ریخت و بانك روس از قایای همان بانك است.

بانك تعاونی شعبه در سال ۱۳۰۴ در محصل محقری با سرمایه ۳۱۸۸۳۰۹۰۰ ریال (موجودی بازبستگی افسران و درجه داران و افراد ادتش) تأسیس یافت و حقوق بازبستگی و مستبری افسران و درجه داران و افراد نظامی و وزارت آنها را مرتباً میپردازد تا اینکه این تعداد اخیراً (شهریور ۱۳۳۲) به ۷۲۹۸ نفر رسیده است.

در این مدت این بانك قریب سی و هشت میلیون ریال بدولت مالیات داده و یکصد و شانزده میلیون ریال سود خالص داشته و بیشتر از بیست میلیون ریال صرف ساختمان اداری مرکزی نمود. و در شهرستانها ۱۷ شعبه دایر نموده است.

بانك ملی

بانك ملی ایران - فکر تأسیس این بانك در ابتدای مشروطیت پیدا شد ولی دستهای مانع انجام آن شد تا اینکه در ۱۴ اردیبهشت ۱۳۰۶ در زمان اعلیحضرت رضاشاه کبیر قسانون تأسیس بانك ملی بتصویب مجلس شورای ملی رسید و سرمایه اولیه آن بیست میلیون ریالی بود که دولت در اختیار بانك گذارد.

در هفدهم شهریور این بانك رسماً افتتاح شد و فعلاً ۱۵۴ شعبه دارد و ترقی این بانك بجای دینیده است که چندین برابر سرمایه اولیه خود ساختمان نموده و چندین برابر آن بدولت و شهرداری و بنگاه لوله کشی و غیره وام داده است و بیشتر از سیصد میلیارد ریال سود خالص آنست این ترازنامه نشان میدهد که بانك استقراضی روس و بانك شاهنشاهی انگلیس چه ثروتی از این کشور بدست آوردند.

یکی از تأسیسات بانك ملی بنگاه صندوق پس انداز است که اخیراً هشتصد و پنجاه میلیون ریال موجودی داشت. در آخر سال مالی ۱۳۳۱ سرمایه بانك ملی به دو میلیارد ریال افزایش یافت.

مطالبات بانك

بستانکاری از بنگاهها و شرکت های دولتی و بانكها و شهرداریها در حدود یکصد و پنجاه میلیون تومان (۱۵۳۲۶۴۳۰۰۰ ریال) از این مبلغ ۱۰۱۶۵ میلیون ریال بشرکت ملی نفت و ۲۱۱۰ میلیون ریال سازمان لوله کشی تهران داده است.

سود ویژه بانك در سال ۱۳۳۱ مبلغ ۲۹۵۰۱۷۷۰۹۰۹۰۶۵ ریال بوده است که پس از وضع هزینه کل و استهلاكات بدست آمده.

بانك كشاورزی

بموجب قانون شهریور ۱۳۰۹ وزارت دارائی مجاز گردید سالیانه مبلغی که از پانصد هزار تومان کمتر نباشد برای تشکیل سرمایه بانك فلاحی پبانك ملی ایران تأدیه نماید و در تاریخ ۲۱ خرداد ۱۳۱۲ قانون تأسیس بانك فلاحی و صنعتی بصوب مجلس شورایی رسید و این بانك بصورت شرکت سهامی با سرمایه ۲۰ میلیون ریال در روز ۲۵ تیرماه ۱۳۱۲ افتتاح یافت ، در چهل شهرستان شعبه و در سی بخش یا شهرستان کوچک نمایندگی تأسیس نموده است .
کار مهم این بانك عبارتست از دادن وامهای کشاورزی و شرکتها و بزرگران و اجاره داران .

وضع قضائی تهران

دادگاههای استان ۱ و ۲ مشتمل بر ۱۶ شعبه دادگاه استان که ۴ شعبه آن بامور جنائی رسیدگی خواهد نمود و ۱۳ دادگاه شهرستان بشرح زیر :

- ۱ - دادگاه بخش ۱۶ شعبه آن در تهران و يك شعبه در كرج و يك شعبه در درامین است .
- ۲ - رشت ...
- ۳ - لاهیجان ...
- ۴ - قزوین ...

دیوان کشور که مافوق کلیه دادگاه ها و شامل ۹ شعبه و محل آن در تهرانست علاوه بر سازمان عمومی فوق دادگاههای زیر بنوبه خود انجام وظیفه مینمایند .

الف) دادگاه عالی انتظامی مخصوص رسیدگی بتخلقات و اخلاق و اعمال و رفتار منافی باحیثیت و شئون قضائی و سوء شهرت مسامحه در انجام وظیفه همچنین ترفیع کارمندان قضائی در پایتخت تشکیل میشود . این دادگاه يك رئیس و چهار عضو عالیرتبه دارد .

ب) دادگاه شرع .

ج) دادگاه بخش شهرداری .

د) دادگاه کیفر گرانفروشان .

ه) دادگاههای اختصاصی نظامی ارتش .

از شهریور ۳۲۰ بانظر طرف کمتر روزی اتفاق افتاده که در تهران حکومت نظامی برقرار نباشد بنا بر این بیشتر پروندههای جنائی بدادگاههای نظامی تابع فرماندار نظامی رجوع شده است .

امور ورزش و باشگاهها

برای بکار انداختن نیروی جوانان همچنین رشد و تقویت نیروی جسمانی مردم ایران در فروردین ۱۳۱۳ انجمن ملی تربیت بدنی و پیشاهنگی ایران تحت ریاست عالیبه اعلیحضرت محمد رضاشاه پهلوی در تهران تشکیل گردید .

رؤسای فدراسیون ها (اسکی ، فوتبال ، وزنه برداری و غیره) کلیه دستورات خود را از این انجمن دریافت میدارند .

وجود این انجمن در پیشرفت امور ورزشی ایران مخصوصاً اثر بسیار نیکویی داشته بطوریکه

در مسابقات بین‌المللی جوانان ما موجدیت سر بلندی و افتخار ایران را فراهم آوردند و در این مدت در تهران باشگاههای زیر تشکیل شده است :

باشگاه : ۱ - آزادات خیابان شاهپور	۲ - آهین خیابان شاه
۳ - بانک ملی	۴ - پیر خیابان عطار
۵ - بوستان ورزش امجدیه خیابان دوزولت	۶ - پینک بونک کلوب زیبا خیابان
شاهرضا ۷ - پولاد کدر وزیردختر	۸ - تاج خیابان ایرانشهر
۹ - تهران میدان شاهپور	۱۰ - دادای میدان بهارستان
۱۱ - دخانیات اداره دخانیات	۱۲ - راه آهن بنگاه راه آهن
۱۳ - ژاندارمری خیابان مختاری	۱۴ - شاهین امجدیه
۱۵ - شماع خیابان چرچیل	۱۶ - لشکر کارد جاده شمیران
۱۷ - باشگاه کارد سلطنتی جمشیدیه	۱۸ - نیکنام حشمت الدوله
۱۹ - نیرو و راستی شاه آباد	

استخرها عبارتست از :

۱ - استخر اشتراک پارک چاله هرز	۲ - استخر امجدیه	۳ - بوت کلوب خیابان پهلوی
۴ - بوستان ورزش امجدیه	۵ - استخر خرم نیاران	۶ - رامسر خیابان شاهرضا
۷ - استخر راه آهن در همان بنگاه	۸ - استخر شهری	۹ - استخر منظریه
۱۰ - استخر ورزش خیابان شاهرضا		

اماکن عمومی پایتخت

شهر تهران دارای پنج هتل (هتل پارک ، هتل پلاس ، هتل رکس ، هتل ریتر و هتل فردوسی) و ۲۶ میهمانخانه از جمله (بلوار جهان ، دربند ، ری ، کیلان ، کیلان نو ، لیستر پلاس و نادری میباشد) و پنج پانسیون (آلابین بلنیر ، بانوتونی بالیسوس ، خساورمیانه ، فیلادفیا و مای تسین) همچنین یکصدوسی و هشت مسافر خانه و سیصد و هفده کافه رستوران است .

۱ - یک ناهار کامل که عبارت از اردور ، سالاد فصل ، سوپ ، دوخوداك یکی خوراك فصل از قبیل دلمه و سبزیجات فصل و املت ، یکی خوراك گوشت (یا ماهی یا پرند) دسر و قهوه و چای مجموعاً در میمانخانه و کافه رستوران درجه ۱ چهل ریال درجه ۲ سی و چهار ریال درجه ۳ ۳۰ ریال میشود .

۲ - شام کامل که عبارت از اردور ، سالاد فصل ، سوپ ، دوخوداك (یکی گوشت یکی ماهی یا پرند) دسر ، قهوه یا چای مجموعاً در میمانخانه و کافه رستوران درجه یک ۵۰ ریال درجه دو ۴۰ ریال درجه سه ۳۵ ریال .

۳ - صبحانه کامل : نان ، کره ، پنیر ، دو عدد تخم مرغ و مربا یا عسل ، شیر و چای یا شیر

وقتی که ، یاشیر و کاکائو مجموعاً در مهبها بخانه و کافه رستوران درجه ۱ بیست ریال درجه ۲ هفده ریال درجه ۳ پانزده ریال میشود .

کرایه تختخواب و اطاق در مهمانخانه های درجه ۱

- ۱ - کرایه اطاق بایک تختخواب ۶۰ ریال .
- ۲ - کرایه اطاق بادو تختخواب ۹۰ ریال .
- ۳ - کرایه تختخواب دراطاق بیش از دونفر هر نفری ۳۰ ریال .
- ۴ - کرایه اطاق بایک تختخواب وحمام خصوصی ۱۰۰ ریال .
- ۵ - کرایه اطاق بادو تختخواب وحمام خصوصی ۱۲۰ ریال .
- ۶ - استفاده ازحمام مهمانخانه برای هر دفعه ۲۰ ریال

کرایه تختخواب و اطاق در مهمانخانه های درجه ۲ و ۳

۳ درجه ۲ درجه

۷- کرایه اطاق بایک تختخواب ۴ ریال ۳۶ ریال کرایه تختخواب در اطاق بیش از

۸- » » یادو » ۵۰ » ۴۵ » دو نفر هر نفری ۱۵ ریال

تماشاخانه و سینما

د تهران ۹ تماشاخانه (ایران ، جامعه یارید ، دهقان ، سعدی ، شاهین ، شهرزاد ، فردوسی ، فرهنگ و کیتی) ۱۱ سینما درجه یک (ایران ، برلیان ، بارک ، تهران ، دیانا ، رکس ، ری ، کریستال ، مایاک ، متروپل و سینما هما) ۱۷ سینما درجه ۲ (البرز ، امیریه ، پارس ، تمدن ، خورشید ، خیام ، دماوند ، زیبا ، فری ، کشور ، ملی ، می امی ، میترا ، میهن ، قور و سینما هولوود) دایر میباشد .

دز تهران ۲۳ میدان (امین‌الملطان) ایستگاه راه‌آهن، ۲۴ اسفند، بهارستان، پاستور، خراسان، ژاله، سرچشمه، سپه، میروس، شاه، شاهپور، شوش، فردوسی، شهناز، قزوین، کاخ، گمرک، مازندران، مخبرالدوله و میدان مجتهدیه (احداث شده).

مجموعه سنگلج سابق که در زمان پهلوی فقید بزمین مسطح تبدیل شده بود به صورت زیبا و مصفاایی درخت کاری و گلکاری شده و بگردشهای عمومی اختصاص داده شده است .

د زېږون ۱۰۲۱ مسجده بناسده که مهمترين آنها مسجد سيمه دار ، مسجد شاه ، مسجد جامع ، مسجد ارك ، مسجد حاج سيد عز الله ميماند .

وسائل نقلیہ شہر تھران

تأجندی پیش اتوبوسرانی خط های مختلفه تهران به ۳۴ خط تقسیم شده بود . وضع اتوبوسرانی تهران فوق العاده نامنظم و بهیچوجه مناسب بایک پایتخت را ندارد . قانونی در اواخر سال ۱۳۳۱ از مجلس شورای ملی گذشت که اتوبوسرانی شهر تهران بشرکتی واگذار شود که نصف سهام آنرا شهرداری داشته باشد ولی این موضوع که بر مطالبه و بعجله از مجلس گذشته بود

بموقع اجرا گذارده نشد فعلا خطوط اتوبوسرانی تهران را به ۱۸ خط شمالی و جنوبی و خاوری و باختری تقسیم نموده اند تا بعداً خطوط فرعی بر آن افزوده شود .

تعداد وسائط نقلیه پایتخت :

۱ - اتوبوس شهری	۱۲۳۴	اتوبوس بیابانی	۱۱۶۴	اتوبوس شخصی	۱۶
۲ - سواری شخصی	۹۳۳۲	سواری کرایه	۶۸۶	تاکسی	۲۲۷۶
۳ - باری شخصی	۳۵۳	باری شهری	۹۳۲	باری بیابانی	۴۳۳۵
۴ - اتومبیلهای سیاسی	۲۰۹	سواری دولتی	۹۲۷	بارکش دولتی	۵۱۶
۵ - موتورسیکلت	۹۲۳	آمبولانس	۳۶	اتوبوس	۵۱۶

آمبولانس شخصی ۱۶

وسائط نقلیه ارتش، ژاندارمری و شهر بانی در اینصورت منظور نشده. نرخ سواری اتوبوس از مبدأ تا مقصد سابقاً (اتوبانک اتوبوسهای بود متعلق بیانک سپه که در تهران مبنکر اتوبوسرانی بود و اتو دانمارک که یک شرکت دانمارکی اتوبوسهای شیک و راحتی وارد کرده ولی ورشکست شد) ۸ شاهی بود و فعلا داخله شهر یکریال حضرت عبدالعظیم ۲ ریال شیران ۳۰۵۰ کرج ۵۰۰ ریال میباشد. نرخ تاکسی ۱۰ ریال ۲ نفر ۱۰ ریال و سه نفر ۱۵ ریال ولی بزودی تغییرات اساسی در مورد اتوبوسرانی تهران داده خواهد شد اتوبوسهای مدرن و پرسدس از آلمان وارد میشود تعداد آنها در حدود هشتصد دستگاه برای وهله اول در نظر گرفته شده و ماشین هر خطی در یک مخصوصی خواهد داشت .

بخش نهم = شهرستانهای تابع استان

اطلاعات تاریخی و جغرافیائی تهران بتفصیل گفته شد ولی چون تهران امروزه به استان تبدیل گردیده و شهرستانهای ساوه ، قزوین ، همدان ، قم و محلات تابع آنست تشریح هر يك از پنج شهرستان دیگر بطور خلاصه لازم بنظر رسید .

۱ - ساوه - این شهرستان از شمال محدود است بخصاك تهران و قزوین از باختر به همدان از جنوب به اراك و از خاور به قم .

شاك ساوه را ۸۱ دهستان ۳۹۶۶ ده تشکیل میدهد از نظر ذراعت غله غیر بوده ، خرپزه و انار آن مشهور است .

مرکز این شهرستان ساوه در ذراویه شمال باختری آن واقع شده ، پهنای آن ۴۵ و درازای آن ۵۰ کیلومتر است . از خاور متصل بیاطلاقهای شوره زار میشود ، شعب سه گانه زربنه رود که رشته شمالی آن از کوههای خرقان ورشته باختری آن از کوههای الوند ورشته جنوبی آن که معروف بدو آب است و از کوههای جابلق سرچشمه میگیرد شهر را مشروب میکنند . فاصله آن از تهران ۱۳۰ کیلومتر جمعیت آن ۱۲۹۰۵ نفر . در سال ۶۱۷ هجری شمسی این شهر توسط سپاهیان مغول غارت شد . کتابخانه معروف آنرا که بزرگترین کتابخانه های دنیا بود آتش زدند .

علاوه بر مسجدی که در داخل شهر است مسجد دیگری بنام مسجد جامع در خارج است که از بناهای کهن است .

دهستانهای ساوه

۱ - دهستان بیات از ۲۹ قریه تشکیل شده که ۱۸ قریه آن در جلگه بقیه در کوهستان واقع ، هوای آن معتدل مایل بسردی است . برای ذراعت از آب چشمه ، قنات و رودخانه استفاده مینمایند . در جنوب قریه بستق در وسط يك تپه چاه عجیبی معروف به بابا کرکر واقعست . يك دبستان و ۱۱ مکتب خانه دارد .

۲ - دهستان جعفر آباد - دارای ۳۱ قریه همگی در جلگه واقع هوای آن معتدل مسایل بگرمی است . برای ذراعت از آب قنات و فاضل آب رودخانه سقران استفاده میشود ذراعت آن غله ، پنبه و سر درختی آن انار فراوانست .

۳ - دهستان حومه شهر - دارای ۸۰ قریه است که ۴ قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقعست ، هوای آن کمی گرم و برای ذراعت از آب رودخانه سقران و مردقناچای ، قنات و چشمه استفاده میشود .

محصول آن غلات ، پنبه و اشجار آن انار و انجیر و انگور است و دبستان و يك مکتب خانه دارد ، شاه عباس در زربنه رود سدی بسته که آثار آن و بناهای تاریخی دیگر دلیل قدمت تاریخی آنست .

۴- دهستان خرقان - که دارای ۹۵ قریه کوهستانی و هوای آن سرد و از آب رودخانه و چشمه و قنات مشروب میشود . محصول آن غلات ، حبوبات و سیب زمینی میباشد . يك دبستان و ۱۴ مکتب خانه دارد .

دره پیغمبر که مقبره اشوئیل در آن واقعست و آثار تاریخی دیگری در دهات آن دیده میشود .

۵ - دهستان وزق چای - از ۹ قریه که همگی در جلگه اند تشکیل شده هوای آن معتدل و از آب رودخانه ، قنات و چشمه سارها برای زراعت استفاده مینمایند . محصول آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و پنبه است . ۶ مکتب خانه دارد .

۶- دهستان زرند - ۹۳ قریه است که ۴۷ آبادی آن در جلگه بقیه در کوهستان واقعست ، هوای آن معتدل و برای زراعت از آب قنات و چشمه استفاده مینمایند . محصول عمده آن غلات ، پنبه و چغندر است . خربزه آن معروف است . در این دهستان ۴ دبستان و ۶ مکتب خانه دایر است .

۷ - دهستان کوهپایه - که از ۲۹ قریه کوهستانی تشکیل شده هوای آن سرد برای زراعت از آب قنات و چشمه سارها استفاده مینمایند . محصول عمده آن غله ، حبوبات و سیب زمینی است . در این دهستان ۳ دبستان و ۴ مکتب خانه دایر است .

۸ - دهستان هزدقانچای - دارای ۶۶ قریه که ۵۵ قریه آن در جلگه بقیه در کوهستان واقعست ، هوای آن معتدل ، از آب رودخانه ، قنات و چشمه سارها استفاده مینمایند محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر و پنبه است ۳ دبستان و ۲۹ مکتب خانه دارد آثار قدیمی آن مقبره امامزاده نوح و مناره چهل دختر است .

دماوند

این شهرستان از شمال محدودست بھاك مازندران از جنوب بورامین از باختر بتهران و مازندران از خاور به سمنان ارتفاع آن ۲,۳۰۰ متر و بوسیله دورودخانه از خاور و شمال باختر پست که بعد رودخانه دماوند نامیده میشود مشروب میشود .

دماوند از شهرهای قدیمی و نام کهن آن پشیان بوده است . باغهای متعدد و انواع میوه دارد سیب دماوند شهرت کامل دارد . تاکنون چندین مرتبه در اثر زلزله خراب شده . مهمانخانه و آبپه عالی در سالهای اخیر بنا شده . چون هوای آن بیلاقیست تابستان عده زیادی از اهالی تهران بآنجا میروند .

بخشهای آن عبارتست از : ۱ - حومه مرکزی دماوند ، شامل دهستانهای : تارود - جمع آب رود - سیاهرود .

۲ - فیروزکوه ، شامل : حومه ، قزقانچای ، افتر و پشت کوه و جبله رود .

۳ - گرمسار ، شامل : قشلاق بزرگ ، دیکان ، باطری و ارادان .

۴ - ایوانکی .

جمعیت شهر دماوند در حدود یازده هزار نفر .

قله دماوند مرتفع ترین قله البرز و در ۲۵ کیلومتری دماوند و ۷۵ کیلومتری تهران واقع

مخروطی شکل بوده و از هر طرف دره‌های عمیق دارد . ارتفاع آن ۵۶۷۱ متر است . نزدیک بقعه محلی است بنام دودکوه که همیشه دود رقیق از آن متصاعد است .

دهستانهای معروف دماوند

۱ - دهستان ابرشیوه - از ۱۵ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن سرد است برای زراعت از آب بجا رود و چشمه - بارها استفاده مینمایند ، محصول آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و میوه سردرختی . مراتع برای کله داری موجود ۳ دبستان و ۵ مکتبخانه دارد . در قریه این ورزان آبشارهای متعدد موجود است .

۲ - دهستان جنوب خاوری - دارای شش قریه کوهستانی که هوای آن سرد محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و اشجار میوه ، تربیت طیور خانگی و حیوانات اهلی معمول است . ۱ دبستان و ۱ مکتبخانه دارد .

۳ - دهستان جهم ابرود - از ۱۴ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن سرد ، محصول عمده : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و اشجار میوه - ۳ دبستان دارد از آب قنات و چشمه استفاده مینمایند .

۴ - دهستان بارود - دارای ۱۶ قریه کوهستانیست ، هوای آن سرد ، محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر و اشجار میوه ، از آب رودخانه قنات و چشمه استفاده مینمایند ، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی معمول است . کارخانه مهم شیمیائی و اسلحه سازی ارتش در قریه بارچین واقعست ، بقاع متبرکه مقبره ابوسعید است .

۵ - دهستان سیاهرود - از ۶ قریه تشکیل شده ، هوای آن سرد ، محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و انواع اشجار میوه ، از آب رود و چشمه استفاده مینمایند تربیت حیوانات اهلی و طیور معمول است . چشمه‌های آب معدنی قریه ۵ معروفست .

۶ - دهستان شمالی - از ۸ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن سرد محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، اشجار میوه ، از آب چشمه اعلمی و چشمه‌های دیگر استفاده مینمایند ، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی معمول است . ادارات دولتی آن عبارتست از : فرمانداری ، پست و تلگراف ، بهداشتی ، ژاندارمری . اماکن متبرکه دماوند : امامزاده عبدالله ، امامزاده شمس الدین محمد و مسجد جمعه است .

شهرستان قم

قم از شمال تهران از جنوب یکاشان و محلات از باختر به ساوه و اراک و از خاور به کویر محدود است .

شهرستان قم از شهرهای قدیمی و در باختر دریاچه خوض سلطان واقعست . بعثت واقع شدن سر راه : تهران ، کاشان ، اراک ، اصفهان و عبود راه آهن سرتاسری ایران که با هوا و کاشان می‌رود دارای موقعیت مهم میباشد بخصوص از نظر مذهبی که مرقد مطهر حضرت معصومه دختر امام موسی کاظم (ع) در وسط شهر واقعست و دارای صحن وسیع و گنبد و ایوان طلا میباشد . بعضی از

سلطین صفوی و قاجاریه در قم مدفونند . اما مرادهای دیگری در قم نیز مدفونند . در معجم البلدان و نزهة القلوب از آب شهر و هوای آن همچنین انبار و انجیر و خربزه آن تریف شده . ساختمان آنرا بطعمورت نسبت میدهند . کوزه گری ، شیشه گری ، صابون و سوهان قم و حلوا زده قم شهرت دارد . جمعیت ثابت آن در حدود (۶۰۰۰۰) نفر است .

بخشهای تابعه قم

- ۱- بخش مرکزی ، شامل دهستانهای : (قم رود ، قنات ، اراضی نیزار) .
- ۲- دستجرد ، شامل دهستانهای : (طفرود ، راهجرد ، مرداب) .
- ۳- کهک ، شامل دهستان قهستان .
دهستانهای مهم :
- ۱- اردهان - در جنوب جاسب ، کوهستانی ، باخترکاشان ، هوای آن سرد محصول آن : غله ، حبوبات ، سیب زمینی ، نگاهداری گاو و کوسفند بین اهالی معمول است مرکز آن مشهد اردهان بقعه شاه سلطانی در آن واقع است .
- ۲- دهستان پشت گدار - دارای ۸ قریه کوهستانی ، هوای آن سرد ، محصول آن غله ، حبوبات ، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی معمول است . معدن سنگ مرمر و آتاری از دوره جمشید در این دهستان موجود است .
- ۳- دهستان خلیجستان - در جنوب باختری قم ناحیه ایست کوهستانی و بر آب از ۷۹ قریه تشکیل شده که ۲۳ قریه آن کوهستانی است هوای آنها سرد و بقیه معتدل است محصول آن غله ، حبوبات و چغندر ، از آب قنات و چشمه استفاده مینمایند . بواسطه مراتع زیاد مسکن ایلات خلیج میباشد ۹ دبستان ۸ مکتب خانه دارد .
- ۴- دهستان مهرود - این دهستان ۲۳ قریه دارد که ۲ قریه آن کوهستانیست ، هوای آن گرم محصول آن غلات ، حبوبات ، چغندر و پنبه است ، نگاهداری دامهای اهلی معمول است از آب رودخانه های قم و سازه و قنات استفاده مینمایند ، ۴ مکتب خانه دارد .
- ۵- دهستان قنات - ۲۵ قریه دارد که همگی در دشت واقعند ، هوای آن کمی گرم محصول آن غلات ، حبوبات ، پنبه ، خربزه و چغندر است ، از آب رودخانه قم و قنات استفاده مینمایند ، ۴ مکتب خانه دارد ، نگاهداری دام نیز معمول است .
- ۶- دهستان قهستان - این دهستان که تنها دهستان بخش کهک است ۲۱ قریه دارد که ۷ قریه آن در کوهستان و هوای آن سرد و هوای قراء جلگه معتدل است محصول آن : غلات ، حبوبات ، پنبه ، چغندر و تربیت دامهای اهلی معمول است از آب قنات استفاده مینمایند ، بقاء متبرکه آن : مقبره شاه اسمعیل و شاهزاده نورعلی و قریب بیست مسجد که تاریخ بنای بعضی از آنها چهارصد سال پیش است .
- ۷- دهستان نیزار - دارای ۱۱ قریه است که همگی در کوهستان واقع ، هوای آن

متمثل است ، محصول آن : غلات ، حبوبات ، پنبه و صیفی کاریست ، از آب رودخانه و قنات استفاده مینمایند ، آثار تاریخی آن قلعه آقاخان محلاتیست يك دبستان و يك مكتبخانه دارد .
ملاقات قم عبادتست از : وشوه ۴۲ کیلومتری جنوب باختری ، دستجرد خلجستان ۶۰ کیلومتری جنوب قم و قهستان ۳۷ کیلومتری جنوب باختری .

شهرستان محلات

شهرستان محلات از شمال محدود است به قم و اراك از خاور بکاشان از باختر بکمره از جنوب به گلپایگان و شال سه بخش است :

- ۱ - حومه مرکزی شامل دهستانهای : (حومه - پشت گدار)
 - ۲ - خمین > > : (رستاق ، کله زن ، دالامی و شمراو)
 - ۳ - دلیجان > > : (حومه - نراق ، جاسب)
- از ۳۰ قریه تشکیل میشود مرکز آن شهرستان محلات و از تاریخ پنجم آذر ۱۳۲۵ شهرستان شناخته شد ، جمعیت شهر در حدود ۱۰ هزار نفر .

در اطراف محلات چشمه های آب گرم معروفی است . در این شهر يك دبیرستان و ۳ دبستان دایر است . محصول آن : غلات ، حبوبات ، صیفی کاری ، پنبه و تریاک است که تریاک آن مرغوب میباشد ، اشجار میوه فراوان دارد ، تربیت دامهای اهلی و طیور خانگی معمول است .
در دهات محلات ۶ دبستان دولتی و ۳ مكتبخانه دایر است .

اینك اسامی دهستانهای مهم

- ۱ - دهستانهای تابع دلیجان - از ۲۱ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن معتدل . برای زراعت از آب رودخانه آناریسا و قنات استفاده میشود . مرکز این بخش قصبه دلیجانست که سر راه تهران - اصفهان واقع شده و دارای ۴۸۲۴ نفر نفوس است در این قصبه يك مسجد از آثار کهن برجاست .

- ۲ - دهستان جاسب - در شمال خاوری محلات ، دارای ۷ قریه کوهستانی ، هوای آن سرد و برای زراعت از آب قنات استفاده میشود .
از ابنیه قدیمه در این دهستان ۱۳ مسجد موجود است که تاریخ بنای آن ۲۰ تا ۴۰ سال پیش است .

- ۳ - دهستان نراق - دارای ۷ قریه است که همگی در جلگه واقع و هوای آن معتدل و برای زراعت از آب رودخانه قم و قنات استفاده مینمایند . محصول آن : غلات ، حبوبات ، پنبه ، چغندر و صیفی کاریست . مرکز دهستان قصبه نراق است که ۳۵۵۶ نفر جمعیت دارد . در این دهستان ۲ دبستان و ۲ مكتبخانه دارد .

قزوین

شهرستان قزوین از شمال به کیلان از خاور بتهران از جنوب به همدان و ساوه از باختر به زنجان محدود است . خاک قزوین را ۱۴ دهستان و ۸۳۳ قریه تشکیل میدهند . ارتفاع آن ۱۳۲۰ متر جمعیت آن در حدود ۶۵ هزار نفر .

آثار تاریخی آن : مسجد جامع ، مقبره شاهزاده حسین ، مقبره حمد الله مستوفی ، ساختمان عالی قابو ، عمارت چهل ستون ، مسجد حیدریه است .

دهستانهای قزوین

۱ - **دهستان اقبال** - سر راه قزوین - زنجان - ۲۷ قریه دارد که همگی در جلگه واقع شده اند ، هوای آن معتدل - محصول عمده آن غلات ، حبوبات از آب چشمه و قنات استفاده مینمایند .

۲ - **دهستان الموت** - ۶۲ قریه دارد که ۳۴ قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه و کنار رودخانه شاهرود واقع شده اند . هوای آن در قسمت کوهستانی سرد و بقیه معتدل میباشد برای زراعت از آب رودخانه و چشمه استفاده مینمایند ، محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، چغندر و برنج است ، آثار تاریخی آن : قلعه نویذر - قلعه آپلان - قلعه تاریخی شهرت الموت - این دهستان ۳ دبستان و ۶ مکتب خانه دارد .

۳ - **دهستان افشاریه** - دارای ۴ قریه است ۲۰ قریه آن در کوهستان بقیه در جلگه واقع شده هوای آن معتدل مایل بسردی است . محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، پنبه و چغندر است . از آب رودخانه خررود و قنات و چشمه استفاده مینمایند اماکن متبرکه آن امامزاده ابراهیم در طرزک امامزاده پیغمبر درشن ق علیا ، امامزاده علی اکبر و حلیمه خاتون در جعفر آباد .

۴ - **دهستان بشاریات** - از ۴ قریه تشکیل شده که ۴۳ آبادی در جلگه بقیه در کوهستان واقع شده ، محصول آن حبوبات ، غله ، کرچک و انواع میوه است ، از آب رودخانه و قنات استفاده مینمایند ۴ دبستان و ۶ مکتب خانه دارد . دو امامزاده در قریه قباد و قریه قشلاق و یک کاروانسرای شاه عباسی در ده محمد آباد خرم است .

۵ - **دهستان خرقان** - از ۱۳۱ قریه کوهستانی تشکیل شده هوای آن سرد محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، چغندر . از آب رودخانه و قنات و چشمه استفاده مینمایند . در عباس آباد غار عجیب و غریبی میباشد ۴ دبستان ۱۲ مکتب خانه دارد .

۶ - **دهستان دودانگه** - ۳۳ قریه است که ۲۹ قریه آن کوهستانیست ، آب و هوای آن سرد است محصولات عمده آن غلات ، حبوبات ، پنبه ، چغندر ، کرچک و انگور است ۳ دبستان و ۱۸ مکتب خانه دارد .

۷ - **دهستان دشت آبی** - در جنوب قزوین و ۶۱ قریه دارد که در لگه واقعند . محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، پنبه و انگور ، از آب خررود و قنات استفاده مینمایند ۳۲ مکتب خانه دارد .

۸ - **دهستان رامند** - ۱۲ قریه دارد که در جلگه واقعند ، آب و هوای آن معتدل ، محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، پنبه و کرچک است ، از آب خررود و قنات مشروب میشود ۱۸ مکتب خانه و ۲ دبستان دارد .

۹ - **دهستان رودبار** - ۱۰۹ قریه دارد که بیشتر آن در کوهستانست ، هوای آن معتدل ، محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، پنبه ، برنج و میوه های سردختی ، یک معدن زغال سنگ ۳ دبستان و ۷ مکتب خانه دارد .

۱۰ - دهستان زهرا - ۲۸ قریه دارد که در جلگه واقعند، هوای آن معتدل، ازقنات

مشروب میشوند محصول عمده آن : غلات، حبوبات، پنبه، چنددر ۲ کاروانسرای شاه عباسی ۲ دهستان ۸ مکتب خانه دارد .

۱۱ - دهستان طارم سفلی - ۴۷ قریه دارد که بیشتر آنها در کوهستانند آب هوای

آن سرد و معتدل محصول عمده آن غلات ، حبوبات، پنبه و برنج است، از آب سفیدرود استفاده میکنند يك معدن زاج سفید دارد .

۱۲ - دهستان فشکل دره - ۱۲ قریه کوهستانی دارد، هوای آن سرد، از آب قنات

استفاده میکنند محصول آن : غلات، حبوبات و انگور، کله داری معمول و ۷ مکتب خانه دارد .

۱۳ - دهستان قاقزان - دارای ۱۴۸ قریه است که ۱۰۸ قریه آن در کوهستان است ،

هوای آن سرد و معتدل است . محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، صیفی کاری ، سردرختی - چشمه آب گرم آن معروفست .

۱۴ - دهستان کوهپایه - ۴۶ قریه است که ۳۲ ده آن در کوهستان ، هوای آن

سرد و معتدل است محصول آن : غلات، حبوبات ، پنبه، چنددر، تربیت اغنام و احشام معمول است بقاع متبرکه آن شاه سبزپوش ، امامزاده علی ، امامزاده سالار ۱۶ مکتب خانه دارد ، از آب رودخانه و قنات استفاده مینمایند .

((آمار مذاهب مختلفه در تهران در اسفند ۱۲۱۸))

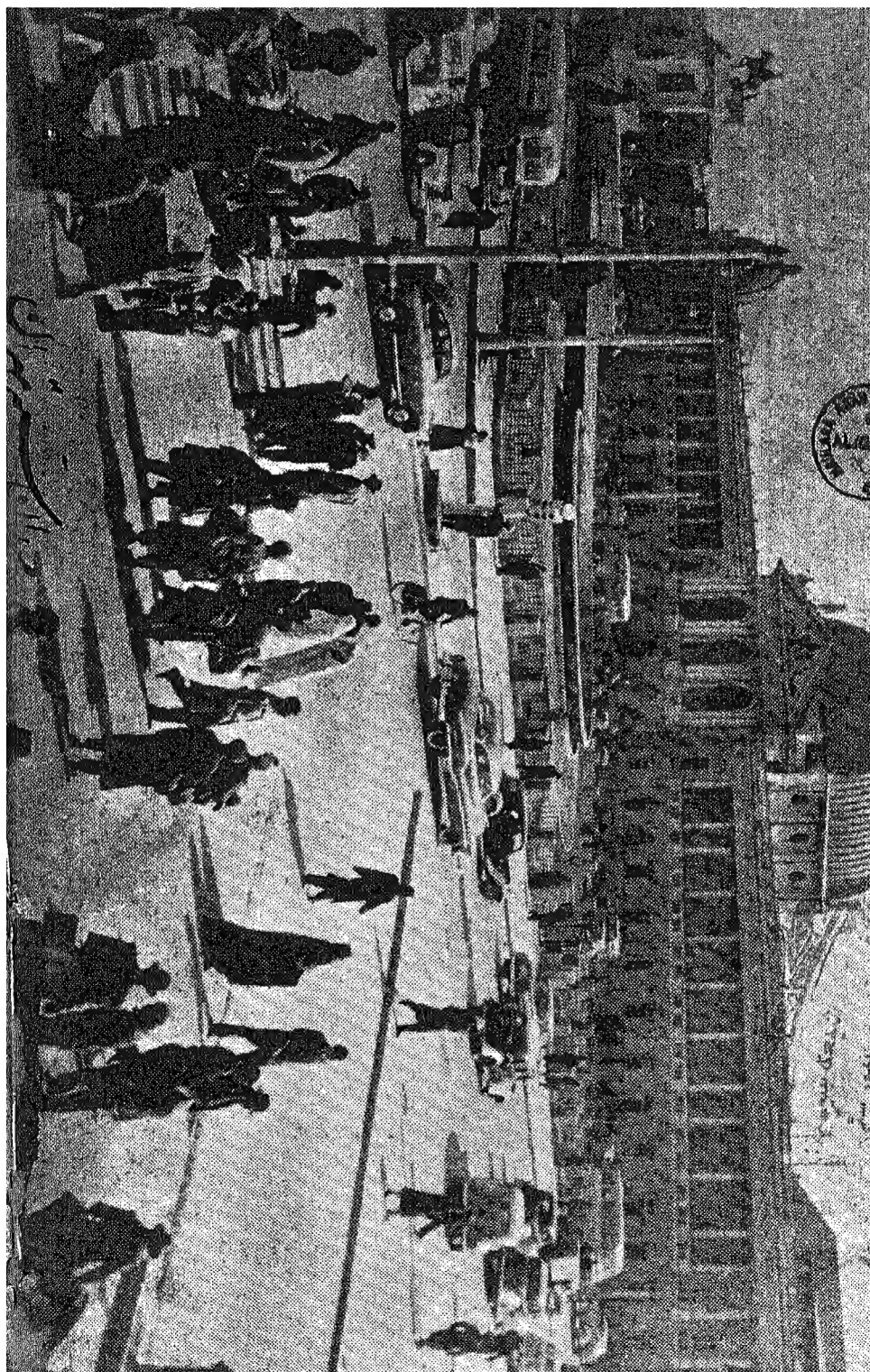
جمع کل		سایر مذاهب		ارمنی		کیمی		زردشتی		مسلمان					
زن	مرد	جمع	زن	مرد	جمع	زن	مرد	جمع	زن	مرد	جمع				
۸۷۲۲۸۰۴۹	۳۱۲۰۳۸	۸۱۷۶۱	۳۶۶۱	۴۵۱۵	۲۵۸۷۷	۱۱۶۶۹	۱۴۲۰۸	۱۴۴۵۳	۶۷۷۷	۷۶۷۶	۱۵۰۰۸	۶۰۱	۹۰۷	۴۹۰۰۷۳	۲۰۵۳۴۱

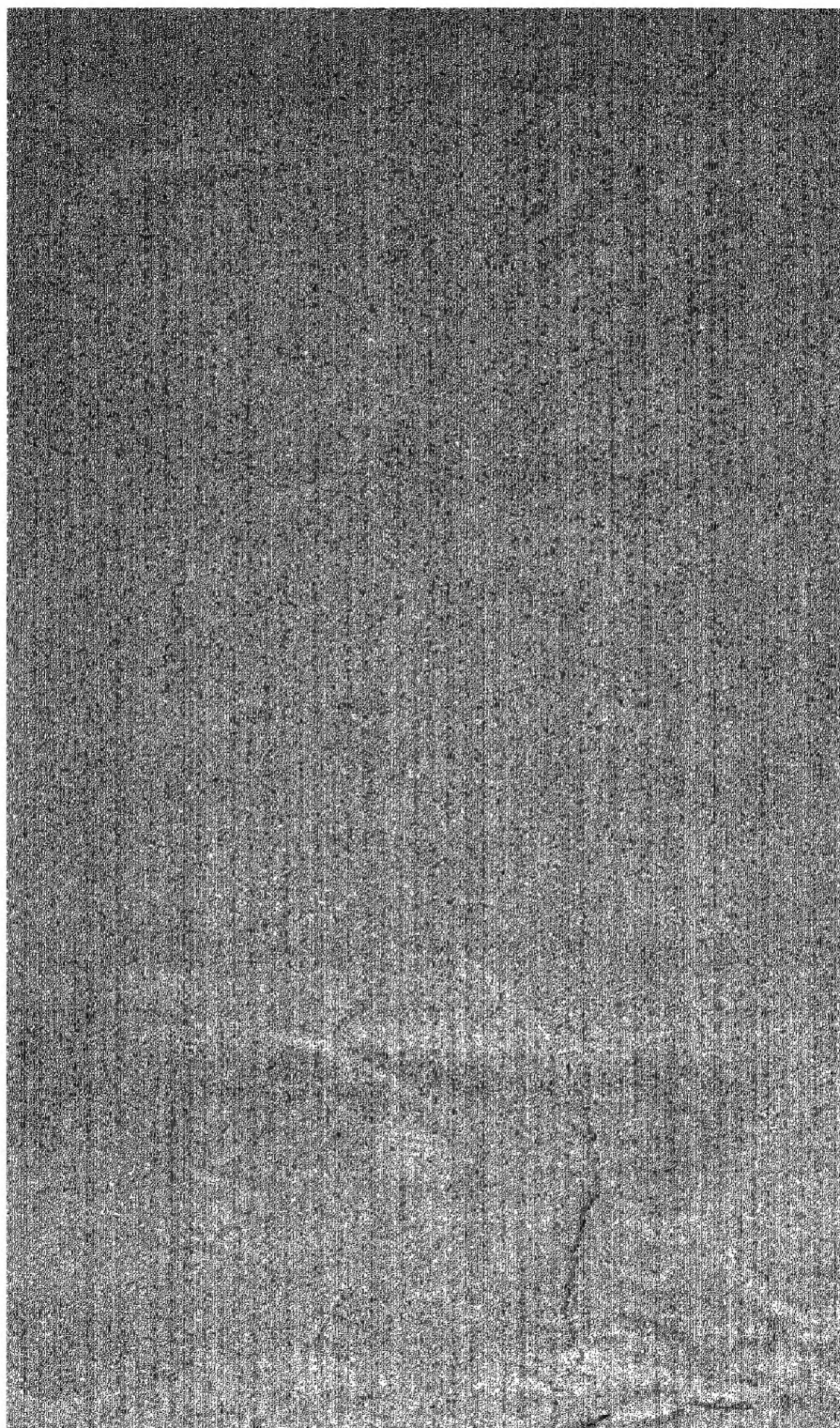
((جدول اول آمار پیشه و ران شهر تهران در اسفند ۱۲۱۸))

جمع	زن	مرد	نوع حرفه
۳۱۸۰۱	۷۷	۳۱۷۲۴	کشاورزی ، درخت کاری
۶۵۳۳۶	۵۲۶۷	۶۰۰۶۹	منسجر
۱۹۱۱۱	۴۰	۱۹۰۷۱	باربری پیک نامه و مغایرات
۴۱۹۰۶	۹۳۳	۴۰۹۷۳	داد و ستد بازرگانی
۷۲۰۳	۱۸۸۲	۵۳۲۱	کارهای آزاد
۲۸۷۸۶	۲۹۴	۲۶۹۹۲	کارمندان دولت و بنکامها
۲۸۹۰۶	۱۲۷۳۳	۱۶۱۷۳	کارهای خصوصی
۱۳۶۹۵	۲۴۵	۱۳۴۵۰	کارهای غیر معلوم
۳۰۴۳۸۱	۲۰۶۱۱۴	۹۸۶۶۷	دانش آموز ، خانه دار ، بیکار ، اطفال
۵۴۱۱۲۵	۲۲۸۰۸۵	۳۱۲۰۴۰	جمع کل

وضع امروز احتیاج به آمار دارد تا تعداد بیکارانی و کارمندان دولت معلوم شود چند برابر ۱۵ سال پیش شده است .

خوانندگان عزیز در سطور این کتاب با اوضاع تهران گذشته و دی آشنا شدند آنچه در گذارنده بیشتر اثر کرد فصل حوادث بود گرچه برای آنکه خوانندگان عزیز متأثر نشوند ما سرونه مطلب را بهم دوخته و آنچه واقع شده بود و از آن خونهای پاک و مطهری ریخته شده بود و از ناله های جانسوز مادرهای پسر مرده، و بیچه های پدر مرده و حمله های سیاهبوش نوعر و سان چیزی نگفتم. اگر ناصرالدین شاه میرزا تقی خان امیر کبیر را نمیکشت قطعاً با این دوران طولانی پنجاه ساله سلطنت نه تنها ایران افغانستان و ترکستان را از دست نمیداد بلکه محرومیت ها و شکست های گذشته را جبران مینمود. در دوره سلطنت مظفرالدین شاه سلطان علیل با آن دربار لنگین بهران و فروریختگی اوضاع بشدت رسید و محمد علی شاه که خود ننگ سلاطین ایران بود با کمک شاپشال SHAPSHAL و لیاخوف LYAKHOFF روسی با ملت خود جنگید و ننگ ورسوائی بار آورد. در دوران احمد شاه که پس از یک سلسله انقلابات در طفولیت بسلطنت رسیده و وارت اوضاع آشفته ای بود چه میتوانست بکند جز آنکه اوضاع درهم ریخته کشور هر چند یکمرتبه او را بفرنگستان فراری میداد در این هنگام وضع آشفته کشور از نظر داخلی و خارجی بمتنهای خرابی و بیچارگی رسیده و هیچکس امیدی بیهود اوضاع نداشت، خزانه تهی بجای حقوق آجر و کاه بستمیدمین میدادند - رشته انتظامات طوری از هم گسسته بود که برای سرکوبی رضا جوزانی چندماه وقت دولت صرف تجهیز مید سوار بختیاری شد، کیلان و مسازندران در آتش انقلاب میسوخت، آذربایجان و کردستان لگدکوب سواران وحشی سمیتقو، خاور ایران مورد تاخت و تاز بیرحانه تراکه، صفحات جنوب تیول قشقایی، بختیاری، بهارلو و عرب بویراحمدی بلوچستان و خوزستان که حالشان معلوم بود. پایتخت هم صحنه بازیگری جمعی و لکرد و ورشکستگان بازاری و بیگانه پرستان که ناله وطنخواهان را در سینه خفه مینمودند شده بود. آتش ایران را دسته هایی بنام قزاق که خود را تابع دربار ترادها میدانستند و پلیس جنوب S. P. R. مطیع لندن بودند، ژاندارمری برهبری سوئدیها، سرباز و غیره که نه تنها هیچیک از هم تبعیت نمیکردند بلکه دوزی نبود که سربل امیر بهادر یاد کوچه قاچار و جاهای دیگر زد و خورد ژاندارم و قزاق یا سرباز و پلیس را نشنوند چنان مارا بجان یکدیگر انداخته بودند که تاریخ نظیر آنرا در هیچ کجای دنیا نشان نمیدهد. دوران بیست ساله پهلوی کبیر بر حسب ظاهر هم شده سر و صورتی با اوضاع داد، کشور دارای بودجه مرتبی شد، ارتش یکی شد، فن معماری و علاقه بساختن در ایران رواج گرفت خلاصه خیلی کارها شد که هیچکس پیش بینی آنرا نمینمود ولی همینکه این مرد را از این کشور بردند اوضاع طوری بهم ریخت که صد رحمت بدوران پیش از کودتا. کشور مارا هر دم بیرنگاه سقوط میبردند ولی نگاهدارنده توانا او را حفظ مینمود و ایران کهن مانند کوهی برپای ایستاده امید است تحت رهبری شاهنشاه جوانبخت و فداکاری رجال پاکدامن خرابیها و ویرانیهای این مدت نیز اصلاح و آب رفته بجوی آید.

3242

DUE DATE

91050

10 FEB 74

am 74

۲۰۵۳

۵۳۶۶

۹۱۵۶۵

ج ۲۷۷

مجموعه ای تاریخ ری - تهران

DATE	NO.	DATE	NO.
	۱۵۲۳		